

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 23 ЧЕРВНЯ 2000 ЧИСЛО 25 VOL. CVII FRIDAY, JUNE 23, 2000 No. 25

Президент України Леонід Кучма відвідав Республіку Куба

Президент України Леонід Кучма (праворуч) виголошує промову в центрі здоров'я "Тарара".

Фото Associated Press/ УНІАН

Протягом трьох днів, починаючи з 16 червня ц.р., тривала візита Президента України Леоніда Кучми в Республіку Куба. Головною метою візити було обговорення торговельних зв'язків між країнами. Президент Л. Кучма зустрівся також з українськими дітьми, які постраждали від Чорнобиля і лікуються на Кубі.

(Закінчення на стор. 5)

Законопроєкти про Державний гимн та Великий Державний герб України

Члени Кабінету Міністрів затверджують законопроєкти про Великий Державний герб України і про державний гимн України.

КИЇВ. 14 червня. – Законопроєкти про Державний гимн та великий Державний герб України схвалені урядом і найближчим часом будуть внесені на затвердження Верховної Ради. Текстом Державного гимну України, схваленого на засіданні Кабінету Міністрів у середу, під головуванням першого віце-прем'єр-міністра Юрія Єханурова, є відредагова-

(Закінчення на стор. 3)

У Харкові відкрито спільний українсько-польський меморіял жертвам сталінських репресій

На фото: прем'єр-міністер України Віктор Ющенко (праворуч) і польський прем'єр Єжи Бузек під час церковного освячення щойно відкритого українсько-польського меморіялу жертвам репресій сталінського режиму у Харкові.

Фото УНІАН

У суботу, 17 червня, в Харкові відбулося урочисте відкриття спільного українсько-польського меморіялу жертвам сталінських репресій, у якому взяли участь глава уряду України Віктор Ющенко та прем'єр-міністер Польщі Єжи Бузек. Під час почесної церемонії від польської сторони було проведено Літургію, від української – православну Службу Божу. Також пролунали еку-

(Закінчення на стор. 6)

У вересні в Кракові буде відкрито пам'ятник петлюрівським воякам

За участю глави уряду України Віктора Ющенка та прем'єр-міністра Польщі Єжи Бузека у вересні відбудеться урочисте відкриття пам'ятника петлюрівським воякам на Роковицькому кладовищі у Кракові.

Про це в інтерв'ю журналістам повідомив прем'єр-міністер Польщі Єжи Бузек після урочистої церемонії відкриття спільного українсько-польського меморіялу жертвам сталінських репресій 17 червня у Харкові. За словами глави польського уряду, сьогодні "вирішено не всі проблеми з місцями увічнення пам'яти поляків в Україні і українців у Польщі". Водночас він зауважив, що російська сторона, на відміну від української, зволікає з відкриттям польського військового кладовища в Катинському лісі під Смоленськом.

За його інформацією, спочатку дату урочистого відкриття кладовища було призначено на липень ц.р., але за ініціятивою російської сторони її перенесено на серпень. Польський уряд під час переговорів з російською стороною наводитиме приклад конструктивної співпраці з українською стороною.

УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Львові оголошено тимчасовий мораторій

ЛЬВІВ. – У Львові тимчасово, до ухвалення положення про захист звукового середовища міста, оголошено мораторій на трансляцію і виконання російськомовних пісень. Таке рішення ухвалено на позачерговому засіданні Львівської міської ради. У приміщеннях закладів громадського харчування й торгівлі максимальний рівень відтворення звуку не повинен перевищувати 70 децибелів (одиниця виміру сили звуку). Не дозволяється використання засобів підсилення звуку на літніх майданчиках, що межують з житловою забудовою. Депутати доручили комісії, зформованій міською радою, допрацювати проєкт і винести на наступне засідання сесії.

У 2000 році в Україні перевитрат газу не було

КИЇВ. – Віце-прем'єр-міністер України Юлія Тимошенко стверджує, що в Україні впродовж поточного року не було допущено жодних перевитрат газу. Про це вона сказала на парляментських слуханнях про енергетичну політику України. Вона також зазначила, що в 1999 році Україна вперше повернула кошти Російській Федерації за закуплене свіже ядерне паливо. На думку віце-прем'єра, у зв'язку з утворенням боргом у сумі 48 млн. дол. ядерні енерґоблоки України понад плян простоювали майже сім місяців. За перші 5 місяців цього року Україна отримала від АЕС в 1.3 рази менше електроенергії, ніж плянувалося. Складнощі при виробленні електроенергії віце-прем'єр пояснила ще й тим, що впродовж 5 місяців вугільна галузь отримала з бюджету коштів у 1.6 раза менше, ніж за такий же період минулого року.

У спілці письменників відбулася презентація книги "Лжеліквідатори"

КИЇВ. – 16 червня в Спілці письменників України відбулася презентація книги поета, прозаїка і журналіста з Вінниці Валерія Лазаренка "Лжеліквідатори". У книзі порушуються передусім моральні наслідки, пов'язані з масовим незаконним одержанням статусу особи, постраждалої внаслідок Чорнобильської катастрофи, зокрема серед високопоставлених чиновників. За даними Міністерства з надзвичайних ситуацій, кількість "лжеліквідаторів" становить близько 16,000 осіб. За словами автора книги, унікальне явище масового "лжеліквідаторства", яке спостерігається в українському суспільстві, свідчить не лише про аморальне світосприйняття самих "лжеліквідаторів", але й про цинізм держави, яка утримує "липових людей", котрі незаконно користуються пільгами.

Ліві проросійські організації пікетували Луганську обласну адміністрацію

ЛУГАНСЬК. – З гаслами „За союз Украина-Россия-Беларусь", „Русскому языку государственный статус", „Сегодня причина всех бед - в Леониде Кучме" прихильники 9 політичних партій та громадських організацій Луганщини провели пікетування Луганської обласної державної адміністрації. Серед організаторів - обласні організації Слов'янської партії, КПУ, СПУ, ВКП(б), Російської громади Луганської области, „Русского движения в Украине", Об'єднання донських козаків Луганської области та інші. Учасники пікетування поширили листівки, в яких акцентується увага на подіях у Львові та Дніпропетровську, де 29 травня було здійснено замах на голову Російської громади Дніпропетровська Віктора Трухова. Листівки містять також вимогу до Президента України про негайне втручання з метою поновлення порядку у Львові, звільнення з посад та притягнення до кримінальної відповідальности всіх винних в розпалюванні міжнаціонального протистояння.

Трагічність уряду В. Ющенка – у відсутності команди

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – "Трагічність уряду Віктора Ющенка в тому, що він не прийшов із своєю командою", - заявив на пресовій конференції голова Трудової партії України, народний депутат Михайло Сирота. Він зазначив, що і сьогодні у В. Ющенка немає своєї команди, додавши, що віце-прем'єр-міністер Юлія Тимошенко не є людиною команди прем'єр-міністра. Настала пора об'єднувати політичні сили в потужне громадсько-політичне об'єднання, яке протистояло б кланам і олігархам, оскільки саме вони, а не ліві сили, становлять головну загрозу Україні. М.Сирота вважає, що фінансово-промислові групи мають своє продовження у фракціях Верховної Ради, які представляють їхні інтереси. Саме вони спричинили розколи в правих і право-центристських партіях. Нині треба формувати потужні ідеологічно нові партії, які б спиралися на вітчизняного виробника у промисловості. Витіснення олігархів із політичного життя суспільства є одним із завдань партії, зазначив М.Сирота.

УНІАН

Михайла Гориня нагороджено орденом Ярослава Мудрого

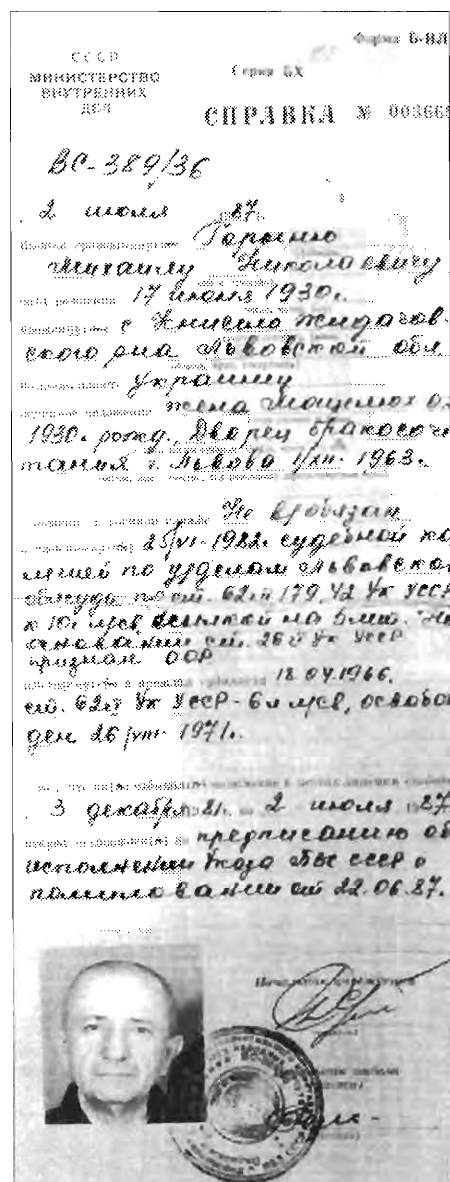

Михайло Горинь

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма підписав указ про нагородження члена Центрального проводу Республіканської Християнської партії Михайла Гориня орденом князя Ярослава Мудрого V ступеню за визначні особисті заслуги перед українською державою в галузі державного будівництва, активну багаторічну громадсько-політичну діяльність.

В суботу, 17 червня 2000 р. Михайлу Гориню виповнилося 70 років. Народився він 17 червня 1930р. в селі Кнісело Львівської області. В 1965 заарештований, з в 1966 році засуджений на 6 років за антирадянську пропаганду, в 1967 році – ще на 3 роки. Після звільнення видавав "Бюлетень Гельсінської групи". В 1981р. знову заарештований і засуджений на 10 років ув'язнення в таборах суворого режиму. В 1987 році звільняється і бере участь в створенні Української Гельсінської Спілки, Народного Руху України, Української Республіканської партії та ін. В 1989–1999 роках – головний секретар Руху, в 1991–1992-их – перший заступник голови НРУ, з 19 травня 2000 року – Голова Української Всесвітньої Координаційної Спілки.

УНІАН

СССР
МИНИСТЕРСТВО ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

Серия БХ

СПРАВКА № 00366

ВС-389/36

Довідка про звільнення політв'язня Михайла Гориня, що була видана в 1987 р.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Організатори спільного чорноморського навчання „Кооператив-партнер – 2000" не мають жодних відомостей, чому військові моряки Росії не прибули до Одеси і не беруть участи у навчанні. Так прокоментував ситуацію директор навчання капітан італійських військово-морських сил Тіціано Папарела.

◆

Низка замовників підтвердили своє бажання продовжити запуски супутників за допомогою українського ракетоносія „Зеніт 3 SL" з морської плятформи в рамках міжнародного проєкту „Морський старт" – після того, як на їхню вимогу вони отримали обґрунтовані докази надійности цієї ракети.

◆

Нове неформальне громадсько-політичне об'єднання "За Україну" має намір боротися проти олігархів, наголошувалося на прес-конференції, присвяченій створенню цієї організації.

◆

Федерація профспілок України наполягає на встановленні з 1 січня 2000 р. мінімальної заробітної платні в розмірі 118 грн. без будь-яких змін до Закону України "Про оплату праці".

◆

Для тривалого плянового ремонту зупинено 2-ий енергоблок Запорізької атомної електростанції потужністю 1000 МВт.

◆

Упродовж минулого тижня в Україні на внутрішніх водоймах і річках загинули 57 осіб, минулої доби – троє осіб. Як повідомили у Міністерстві з питань надзвичайних ситуацій, з початку року на воді загинули 435 осіб.

◆

У Львові ножем у спину невідомий поранив журналістку радіо „Люкс" Ірину Тершак. Це сталося о 10 годині ранку у під'їзді її власного будинку. Останнім часом журналістка співпрацювала з виборчим штабом кандидата в народні депутати України Степана Хмари.

У Москві почалася зустріч Ради глав держав СНД

МОСКВА. 20 червня, УНІАН. – Президент України Леонід Кучма прилетів до Москви увечері у вівторок для участи в засіданні Ради глав держав СНД, на якому передбачається розглянути питання про хід виконання рішень Ради глав держав СНД від 2 квітня 1999 року про створення зони вільної торгівлі, про програму дій щодо розвитку СНД на період до 2005 р., про програму держав – учасниць СНД із боротьби з міжнародним тероризмом та іншими виявами екстремізму на період до 2003 р., про створення антитерористичного центру держав – учасниць СНД, про керівника антитерористичного центру держав – учасниць СНД.

Звіт про роботу й висліди засідання в Москві читайте в наступному випуску "Свободи".

Міністер палива та енергетики Сергій Тулуб подав у відставку

Міністер палива і енергетики Сергій Тулуб і віце-прем'єр Юлія Тимошенко на засіданні Кабінету Міністрів 15 червня 2000 року.

Як повідомила прес-служба Міністерства палива і енергетики, 15 червня С.Тулуб був змушений подати у відставку з посади міністра. Відчуваючи спротив з боку Кабінету Міністрів, блокування всіх зусиль та напрацювань Міністерства палива та енергетики, він не зміг повністю реалізувати себе і поставлені перед ним Президентом завдання з наведення порядку в енергетичній галузі й виправдати його довіру, і як чесна людина подає у відставку,– наголошує пресслужба. За ствердженням С.Тулуба, керівництво Кабінету Міністрів все робило для того, щоб заблокувати роботу міністерства і його особисто як міністра. На вимогу уряду, зазначив він, було підготовлено 37 варіянтів з реформування паливно-енергетичного комплексу, але жоден з них так і не пройшов. На його думку, всі позитивні пропозиції профільного міністерства, які подавалися на розгляд уряду, Кабінет Міністрів відмітав з порогу. Так само не знаходили підтримки й пропозиції щодо вдосконалення нормативної бази паливно-енергетичного комплексу та поліпшення ситуації в галузі. Прес-секретар С.Тулуба Микола Коваль зазначив: "С.Тулуб вчинив так, як велить йому обов'язок міністра і людини".

Заяві про відставку С.Тулуба передували його неодноразові звернення до керівників уряду з пропозиціями щодо вдосконалення роботи паливно-енергетичного компкексу, вживання тих чи інших заходів, які б дали швидку віддачу. Однак, як сказав Сергій Тулуб, "агресивність атмосфери, штучно створена навколо мене і міністерства, лише зростала. З наведених причин я не можу реалізувати завдання, які поставив переді мною Президент України при призначенні на посаду міністра палива і енергетики, і тому вимушений просити Президента про відставку, – сказав С.Тулуб.

3 червня 1998 року Президент України Леонід Кучма своїм указом призначив С.Тулуба міністром вугільної промисловости. 30 грудня 1999 року С.Тулуба призначено міністром палива та енергетики. Після відставки Сергія Тулуба з посади міністра палива та енергетики вся відповідальність за критичну ситуацію в паливно-енергетичному комплексі лягає виключно на прем'єр-міністра Віктора Ющенка, заявив Леонід Кучма.

В інтерв'ю журналістам під час робочої візити на Кубу Л.Кучма зазначив, що підпише указ про звільнення С.Тулуба з посади. "Роль міністра палива та енергетики, яка має в реформуванні ПЕК особливе значення, сьогодні зведена до хлопчика на побігеньках", - зауважив Президент, додавши, що "такий стан в уряді є неприпустимим". Глава держави констатував, що уряд не здійснив призначення на ключові керівні посади в енергетичній галузі, а це, на його думку, негативно позначається на загальній ситуації в ПЕК. За словами Президента, "як у компанії "Енергоатом", так і в НАК "Нафтогаз" є лише виконуючі обов'язків на керівних посадах, і ніхто не знає, в чому причина непризначень". На думку Л.Кучми, ця ситуація "має привернути увагу тих, хто має за це відповідати".

Законопроєкти...

(Закінчення зі стор. 1)

ні перший куплет і приспів історичного тексту Павла Чубинського „Ще не вмерла України і слава, і воля..." (далі за існуючим текстом). Духовним гимном України цей же проєкт закону затверджує твір Олександра Кониського і Миколи Лисенка „Боже великий, єдиний" („Молитва за Україну").

Законопроєктом про Великий Державний герб України пропонується встановити, що Великим Державним гербом є зображення на синьому щиті золотистого знака княжої держави Володимира Великого (Малий Державний герб України); з боків щита - щитотримачі; праворуч - козак з мушкетом - герб Війська Запорізького, ліворуч - коронований лев - герб Галицько-Волинської держави; над щитом - князівський вінець; під щитом - переплетене з кетягом червоної калини золоте колосся пшениці та синьо-жовта стрічка.

Найближчим часом проєкт закону про герб буде передано у Верховну Раду. Для його прийняття необхідні 300 голосів народних депутатів.

УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

58 жертв злочинної торгівлі людьми

ДОВЕР, Англія. – Минулого понеділка, 19 червня, британські митники під час перевірки вантажу імпортованих помідорів у голяндській вантажівці, знайшли тіла 58 осіб. Досі ніхто не знає причини їхньої загибелі, але припускають, що нелегальні імігранти з країн Азії задихнулися. Охолодження в авті не діяло, двері були замкнені іззовні, а всередині майже не було ніякої вентиляції. Двоє чоловіків залишилося живими, їх відвезено до лікарні, а водія, громадянина Голяндії, заарештовано. Розстеження цього страшного злочину продовжується. Марк Пужаш, речник місцевої поліції, підкреслив, що тих двох, які вижили, поліція тримає під особливим наглядом, побоюючись замахів на їхнє життя від організаторів цієї нелегальної справи. Офіційні місцеві чинники зазначають, що принаймеше 20 кримінальних груп займаються пересиланням нелеґальних імігрантів до Британії, змушуючи їх працювати за безцінь на фармах чи інших приватних підприємствах.

Новий римо-католицький Архиєпископ Нью-Йорку

НЬЮ-ЙОРК. – Тут у неділю, 18 червня, традиційним старовинним церемоніялом у римо-католицькій катедрі св. Патрика, Едвард Майкл Еґан був введений на престіл дев'ятим з черги, Архиєпископом Нью-Йорку. На цей пост 68-річного єпископа, консервативного теолога, юриста канонічного права, призначив Папа Іван Павло II. Серед 2,700 вірних, священиків, монахинь, своєї рідні та приятелів єпископ Е. Еґан представив Папський лист призначення – документ написаний латиною на пергаменті. Прочитав його Архиєпископ Ґабріель Монтальво, амбасадор Ватикану до США, затвердивши документ печаткою архидієцезії та передавши його до архіву. Під оплески тисяч вірних Е. Еґан вдягнув архиєпископську мітру і заійняв місце на різьбленому дерев'яному кріслі св. Патрика як офіційний наступник кардинала Джона О'Коннора і голова найвизначнішої римо-католицької архидієцезії в США. Вона володіє 10-ма повітами з 2.4 мільйонами вірних, 413 парафій, сотнями шкіл, шпиталів та інших закладів. Наступного дня 19 червня, в катедрі св. Патрика відбулася урочиста Служба Божа в честь хіротонії Е. Еґана. Було присутніх 4,000 вірних, вісім американських кардиналів, 18 архиєпископів, 100 єпископів і 900 священиків. Серед присутніх – Перша Лейді Гілларі Родгам-Клінтон, її політичний суперник Ричард Лазіо, губернатор Джордж Патакі, посадник Рудольф Джуліяні та інші.

У шпигунстві звинувачено колишнього військового працівника

ВАШІНҐТОН. – Минулого тижня в середу, 14 червня, державні керівні органи арештували у Тампі на Фльориді колишнього високопоставленого цивільного працівника армії. Його звинувачено у шпигунстві та переданні важливих американських військових документів Совєтському Союзові впродовж щонайменше 25 років. Джордж Трофімофф, якому 73 роки, – громадянин США, а його батьки – російські імігранти. Прокуратура має докази, що він передавав згадані документи приятелеві дитинства – православному священикові, котрий його завербував на працю для КҐБ. Дж.Трофімофф працював в Об'єднаному центрі допитів (Joint Interrogation Center) у Нюренберґу, Німеччина, та мав доступ до „ всіх секретних інформацій", що походили від зізнань відступників і втікачів з країн Східнього бльоку, та обробки таємних документів американської розвідки.

Помилувано нападника на життя Папи Римського

РИМ. – У вівторок, 13 червня, президент Італії помилував 42-річного Магмеда Алі Аґджу, турецького злочинця, котрий 13 травня 1981 року пробував убити Папу Івана Павла II. Актом президентського помилування зроблено перші кроки для видання злочинця Туреччині. Турецьке міністерство юстиції негайно повернулося до старої справи по звинуваченню Аґджі у вбивстві ним турецького журналіста в 1978 році. Повернувшись, він, мабуть, мусітиме відбути й те покарання. Помилуваний прибув до Істамбулу у середу, 14 червня, щасливий, що його мрія про звільнення здійснилася. Він за це публічно подякував Папі Римському, Ватиканові та президентові Італії. Помилування було „гуманітарним" актом італійського уряду, викликаним співпрацею з Ватиканом.

Поділ жидівської меншини в Росії

МОСКВА. – Виглядає, що жидівська меншина в Росії поділилася після того, як нова група визнала провідником руху любавичеських гасидів Бері Лазара, головного рабина Росії. Цей титул від ранніх 1980-их років належав Адольфові Шаєвичу, ортодоксальному рабинові. Кожна секта називає провідника протилежної секти самозванцем. Дехто пов'язує це непорозуміння з олігархом у ділянці засобів масової інформації Вадіміром Ґусінським, який очолює групу, котра підтримує рабина А. Шаєвича. Але з усього видно, що рабин Б. Лазар має підтримку Кремля.

Єгипет заплатить частину відшкодувань авіякатастрофи

ВАШІНҐТОН. – Минулого тижня Єгипет під тиском американського Конґресу погодився заплатити 10.6 млн. долярів, щоб допомогти США покрити кошти, пов'язані з катастрофою літака Єгипетської летунської лінії в жовтні 1999 року. Досі видатки згаданої катастрофи становлять 14 млн. дол., але можуть дійти до 17 млн. дол. Вимога до Єгипту вийшла від республіканського конґресмена з Теннессі Джона Данкана мол., голови Підкомісії транспорту та інфраструктури Палати Репрезентантів з ділянки авіяції, котрий також запропонував відтягнути половину видатків США від рахунку американської закордонної допомоги призначеної Єгиптові, якщо Каїр не погодиться заплатити. У листі до конґресмена єгипетський амбасадор в Америці Набіл Фагми пише, що п'ять мільйонів Єгипет заплатить негайно, а решту якнайшвидше.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

ЗАМІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ

До річниці прийняття Конституції України

Минає четверта річниця прийняття Конституції незалежної України. Цей день, 28 червня, увійшов в історію, як велика історична перемога українського народу, що засвідчує перед цілим світом його високі ідеали державности, демократії і гуманізму. Основний закон відкрив якісно новий етап розвитку України. В ньому вона знайшла своє визнання, свою найвищу правду і справедливість. Недаремно пролита кров десятків поколінь українців-борців. Конституція є гарантом нашої незалежности, інструментом розбудови держави, стимулом єдности нації, піднесення її самосвідомости й духовности.

Всі ми добре пам'ятаємо, наскільки складним, напруженим і непередбачуваним був сам процес прийняття Основного Закону. А ще складніший – втілення його в життя. Конституція стала базовим актом для творення законів правової держави на основі сучасного міжнародного права. Нарешті вона вивела з неволі нашу рідну мову, назавжди закріпила їй державний статус, утвердила в світі наші національний прапор, Державний гимн і герб.

Як відомо, першою офіційною конституцією в світі вважається Конституція Сполучених Штатів Америки, прийнята 1787 року. В Европі перша офіційна конституція з'явилася у Франції в 1791 році, згодом у Польщі, Еспанії. Але ми повинні пам'ятати і гордитися тим, що першою в світі була Конституція українського гетьмана Пилипа Орлика від 5 квітня 1710 року, яка випередила американську аж на 77 років. Написана під впливом переходових ідей свого часу, вона закладала головні принципи республіканської форми правління і була першою Конституцією України в европейському її розумінні. Тож, як свідчить історія, ми, українці, – демократи від Бога. Хоч добре розуміємо, що в умовах століть чужого поневолення українська конституційна думка не могла по-справжньому розвиватися. Але вона ніколи не вмирала.

Нинішній Основний Закон йде від конституції Української Народної Республіки, Західньоукраїнської Народної Республіки. Утверджено не просто державу, а державу дійсно велику – за територією, кількістю населення, природними багатствами, за економічним, науково-технічним та кадровим потенціялом, за рівнем освіти населення, розвитком науки і культури, врешті-решт за геополітичним становищем. Конституція заклала основи демократичного ладу в Україні. Верховна Рада, після ухвалення Конституції, прийняла кілька законів, які є фундаментальними у будівництві держави. Це закон про Конституційний суд, Закон про місцеві державні адміністрації і Закон про місцеве самоврядування в Україні. Отже, на основі Конституції сформована система політичної влади в Україні.

Україні ще доведеться пройти довгим і важким шляхом суспільно-економічного розвитку, наприкінці якого вона, без усякого сумніву, на рівних правах увійде в родину европейських держав і займе в ній гідне місце.

Так записано в Конституції – так буде!

Ярослав Колодій,
Дженкінтавн, Пенсильванія

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про смерть у сусіда

Коли ви живете у Нью-Йорку, смерть – це таке щоденне явище, що ніхто не бере цього надто поважно і ніскільки цим не зворушується. От зберуться сусіди на пару хвилин біля хати, де вона прийшла, погуторять про те, на кого припала черга та хто залишився з родини – це і все. Більше зацікавлення викликають різні нещасливі випадки, побиття чи постріли. Це, мовляв, щось „сенсаційне", а банальна смерть у ліжку – кого це може сколихнути?

***

Колись, як я довгими роками жила над морем і через численні вікна бачила зелений простір, а за ним безкрає море, – мені не треба було шукати за людьми, за сусідами і здогадуватися про їхню долю.

Тепер, коли стану біля вікна, бачу сірий мур протилежної кам'яниці з очицями віконних шиб, в яких вечерами ясніє світло і снуються тіні постатей. Хто вони, яке їхнє життя? І хто та чим цікаві ті, кого ми щодня зустрічаємо на вулиці?

А все ж у домі, яким замикається мій небокрай, одна постать стала вже добре знайомою. Кожного дня, коли погода сприятлива, виходить півчорний чолов'яга старшого віку, підпираючись паличкою, проходить повільною ходою до найближчих сходів і сідає на другій сходинці знизу. В зубах незмінна папіроска, а на голові насунена шапка із дашком. Він стежить за автами, що пробігають, за людьми, що усі спішать кудись, від ранку аж до темної ночі. Часом сусіди затримуються біля нього або присідають побіч на розмову, часом діти граються довкруги нього, а він з погідним усміхом придивляється. За рік перебування на цій вулиці він став для мене її часткою, сусідом, і я не раз затримуюся, щоб його привітати, поговорити про погоду, чи тільки усміхнутися. Аж ось минулого тижня, повертаючись з праці, біля дверей кам'яниці сусіда я побачила китиці квітів, вінки і хрест із біло-червоних гвоздик. У мене защеміло серце. Ці квіти вказували тільки на одне, що помер мій сусіда. Правда, я пізнала його щойно недавно, але він став невідлучною картиною цього сірого сьогодення, а його теплий усміх був для мене одиноким промінням у кожному дні.

А тут я навіть не знала його імені та не знала, як і кого поспитати, чи це саме його вже не стало. Я читала стрічку на одному з вінків: „Ми тебе ніколи не забудемо", і хоча давно вже не вірю в ці запевнення живих мертвим, думала, кого тепер буду шукати очами, через моє вікно чи виходячи на вулицю. Значить – можна звикнути до зовсім чужої людини тільки тому, що вона є на цьому самому місці кожного дня?

Відмовивши тихо „Отче Наш" за мого знаного-незнаного сусіда – я погодилася з долею, коли ось другого дня, як квіти вже не лежали біля дверей – видай, взяли їх на похорон – зустріла „сусіда" таки з моєї хати і несміло поспитала, чи він знає, хто помер, вичікуючи відразу певної відповіді. Яке було моє здивування, як він вияснив, що помер син нашого постійного обсерватора життя вулиці. Помер в наслідок наркотиків у віці 36 років. Я відітхнула з полегшою, а день пізніше, повертаючись із редакції, вже здалеку побачила так відому мені постать на сходинках сусідної кам'яниці. Він сидів, як звичайно, з папіроскою в зубах і, як звичайно, зробив заввагу щодо погоди, вітаючи мене несміливим усміхом. А я вперше стиснула його руку, говорячи незручно, що знаю, що значить втратити близьку людину. Він не відповів, бо що я можу знати про цю втрату?

А я далі кожного дня шукаю тепер зором за схиленою постаттю із папіроскою в устах і дякую долі, що принаймні вона є.

О-КА

Відбудеться масова зустріч українців Америки

НЬЮ-ЙОРК. – Чергова, ювілейна зустріч українців Америки, спонзорована Організаціями Українського Державницького Фронту, відбудеться на Оселі Спілки Української Молоді в суботу і неділю, 1–2 липня.

Цьогорічна дводенна зустріч, вже 50-та з черги, присвячена 2000-літтю Християнства, 100-літтю виступу Миколи Міхновського на тему самостійности України і 50-літтю геройської смерти Головного командира Української Повстанської Армії генерала-хор. Тараса Чупринки-Романа Шухевича. Для української громади південно-східнього узбережжя США ця зустріч є не лише святом історичних спогадів і відзначень, а також і початком літнього сезону на цій розкішній Оселі СУМ, 90 миль на північ від Нью-Йорку, в містечку Еленвіллі, у мальовничих Кетскильських горах штату Нью-Йорк.

Зустріч почнеться історично-політичним панелем, у суботу, 1 липня, о год. 3-ій по полудні. Крім відомих знавців історичних тем з діяспори, у панелі також виголошуватимуть доповіді науковці з України: Василь Кук, колишній 1-ий заступник Головного командира УПА, який виголосить доповідь на тему: „Командир Чупринка – Провідник і Вояк"; проф. Мирослав Панчук з доповіддю на тему „Розвиток українського націоналізму напередодні 20-го століття"; та проф. Сергій Білокінь, який доповідатиме на тему „Психологічна війна Москви з Церквою". Модератором панелю буде д-р Володимир Стойко, професор історії Мангеттен-університету в Нью-Йорку.

Наступного дня, в неділю, 2 липня, відбудеться багатолюдна маніфестаційна частина зустрічі, яка включатиме представників комбатантських і громадських організацій і членів СУМ та інших молодечих організацій. Збірка

(Закінчення на стор. 6)

За якими законами діють митники в Україні – писаними чи неписаними?

Знаємо, що державні урядовці в Україні на всіх митницях мають, крім писаних законів, ще й свої власні, які часто викликають в людей невдоволення. Тому, що справа загальногромадська, мушу про неї поінформувати всю громадськість.

Після трагічного випадку в копальні Баракова в Луганську виникла потреба негайно допомогти потерпілим родинам. Першу грошеву допомогу подав ЗУАДК через свого представника в Києві. На заклик Ради Оборони і допомоги українцям при УККА, яка не розпоряджає великими фінансами, щедрі люди зложили 270 пачок одягу, а за пожертвувані гроші закуплено 7 тонн рижу й муки. Полагодивши вимагані формальності, контейнер відіслали в половині березня.

Зібрати допомогу, запакувати і вислати контейнер – це вимагало багато зусиль, однак було куди легше, як доставити в Україні на вказану адресу. Переконуємось, що влада діє згідно з правилом: чим гірше людям, тим краще. Важко в це повірити, але це правда. Контейнер прибув до Одеси в перших днях травня, сьогодні кінець червня, а він ще стоїть в Одесі. Кількаразові довгі телефонні дзвінки мої й нашого представника в Луганську до Міністерства вугільної промисловости в Києві виявилися безрезультатними. Урядовці Гуманітарної комісії при згаданому міністерстві, кажуть, що 22 березня принято новий закон ч. 543, – і всі попередні схвалення вже незаконні, треба вносити нові аплікації про дозвіл на доставу гуманітарної допомоги. На митниці сказали, що треба доплатити 1,125 долярів за доставу з Одеси до Луганська.

Коли було засвідчено рахунком, що достава оплачена до призначеного місця, тоді знову стали вимагати дозволу від міністерства. Неначе не знають, що всі документи є в контейнері, включно з посвідкою інспектора з Департаменту сільського господарства (Agriculture Department). І в кінці вигадано ще одну вимогу: чи ми можемо довести, що одяг в пачках не є зужитий понад 20 відсотків.

Як ми розв'яжемо цю справу, покищо невідомо, тим часом все стоїть у вологому порті, якість товару неминуче знизиться, за що повісять „ярлики" на Америку. І це не єдиний випадок. Тепер в Україні стоять ще довше три контейнери з одягом, вагою 100,000 фунтів, призначені для сіл Луганської, Івано-Франківської і Полтавської областей, які мали розділити Владики Іреней і Василик. Не згадую тут про труднощі з усіми іншими речами, як медичне приладдя, машини та ліки, до яких є такі вимоги, що не під силу їх виконати.

Для контрасту наведу приклад, що в тому самому часі було вислано контейнер до далекого Павлодару в Казахстані, який прибув без труднощів на Великодні свята й вже його роздано людям.

Бюрократична тяганина немає логічного виправдання ані пояснення хіба те, що причетні до цього урядовці не хочуть допустити допомогу до потребуючих людей. Пишу про це тому, що минулого тижня я заявив у міністерстві: якщо не відправлять ці контейнери, то я буду змушений повідомити все громадянство, як в діяспорі, так і в Україні, щоб усі знали правду, як ставляться до нашої гуманітарної допомоги державні службовці в Україні.

За Управу РОДУ –
Іван Буртик,
голова

Президент відвідав...

(Закінчення зі стор. 1)

Леонід Кучма і Голова Державної ради і Ради міністрів Республіки Куба Фідель Кастро Рус за підсумками переговорів заявили, що у Києва і Гавани є значний потенціял для розширення співробітництва. На переговорах відзначалося, що на сьогодні економіка соціялістичної Куби продовжує орієнтуватися на колишні радянські республіки. Близько 40 українських заводів в минулому спеціялізувалися на переробці цукрової кубинської тростини. Для України кубинський ринок у зовнішній торгівлі завжди був традиційним.

Президент України Леонід Кучма заявив, що в ході переговорів з Фіделем Кастром має намір запросити кубинського лідера відвідати Україну в зручний для нього час. Л. Кучма наголосив, що кубинський уряд зробив багато корисного для лікування на острові українських дітей, які постраждали від Чорнобильської катастрофи.

"Маленька Куба робить те, чого не можуть зробити інші, могутніші держави",– зазначив український Президент. За його словами, тепер на Кубі лікується 1 тисяча 200 дітей України, а в цілому з початку 90-х років Куба профінансувала перебування й лікування понад 18 тисяч українських дітей. Л. Кучма подякував Ф. Кастрові за підтримку з боку Куби при обранні України непостійним членом Ради Безпеки ООН, а також за турботу про українських дітей, які проходять тут спеціяльний курс лікування.

Президент України Леонід Кучма і кубинський провідник Фідель Кастро відвідали оздоровлювальний комплекс "Тарара" ім.Хосе Марті в Республіці Куба, де лікуються українські діти.

Починаючи з 1990 року, у цій установі була надана медична допомога майже 19 тисячам дітей з України. Утримання, лікування та оздоровлення українських дітей в республіці проводяться за рахунок Куби відповідно до державної програми "Діти Чорнобиля". За попередніми розрахунками, на здійснення цієї програми Куба вже витратила 300 млн. долярів США.

Кубинський уряд висловив готовність і надалі безкоштовно продовжувати цю акцію доти, доки українські діти матимуть потребу в такій допомозі. Серед дітей, які оздоровлюються і лікуються на Кубі, – сироти і напівсироти, діти-інваліди, діти з малозабезпечених і багатодітних сімей, які проживають або проживали в зонах підвищеного радіоактивного впливу та екологічного лиха.

(За матеріялами УНІАН)

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Два тижні з друзями

Наприкінці травня – початку червня на запрошення редакції газети "Свобода" я відвідав Америку. Зустрічі в українських громадах Нью-Йорку, Нюарку, Пассейку, Дітройту, Філядельфії, Вашінгтону, Кергонксону, Глен-Спею були теплими, повчальними і корисними. Під час моїх розповідей про сьогочасну ситуацію в Україні, відповідей на запитання та жвавих дискусій порушувались актуальні, нерідко болючі проблеми життя українців на материзні та в діяспорі.

На зустрічі збиралося чимало українців, яким притаманні почуття високого патріотизму, вболівання за Україну, переймання її болями, глибока ностальгія за рідною землею, яку під загрозою сибірського заслання, а то й смерти вони змушені були покинути, шукаючи долі в чужих краях. В Америці газету "Вечірній Київ", яку маю честь редагувати ось уже скоро 15 років, добре знають і цінують її патріотично-національну позицію, її наступальність і непримиренність до будь-якого українофобства чи манкуртства. Тому здебільшого ми знаходили спільну мову і порозуміння. Найпоширеніше запитання, яке в різних варіяціях повторювалось під час зустрічей, було: "Чому переважно ви пишете про Україну критично? Невже вам все бачиться тільки в чорних фарбах? Адже це вбиває у нас надію на краще..."

Я розумію, що вони хочуть бачити свою Україну квітучою і багатою, а народ щасливим. Цього хочеться і мені, і в цьому наші прагнення збігаються. Та, на жаль, не все складається в Україні так, як хочеться: більшість людей бідує, а до справжньої незалежности ще ой як далеко. І тому я запитував: "Говорити те, що ви хочете почути, чи те, що є насправді?". Більшість схилялася до правди, хоча б якою прикрою вона не була.

У нас однакові погляди на причини нинішнього тяжкого становища в Україні: всі найгостріші проблеми (економічні, політичні, соціяльні, екологічні, мілітарні) фокусуються в одному вузлі, який коротко можна назвати – ВЛАДА. За всі дев'ять років незалежности Україна не мала патріотичної української влади: в усіх її гілках український елемент не мав критичної маси, щоб ефективно впливати на хід суспільного розвитку. Ось хібащо нині зформовано найбільш український за всі роки уряд і призначено найбільш українського прем'єра Віктора Ющенка.

І відразу почався шалений тиск олігархічних кланів на уряд Ющенка і персонально на прем'єра. В хід пускаються різноманітні інсинуації, підкидаються брудні натяки і чутки, підключається зарубіжна преса. В українських засобах масової інформації уже прямо говориться, що у цій зловмисній кампанії слід веде до клану Медведчука-Суркіса, а також відчувається брудна рука Москви.

"То що робити?" – слушно лунали запитання. – "Чи може і яким чином допомогти у цій ситуації діяспора?". Відповідь проста за логікою і надзвичайно складна в пляні здійснення: треба всіма силами підтримувати уряд Віктора Ющенка – сьогодні це остання надія України. Підтримувати треба передусім в Україні, об'єднавши в один кулак національно-патріотичні сили. Віктор Ющенко тільки тоді відчує силу, діятиме сміливіше, послідовніше і наполегливіше в українських інтересах, якщо зможе спертися на український патріотичний моноліт. Практично всі національно-демократичні партії та громадські організації кожна окремо підтримують реформаторський уряд Ющенка, але, на жаль, єдности ще не створено. Діяспора також може допомогти – насамперед моральною підтримкою; активною реакцією на кожен випадок беззаконня.

"А що ж Президент Кучма? Чи справді він, як обіцяв, став новим Президентом, чи є він українським Президентом?" – лунали наболілі запитання. Що сказати на це? Справді, Леонід Данилович Кучма став новим Президентом – він навчився говорити правильні, патріотичні слова. От якби він ще й став правильно і патріотично діяти...

В критичній ситуації опинялася нині українська преса. При засиллі московських і російськомовних газет, журналів, книг, теле- і радіопередач, які заполонили наш національний інформаційний простір, українські мас-медіа, надто опозиційні до президентського оточення, піддаються неймовірному тискові з боку влади через податкову адміністрацію, прокуратуру і суди. Стало типовим явищем, коли податкові перевірки закінчуються блокуванням редакційних рахунків і накладенням надуманих штрафів. Не обминула ця гірка чаша і газету "Вечірній Київ". Пройшли ми через численні перевірки податкової адміністрації, пожежної та санітарно-епідемічної інспекцій. Все це не дало очікуваних наслідків для організаторів таких перевірок – грубих порушень виявити їм не вдалося. І ось у травні державне видавництво "Київська правда" припинило друкувати нашу газету. Формальний привід – відсутність паперу і заборгованість редакції видавництву за поліграфічні послуги. Можна здогадуватись, що це зро-

(Закінчення на стор. 6)

Колись були цікаві оголошення

Цікаво тепер, у 2000 році, порівняти оголошення у „Свободі" із тими, які вміщувались колись. Кілька з них було вміщено з 20 червня 1920 року.

Оголошення женьби не приймаєсь. За одно поміщенє платиться десять центів за стрічку (5 слів). Рішучо не приймаєсь оголошень з всякими дивовижними описами, висловлюваннє надмірної прихильности до кустумера і напади на других продавців.

***

Пошукую свою жену Анну Легедзу. Походить із села Розтока повіт Добромиль. В маю 1919, забрала двоє дітей, 5-літну Мариню і 2-літну Ольгу і утікла з Росіянином на ім'я Прокіп Крупінський. Хтоби знав де вона живе тепер, зволить ласкаво мені донести, а одержить нагороду в сумі 50 долярів. Як поверне добровільно до мене, дарую її провину – Прокіп Леґедза.

***

На продаж. Ґросерня і бучерня. Бизнес добре вироблений і приносить добрий зиск. Властитель продає, бо заміряє виїхати до краю.

***

Щось дуже цікавого для кавалєрів і вдівців. Пишіть, залучуючи 2-центову марку.

***

Босакове лічниче гірке вино. Забезпечіть себе проти долягливостям жолудковим. Вино поручаємо і для дітей, котрі в теперішній літній порі підпадають жолудковим недугам. Хто уживає Босакове лічниче гірке вино, той є безпечний проти жолудковим недугам, проти страти охоти до праці, енерґії і охоти до їди. Ціна: 12 фляшок за 14.00 дол.

***

На продаж п'ять лотів з приватної руки, по 500 дол. кождий в місті Брунсвік, Н. Дж. Продаю з причини виїзду. Прошу голоситись в кождій слов'янській мові.

***

Родимці! Користайте з нагоди! Велику прислугу зробите своїм кревним, знакомим в старім краю коли замовите для них КАЛЄНДАР У.Н.СОЮЗА на рік 1920. Ми зі своєї сторони зобовязуємося вислати його реґістрованою почтою за нормальну ціну то є за 60 центів, на подану Вами адресу. Точну адресу враз із належністю просимо слати на адресу: „Свобода", 83 Ґренд Стріт, Джерзі Сити, Н. Дж.

Чи не цікаве це оголошення – про календар ціною 60 центів?

Діти Чорнобиля в гостях у американців

В газеті „Нью-Йорк Таймс" 19 червня опубліковано репортаж Ю. Кога про літній відпочинок в США українських дітей, які хворіють внаслідок чорнобильської аварії. Доброчинна акція „Діти Чорнобиля" з осідком в Янгставні, Огайо, щороку влаштовує перебування хворих дітей впродовж восьми тижнів літа в американських родинах. Американські авіялінії безкоштовно перевозять дітей, їхнє перебування в США теж є безкоштовним.

Приїзд до Америки є великою радістю і переживанням для дітей, як стверджує кореспондент „Нью-Йорк Таймсу" після розмови з гостями на летовищі. Цією американською акцією охоплені діти віком від 8 до 15 років, більшість з них на час аварії у Чорнобилі ще не народилися, але усі потребують лікування від наслідків радіяції. Доброчинна американська акція розпочалася у 1992 році з 11 дітей і поширюється з кожним роком. Усе більше американських родин включається у допомогу потерпілим від катастрофи в Чорнобилі.

О. К.

Відбудеться зустріч...

(Закінчення зі стор. 4)

учасників маніфестаційного походу та формування колон почнеться о год. 9:15 ранку, біля будинку адміністрації Оселі. Урочиста Служба Божа, біля пам'ятників Героям почнеться о год. 10-ій ранку. Опісля буде відправлена соборна Панахида в пам'ять полеглих в боях за відновлення державної незалежности України. Третя частини зустрічі, святкова академія, відбудеться у великій залі, о год. 3-ій по полудні. Головну доповідь виголосить проф. Мирослав Панчук. У мистецькій програмі візьмуть участь: сопрано Люба Щибчик, тріо „Промінь" під керівництвом Богдани Волянської, сумівський хор „Пролісок" під керівництвом Андрія Стасіва та художній рецитатор Володимир Курило.

Адміністрація Оселі СУМ запланувала забаву з танцями в суботу ввечері та інші розвагові несподіванки для гостей і учасників зустрічі.

До святкового комітету ювілейної 50-ої зустрічі українців Америки входять представники ООЧСУ, ОЖОЧСУ, СУМ-Америки, Товариство Вояків УПА, Світової Ліґи Українських Політв'язнів та Української Американської Фундації Волі, а до Ділового комітету входять: Микола Грицков'ян – голова; Богдан Гаргай – заступник голови; Володимир Янів – секретар; Теодор Олещук – організаційний координатор; Мирон Солтис – бунчужний; Євген Гановський, Мирон Свідерський і Т. Олещук – Програмова комісія; Ігор Длябога, Є. Гановський, Катерина Мицьо, Анна Гелетей – Пресова комісія, Корнель Василик – Мистецька комісія, і Марія Лозинська - член.

Діловий комітет

У Харкові відкрито...

(Закінчення зі стор. 1)

менічні молитви представників євангелістського віросповідання. Крім того, польські військові спеціяльною церемонією віддали пошану польським офіцерам, які загинули у 1939-1940 роках.

Церемонія закінчилася почесним салютом. Також під час церемонії відкриття меморіялу голови урядів Польщі та України поклали вінки до польської та української брам.

Як наголосив під час церемонії прем'єр-міністер України Віктор Ющенко, жертви сталінських репресій "назавжди залишаться в серцях польського й українського народів". На його думку, харківський меморіял має стати "могутнім місцем очищення всіх нас". Він зазначив, що сьогодні "ми не можемо виправити траге-дію, яка відбулася 60 років тому, але ми зобов'язані увічнити пам'ять тих, хто загинув під час сталін-ських репресій".

"Це нагода ще раз розповісти про злочини, які відбувалися в ті роки, – наголосив В. Ющенко, зазначивши, що український народ не причетний до тих злочинів.

У свою чергу Є.Бузек висловив жаль, що "так склалася історія, що взаємна близькість України та Польщі протягом сотні років визначалася в історії як війни і взаємна ненависть". Він подякував українській стороні за надання можливости йому особисто взяти участь у відкритті спільного меморіялу і підкреслив "трагічні обставини" цієї урочистої події.

Як повідомив журналістам заступник міністра закордонних справ Петро Сардачук, на початку 90-их років поблизу Харкова було знайдено великі захоронення жертв сталінських репресій, і при цьому встановлено, що там поховано польських офіцерів, які були полонені в 1939 році під час вступу Червоної армії на територію Західньої України.

Частину цих військовослужбовців було вивезено до Катині, а близько 4.5 тис. польських офіцерів привезено під Харків і розстріляно в лісосмугах.

За словами П.Сардачука, під час проведення ексгумаційних робіт було виявлено, що на цьому місці поховано не лише польських, а й українських громадян різних національностей. Він повідомив, що спочатку польська сторона наполягала надати цьому кладовищу характер "польського військового цвинтаря" і на його місці побудувати польський меморіял. Але після тривалих переговорів українська і польська сторони дійшли згоди про відкриття спільного українсько-польського меморіялу.

На урочисту церемонію відкриття спільного меморіялу жертвам сталінських репресій до Харкова прибули понад 600 поляків.

УНІАН

Право повернуться до Польщі надане тільки полякам зі сходу

У Польщі опрацьовано проєкт репатріяції осіб польського походження, примусово виселених комуністичним режимом. Через фінансові труднощі покищо передбачається повернення на батьківщину лише осіб з азіятської частини колишнього СССР. Уряд країни вважає, що переселення поляків з України і Білорусі триває самочинно, а його допомоги потребують люди з віддалених теренів, які перебувають в особливій скруті.

З преси

Два тижні ...

(Закінчення зі стор. 5)

блено за порадою зверху, бо й раніше траплялися ситуації, коли бракувало паперу і бувала заборгованість, але друкування часопису не припинялось, а з часом редакція закуповувала папір і повертала борги. Ми не виходили два тижні, та згодом вдалося частково виправити становище: газета стала виходити, але тимчасово замість п'яти разів – тричі на тиждень. Всі ці сумні пригоди з відомою в Україні і світі патріотичною газетою викликали серйозне занепокоєння в читачів. Люди в Україні, незважаючи на безгрошів'я, відривали із своїх скромних сімейних бюджетів копійки, щоб внести до фонду виживання газети. Чуйно відгукнулися на нашу біду українці Америки – проведені збірки під час зустрічей у громадах відчутно допомогли нам поправити фінансове становище.

Але ні з якою збіркою не можна зрівняти ту велику моральну підтримку, те розуміння і співчуття, віру в силу правдивого слова, яку доводилося відчувати на кожній зустрічі. Тож користуючись нагодою, хочу щиро подякувати всім українцям, які зробили датки у пресовий фонд "Вечірнього Києва". Висловлюю щиру подяку колегам з редакції "Свободи", які запросили мене як свого політичного оглядача до Америки, головам українських громад Дітройту, Філядельфії, Нью-Йорку та інших міст, які організували зустрічі, персонально пп. Богданові Федоракові, Іванові Скальчукові, Стефанові Гавришу, Івану Дубілю, Іванові Буртику, Дмитрові Ярмоленку, Миколі Француженкові, пані Наді Йовик.

З усіх зустрічей, дискусій і бесід випливало одне: всі ми, незалежно від громадянства, є люди одного кореня – українського. Для всіх нас, незалежно від місця проживання, рідною є наша материзна – українська земля. Всі ми, незалежно від політичних симпатій, хочемо бачити нашу Україну справді незалежною, справді вільною, справді самостійною, багатою і квітучою Українською Державою. Всі ми, хоча б по яких світах нас позакидала доля, належимо до одного роду – українства, і маємо, цим пишатися, маємо цю приналежність берегти і зміцнювати.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Михаїл А. Гусяк, син Стефана і Павліни, новий член 361-го Відділу УНСоюзу Записала свого внучка бабця Текля Гусяк.

Катерина А. Гусяк (зліва) і Ілько Гусяк, діти Івана і Кароліни Гусяк, нові члени 361-го Відділу Українського Народного Союзу. Записала своїх внуків бабця Текля Гусяк.

Чи хочете допомогти УНСоюзові продовжувати стипендійну програму?

На день 1 червня припав речинець внесення аплікацій на стипендії УНСоюзу на академічний 2000-2001 рік.

У наступних декількох днях червня Головна Канцелярія УНСоюзу була переобтяжена працею, отримавши понад 130 аплікацій, які після перевірки будуть подані під розгляд Стипендійній Комісії для затвердження.

Між численними проєктами братської діяльности, які провадить УНСоюз від багатьох років, допомога здібним і потребуючим студентам, членам УНСоюзу у формі стипендій завжди займала перше місце.

УНСоюз постійно вважав, що освіта його молодого членства є надзвичайно важливою не тільки для їхніх батьків, але і для всієї української спільноти.

Протягом років УНСоюз допомагав студентам і освітнім установам в Україні. Вже від 1907 р. Союзові записи виказують пожертви на допомогу молодим студентам у Львові, а у 1912 р. УНСоюз розпочав підтримку „Рідних Шкіл", вперше пожертвою 2,500 дол., що на ті часи було дуже щедрою сумою. Останніми роками УНСоюз через свій Фонд Відродження України допомагав студентам України здобути стипендії на навчання у багатьох престижних американських університетах.

У великій мірі стипендійна програма завжди була призначена тільки для членів УНСоюзу і такою вона є і досі. Починаючи від 1946 року у всіх конвенційних протоколах виказується стипендійні дотації, включно з 1999 роком і за 53 роки УНСоюз уділив грошову допомогу приблизно 4,500 студентам. Загальна сума незворотніх стипендій досягла 1,780,000 дол.

УНСоюз гордиться тим, що має змогу допомагати багатьом здібним молодим членам у їхніх змаганнях здобути освіту, які завдяки цьому стали професіоналістами, власниками підприємств і високо продуктивними членами суспільства Америки і Канади.

УНСоюз і на майбутнє бажає продовжувати стипендійну програму. Але, щоб фінансово її піддержувати, як це робив досі, УНСоюз потребує більше членів і приходів з їхніх забезпеченевих грошей. Якщо ви, ваші діти або члени вашої родини будь-коли скористалися зі стипендійної програми УНСоюзу, ми звертаємося до вас з проханням підвищити ваше забезпечення в УНСоюзі чи вибрати нові грамоти.

Заохочуйте членів вашої родини, дітей, внуків і приятелів вступати в члени УНСоюзу та скористати з низьких недавно введених забезпеченевих вкладок. Ваші гроші, вплачені до УНСоюзу вкладками за забезпеченеві грамоти, дадуть нагоду іншим здібним молодим людям осягнути їхню мету у житті, подібно як раніше мали, може ваші діти чи внуки.

За дальшими інформаціями відносно забезпечення в УНСоюзі просимо звертатися до секретаря свого Відділу або Головної Канцелярії на число:
(973) 292-9800, додатковий **3013**

Степан Вох

Кошти УНС допомогли жертвам повені на Закарпаття

Шановна пані Уляна Дячук!

Хочу повідомити Вас, що завдяки коштам у розмірі 5,711 дол., великодушно виділених Українським Народним Союзом, Український Центральний Карітас, при допомозі своєї регіональної благодійної організації „Любов і Милосердя" – Карітас міста Івано-Франківська, виконав останній допоміжний під-проєкт з допомоги потерпілим від повені 1998 року на Закарпатті. Отже, згідно з домовленістю із регіональним осередком Карітас-Івано-Франківська, ця благодійна організація забезпечила постільною білизною 190 сімей, потерпілих під час повені 1998 року у Тячівському районі Закарпатської області.

ПОДЯКА

Дозволю собі від імені усіх працівників і добровольців Карітасу, а також від усіх, кому у скрутний час була надана благодійна допомога, подякувати членам Українського Народного Союзу і усім, хто був задіяний, за цю дійсно благодійну та милосердну акцію допомоги.

З найкращими молитовними побажаннями залишаюсь щиро Ваш у Христі Господі,

Анатолій Козак,
координатор проєктів EU в Карітас України

Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове ґарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5,000 долярів.

УНСоюз ґарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (P-20), чи платне до 65 року життя (P-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

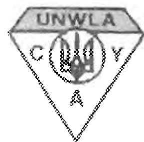
Isue age	Premium Per $1.000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800
Name..........................Br...........Policy#..............
Current Age.............Amount applied for $............
Adress..
....
Tel.................................SS#.......................................
Beneficiary (name)..
Address..

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Досягнення українського жіноцтва Нью-Джерзі

Олександра Ісаєвич-Мейсон

Дещо з історії

Окружну Управу Союзу Українок Америки в Нью-Джерзі заснували 11 жовтня 1959 року відділи, які вже існували на терені. Першою головою Округи було обрано Олену Гординську, довголітню референтку Суспільної опіки при Головній Управі СУА. Після її передчасного відходу у вічність в 1961 році головою стала Ольга Граб. Наступними головами Округи були: Ольга Салук, Ірина Левицька, Дора Рак, Ірена Кіндрачук, Надія Бігун, Ольга Цар, Ольга Гнатейко, Лідія Гладка, Ірина Чайківська, Ольга Тритяк, Тетяна Рішко, Марія Полянська, Ярослава Мулик та від 1997 року знову Марія Полянська. Від початку свого існування Округа Нью-Джерзі підтримує усі акції Союзу Українок Америки та Український Музей в Нью-Йорку.

Історія Округи СУА в Нью-Джерзі сповнена помітними досягненнями в історії СУА. В 1963 році Округа заснувала пропам'ятний стипендійний фонд на честь першої голови Олени Гординської – для студенток україністики. Від 1969 року Округа СУА в Нью-Джерзі є членом Федерації Жіночих Клюбів штату. Членство в американській жіночій федерації дало союзянкам нагоду підняти голос в обороні української жінки.

Заходом Округи в 1986 році було зібрано експонати, привезені українками до Пенсильванії на початку XX-го століття, та влаштовано історичну виставку в Музеї Імміграції на Елліс-Айленді, Н. Й. Ці експонати відокремили Україну від російської частини виставки.

Від 1981 року на терені Нью-Джерзі знаходиться бюро Стипендійної Акції СУА, яке від 1993 року є під проводом референтки стипендій Округи та СУА Люби Більовщук. Значна частина членів Комісії стипендій завжди була з нашої Округи, тому коли в 1998 році Світовий Конгрес Українців нагородив Стипендійну Акцію СУА медалею Св. Володимира за 30-літню безперевну діяльність, то цим відзначенням, крім д-р Теодозії Савицької (яка була із Округи Північний Нью-Йорк), відзначено з Округи Нью-Джерзі Марію Химинець, Софію Андрушків, Віру Мицьо, Анну Кравчук та теперішню референтку стипендій СУА Любу Більовщук.

До заслуг виховної програми Округи належить створення передшкілля „Монтесорі" при церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, яке діє від 1989 року, засновницею якого була тодішня виховна референтка СУА Ольга Тритяк.

Ми гордимося почесною головою СУА Анною Кравчук, почесними членками СУА Ганною Дмитерко-Ратич, Наталією Чапленко, Ольгою Муссаковською, Софією Андрушків, Ольгою Гнатик, Іриною Левицькою, Іриною Чайківською, Іванною Ратич, Ольгою Тритяк та почесними членками Округи Нью-Джерзі Іриною Левицькою та Оленою Мельничук.

На сьогодні до Округи Нью-Джерзі належить 11 відділів: 4-ий в Нью-Брансвіку, 18-ий в Кліфтоні, 24-ий в Елізабеті, 28-ий в Нюарку, 65-ий в Нью-Брансвіку, 70-ий в Пассейку, 75-ий в Мейпелвуді, 86-ий в Ньюарку, 92-ий у Менвілі, 98-ий у Мидлтавні та 100-ий в Картереті. Разом із вільними членками Округа начисляє близько 300 союзянок. Ми вітаємо найновішу вільну членку СУА у штаті Нью-Джерзі – головного редактора „Свободи" Раїсу Галешко.

Привітання Атени Пашко

Вельмишановна пані голово!

Від імені Союзу Українок України сердечно вітаю Вас із 75-річчям Союзу Українок Америки.

В день урочистого відзначення цієї знаменної події у очолюваній Вами Окружній Управі хочемо запевнити Вас і усіх посестер, що ми своїми помислами і серцем разом з Вами. Бажаємо Вам подальших успіхів на цій великій ниві, яка вимагає багато жертвенності, посвяти і рутинної праці.

Перелік Ваших дій дуже великий, але найголовнішим є Ваш патріотизм і достойне представлення Українки на Американському континенті. Коріння наше спільне і походить воно від наймилішої у світі багатостраждальної Матері України.

Пишаємося нашою співпрацею, яка особисто налагодилася за період головування СУА шановною пані Анною Кравчук. Впевнені на успішне продовження її, щирі контакти та взаєморозуміння.

З великою приємністю констатуємо, що з Вашої Окружної Управи маємо почесну членку Союзу Українок України пані Ольгу Гнатейко, теперішню голову Українського Музею в Нью-Йорку.

З вдячністю відзначаємо сердечне відношення до української молоді, в організації допомоги їй через Провід Союзу Українок України, референтки стипендій СУА пані Люби Більовщук, що є гордістю Окружної Управи в Нью-Джерзі і щиро шанованої в Україні.

Переконані, що разом із сестринською взаємодопомогою піднімемо нашу знедолену Україну і увійдемо в третє тисячоліття як високо духовна і багата нація, що має своє обличчя, впевненість і непохитність. Українка стане гідною своїх далеких попередниць, своїх страдниць і героїнь і воздвигне високо прапор Волі.

Хай Бог нас в цьому благословляє.

З найщирішими почуттями до Вас голова Союзу Українок –

Атена Пашко

Голова Окружної Управи СУА Нью-Джерзі Марія Полянська відкриває святкування. Праворуч – ведуча програмою Уляна Кобзар.

Справді радісне святкування

21 травня 2000 року в Українському Народному Домі в Ірвінґтоні, Н. Дж., відбувся святковий полуденок на честь 75-річного ювілею заснування Союзу Українок Америки. На столах була розставлена фотовиставка про працю відділів та виставка літературних творів членок: Камілі Гук, Ірини Дибко-Филипчак, Любові Коленської, Наталії Чапленко, Дарії Ярославської. Також були виставлені стипендійні звітні книжечки 1981–1986 та 1986–1992 років, опрацьовані Анною Кравчук, та конкурсні збірники, опрацьовані Ольгою Тритяк – „Рік Родини" (1994) та „Природа і ми" (1996). Фотовиставка Стипендійної Акції СУА, підготована референткою стипендій Л. Більовщук, викликала велике зацікавлення присутніх. Прикрасою були картини членок СУА Округи Нью-Джерзі: Володимири Васічко, Християни ДеБеррі, Християни Ролянд та Олександри Ісаєвич – вільної членки СУА в Нью-Джерзі.

Відзначення 75-ліття Округою Нью-Джерзі почалося Святою Літургією в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, після якої слідувала святкова програма та полуденок. Святкування відкрила голова Окружної Управи Нью-Джерзі Марія Полянська. Парох о. Богдан Лукій промовив молитву Союзу Українок Америки, а опісля присутні заспівали гимн СУА. Вела програму Уляна Кобзар. Зворушливим був привіт від голови Союзу Українок в Україні Атени Пашко, який зачитала Божена Ольшанівська. На святкуванні присутні заслухали дві промови: почесної голови СУА Анни Кравчук та голови СУА Ірини Куровицької, яку зачитала заступниця голови Марія Томоруг.

Почесна голова СУА Анна Кравчук присвятила своє слово членціі-союзянці. Вона віддала честь визначним союзянкам, які мали великий особистий вплив на неї – це засновниця СУА та почесна членка СУА і СФУЖО Маруся Бек, почесна голова СУА і СФУЖО Лідія Бурачинська, почесна членка СУА д-р Теодозія Савицька, почесна голова СУА Іванна Рожанковська та рідна мати доповідачки, почесна членка СУА Наталія Чапленко. А. Кравчук звернула увагу на „бурхливе XX століття, яке принесло зі со-

(Закінчення на стор. 16)

Учасниці 75-ліття СУА Округи Нью-Джерзі (сидять зліва): заступник голови СУА Софія Геврик, Олена Мельничук, Тетяна Рішко, Ірина Левицька, голова Округи Н. Дж. Марія Полянська, почесна голова СУА Анна Кравчук, заступник голови СУА Марія Томоруґ, Іванна Ратич, Ольга Тритяк та Надія Бігун.

Чотирнадцятеро щасливих з Філядельфії

Вміщена вгорі фотографія увічнює день 13 травня ц.р. Ці щасливі юначки і юнаки у вишитих блюзках та сорочках – випускники 12-ої кляси „Нашої Рідної Української Школи" у Філядельфії.

Свято ґрадуації збіглося з 10-річчям цієї авторитетної тепер школи, утвореної з двох менших, тому зібрало, крім учителів і батьків, багато гостей, представників українських громадських організацій. Були теплі промови, привітання, побажання, об'єднані надією, що ці чотирнадцятеро ґрадуантів знайдуть спосіб застосувати набуті у школі знання з найбільшою користю для української громади, для її дальшого розвитку.

Перший ряд, зліва: Уляна Татунчак, Адріянна Кострицька, Лара Вендирворт, Наталя Леськів, Лариса Гудь, Марія Вирста, Соня Ґатта; другий ряд: Петро Левицький, Роман Каськів, Тарас Кулинич, Андрій Чайківський, Дмитро Луців, Доріян Гевка, Стефан Цюк.

Т. Дзівак

Нова книжка про дивізію „Галичина"

В Українському Інституті Америки 19 травня відбулася презентація нової історичної праці проф. Тараса Гунчака „On the Horns of a Dilemma". Це перше авторитетне англомовне дослідження про Дивізію „Галичина", опісля перейменовану на 1-шу Дивізію Української Національної Армії (І УД УНА). Як відомо, вона боролася під час Другої світової війни з Червоною Армією в складі німецьких збройних сил, в надії стати зародком української армії, щоб виборoти Україні свободу і державність.

Нова книжка базована на архівних матеріялах, котрі недавно стали доступні. В ній подана повна історія дивізії від моменту її творення, через вишколи і бої, аж до закінчення війни. Праця вийшла у престижному видавництві University Press of America, котре її розповсюджує по різних університетах та дослідних центрах, і вона стане джерелом правдивої інформації про Дивізію і оборони її доброго імені. Ця книжка заповнює велику інформативну прогалину, котру ветерани Дивізії дошкульно відчували. Не вистачає англомовної літератури про Дивізію, а ґрунтовних наукових праць не було зовсім. У пресі, телебаченні та Інтернеті поширюються різні наклепи, спрямовані проти ветеранів Дивізії. Щоб дати цьому належну відсіч, Братство колишніх вояків 1-ої УД УНА помістило на Інтернеті сторінку з інформаціями про Дивізію. Її електронна адреса: **www.infoukes.com/galiciadivision.** За неповні два роки існування дивізійної сторінки відвідало її 6,200 зацікавлених і їхнє число зростає.

В останніх часах появилося ще декілька праць на цю тему. Недавно вийшла книжка військового журналіста, майора американської армії Михайла-Ореста Лоґуша „Galicia Division". Вийшла також книжка в Еспанії, еспанською мовою, котру перекладено на англійську мову у Великій Британії: **„Breaking the Chains" 14 Waffen-Grenadier-Division der SS and other Ukrainian volunteer formations, Eastern Front, 1942-1945, by Carlos Caballero Jurado.**

У стані підготування перебувають ще дві книжки. Син дивізійника з Англії Михайло Мельник написав досить докладну історію Дивізії. Вона появиться незабаром у британському видавництві. Професор історії університету ім. Ів. Франка у Львові Андрій Боляновський написав історію Дивізії українською мовою. Ветерани Дивізії „Галичина" з радістю вітають появу цих книжок, котрі говорять світові правду про українську національно-визвольну боротьбу.

Презентація книжки проф. Т. Гунчака відбулася заходами Крайової Управи Братства колишніх вояків 1-ої УД УНА. Книжку можна набути за 20 дол., звертаючись до Петра Буняка: **(973) 895-4303.**

Роман Гавриляк

Наради Крайової екзекутиви УККА

НЬЮ-ЙОРК. – У суботу, 3 червня, відбулися чергові наради Крайової Екзекутиви УККА. Про підготовку конвенції УККА звітували голова організаційного комітету Орест Бараник, екзекутивний директор бюра у Нью-Йорку Тамара Ґалло, голова Номінаційної комісії Євген Івашків. Вирішено Шевченківською грамотою „Волі" нагородити Наталку Шухевич у пам'ять її чоловіка Романа Шухевича та Атену Пашко у пам'ять її чоловіка В'ячеслава Чорновола.

У дискусії про створення художнього фільму президент УККА Аскольд Лозинський повідомив, що зйомки завершено і прем'єра плянується восени. Про будівництво школи у Караґанді звітував голова Ради Оборони і Допомоги Українцям Іван Буртик, який повідомив, що цей проєкт фінансується зі спадку Ярослава та Іванни Парахоняків з Асторії (Нью-Йорк) у сумі 14,000 ам. дол., яку виділила розпорядник спадку Ярослава Рубель. Школаноситиме ім'я своїх патронів. Щодо приміщення для референтури новоприбулих, президент Аскольд Лозинський поінформував, що затруднено контрактора в сумі 19,500 ам. дол., розпочато перебудову, впродовж кількох місяців цей проєкт буде завершено. Ігор Кушнір повідомив про влаштування концертного турне по США хору „Гомін" зі Львова. Присутні заслухали доповідь президента УККА на тему „Україна і діяспора: УВКР, Закон про закордонного українця та СКУ".

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

25 червня – щорічний Кооперативний день Української Православної кредитової кооперативи за адресою: **Ukainian Village, 66 Cedar Grove Ln., Somerset, NJ.** Початок о 2-ій год.

◆

2 липня – відкриття Української діяспорної олімпіяди у Філядельфії. Олімпіяда триватиме до 4 липня. Закриття – 3 липня о 4:30 по полудні.

◆

17 серпня – VIII Конґрес СФУЛТу у Львові. Тел. **(313) 884-6344.** Факс **(313) 884-9474.**

◆

8-10 вересня – з'їзд на Союзівці колишніх професорів, учнів гімназії та усіх мешканців Байройтського табору.

◆

15 жовтня – тихий авкціон Українського музею відбудеться в **Рамада готелі, Іст-Гановер, Н. Дж.** Початок о 2-ій годині по полудні.

◆

Українську радіопрограму "Голос України" можна слухати в околицях Нью-Йорку і Нью-Джерзі щосуботи від 2-ї до 3-ї години **на хвилях 1430 АМ**. Керівник Петро Рибчук. Тел. **(201) 246-0109.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040**).

В ООН – про Чорнобиль

Дев'ята міжнародна конференція, присвячена взаємозалежності здоров'я і довкілля, відбулась в ООН 26–28 квітня ц. р.. В числі її організаторів була українка Христина Дурбак – засновниця і голова організації „Світовий обмін інформацією" (WIT). Однією із тем програми були наслідки катастрофи в Чорнобилі. Присутні хвилиною тиші вшанували пам'ять жертв Чорнобиля. Протягом трьох днів експерти у своїх ділянках розглядали небезпеку занечищення довкілля, аналізували суспільні проблеми злиденности у світі, виснаження земних ресурсів, експлуатації жінок і дітей, корупції, конфліктів і насилля. Огляд подій в Чорнобилі, їх причин і наслідків для здоров'я зробила лікар Наталія Головина (українською мовою, з перекладом). Вона зауважила, що люди пояснюють цю трагедію як „Божу кару" за 72 роки безбожности та руйнування храмів. Д-р Христина Дурбак видає двомісячник „Всесвітній екологічний журнал" українською, англійською, арабською, еспанською і російською мовами, бере участь у міжнародних конференціях ООН, читає лекції. З її ініціятиви створено фундацію, яка підтримує корисні почини, зокрема наступну конференцію з цієї теми в 2001 році.

Дора Рак,
кореспондент WIT

Рух за Патріярхат триває

Минуло 28 років діяльности відділу Українського Патріярхального Товариства в Баффало. Ідея організованого мирянського руху виникла у 60-их роках, після звільнення Патріярха Йосифа за старанням Папи Івана XXIII, з 18-річної совєтської тюрми. Продовж останнього етапу життя, 21 року на волі, Блаженніший віддано працював для добра нашої Церкви і народу, надихаючи українські поселення в діяспорі, об'єднуючи український єпископат в Синоді Української Церкви. В 1975 році приймає титул Києво-Галицького Патріярха – в очікуванні на визнання його Папою. Купує монастир отців-студитів біля Риму, будує Український Католицький Університет ім. Папи Климента з храмом св. Софії. Ці інституції стали яскравими смолоскипами, які свідчили перед цілим світом про УГКЦ, коли на Рідних Землях безбожницька Москва ліквідувала її і, як співали ми тоді, „навіть молитись ворог не дав!"

Щоб ті інституції активно діяли, Блаженніший засновує Товариство „Свята Софія", яке на основі ватиканських і загальноіталійських прав стає власником патріярших установ та бере на себе відповідальність за їх матеріяльне забезпечення. Світовий український рух за Патріярхат, зокрема Патріярхальне Товариство в Америці, продовжує ту справу, якій віддав своє життя Ісповідник Віри Блаженніший Йосиф Сліпий. Нашою метою є допомогти, щоб Ватикан визнав законним патріярший устрій Української Церкви. Заради цієї мети трудиться і відділ Товариства в Баффало, хоч ряди наші з кожним роком рідшають.

На початку 2000 року наша управа зазнала болючу втрату: 12 лютого відійшов у вічність св. п. Михайло Мандзій, а 15 лютого св. п. Зенон Боднарський – обидва довголітні активні члени управи, які своєю працею засвідчили вірність кличеві Патріярха Йосифа „Єдність Церкви і народу".

В минулому році, хоч і в дуже зменшеному складі членів і управи, ми продовжували працю. Зокрема перевели збірку на Патріярший фонд, влаштували пікнік, дохід з якого частинно пішов на будову храму УГКЦ в Києві, прощі до монастиря Сестер-служебниць в Анкестері і оо. Студитів у Вудстоку, Канада.

Наше Товариство вже 18-ий рік провадить півгодинну програму по радіоWHLD, на хвилях 1270 кожної неділі від години 1:30 до 2-ої по полудні. Належить подякувати за жертвенну працю Ірині Лаврівській, д-рові Зиновієві Ґілеві, Оксані Бережницькій та адміністраторові Онуфрієві Білоголовському.

Наша подяка о. деканові Мар'янові Процикові за збагачення програми релігійними гутірками, жертводавцям і спонзорам – за фінансову допомогу, яка забезпечує існування програми. Дякуємо всім організаціям, товариствам і підприємцям за співпрацю.

Українське Патріярхальне Світове Об'єднання і Крайова Управа в США продовжують видавати єдиний у світі мирянський журнал „Патріярхат". Його високо цінять священики і вірні в Україні. Натомість у нас кольпортаж натрапляє на певні труднощі. Ціна одного числа 2.50 дол. Тільки завдяки безкорисливій праці кольпортерів редакція може вдержати журнал.

Звертаємося з проханням набувати його, а після прочитання висилати рідним в Україну. Кольпортерами журналу в 1999 році були Оксана Бережницька і Онуфрій Білоголовський. Щиро дякуємо їм, а також збирачам фондів Михайлові Мохначеві і Миколі Паславському.

Повідомляємо, що цьогорічний Патріярхальний пікнік відбувся в неділю, 11 червня 2000 року на площі української православної парафії при 200 Комо Парк в Чіктоваґа, в якому взяла участь українська громада Баффало і околиці.

Оксана Бережницька

Наш Відділ УАКРади мав багато праці

Загальні збори, в четвер, 4 травня цього року, завершили рік, багатий працею та подіями – як організаційного, так і загальнонаціонального характеру.

В червні 1999 року члени нашого дітройтського Відділу взяли участь в зустрічі представників організованого українського життя в США, яка відбулась у Вашінґтоні. В липні відбувся традиційний пікнік відділу на „Діброві". В серпні ми при співпраці місцевого Відділу УККА відзначили восьмі роковини незалежности України.

В листопаді, теж спільно, вшанували пам'ять жертв голодомору в Україні 1932–1933 років. У березні цього року Відділ разом з Товариством „Рідної Школи" підготував виступ у нашому місті харківського молодіжного театрального ансамблю „Арабески". В березні також відбулася спільна зустріч нашої громади з генеральним консулом України в США Борисом Базилевським. Крім праці на власному терені, провідні члени нашого Відділу належать до централі УАКРади в Нью-Йорку. Голова Відділу Зенон Василькевич є одним із заступників голови централі, а заступниця голови нашого Відділу Рома Дигдало вибрана головою Крайової Ради УАКР.

В такому світлі Загальні збори з признанням схвалили працю уступаючої Управи і вибрали нову в такому складі: голова – Зенон Василькевич, Рома Дигдало і д-р Ярослав Березовський – заступники, Ксеня Кучер і Роман Лазарчук – секретарі, Микола Татарин – скарбник, Дмитро Федорко – фінансовий референт Громадського фонду, і Михайло Березовський – референт преси. Контрольна комісія: д-р Марія Балтарович, Йосиф Постоловський і Богдан Середюк. Члени Управи: д-р Любомир Баран, Ярослав Базюк, Осип Бігун, Іван Галич, д-р Микола Григорчук, Валентина Євич, Валентин Ковальський, Олена Лісківська, Олександра Місьонґ, Олександер Палаташ і Рома Тобіянська.

Під час обговорення плянів праці Р. Дигдало вказала на потребу наладнати контакти з обома кандидатами на пост президента США.

Роман Лазарчук,
Дітройт

Свято української родини в Пармі

Матерів вітають найменшенькі.

День Матері в школі українознавства ім. Шевченка при українському православному соборі св. Володимира відзначено спеціяльною програмою.

Свято розпочалось виступами наймолодших учнів та привітанням до присутніх настоятеля собору о. Івана Наконечного та учениці 6 кл. Тетяни Боднар. Потім старшокласники порадували присутніх виставою „Роде наш красний". Сценарій написала директор школи паніматка Катерина Немира. Вона та її чоловік о. Володимир Немира подбали про оформлення сцени.

Учитель історії Володимир Боднар приготував прозірки, які доповнювали образи персонажів. Ними були королева Анна Ярославівна (Оксана Петровець), князі Володимир та Ярослав, гетьмани Сагайдачний, Мазепа... Учні Христя Богуславська, Юрій Мартинюк, Максим Лаврентович, Оксана Стельмах вдало відтворили історичних осіб. Монолог „Я – Хмельницький" прочитав Роман Коваль.

Закінчилась вистава, зібрані костюми, погасли світла. Розійшлись щасливі молоді і талановиті актори з їх гордими родичами, розійшлись глядачі, а вчителі школи думають про інші фестивалі, концерти, вистави... Приїжджатимуть гості з інших штатів: музиканти, декляматори, танцюристи, співаки, художники... Справ багато!

Марія Луць

Львівські освітяни в Чикаґо

Від 24 лютого до 15 березня цього року в Чикаґо перебувала група вчителів і адміністраторів шкільництва зі Львова і Львівської области, спонзорована чикаґським Міжнародним центром відвідува-чів.

До групи входили: заступник начальника Львівського управління освіти Галина Синицька, директор Інституту освіти Роман Шиян, директор школи ч. 2 Лілія Гриневич, директор початкової школи „Дивосвіт" Ганна Байовська, заст. директора школи ч. 93 Валя Дзюпіна, заст. директора приватної школи ч. 62 Михай Марциняк, психолог школи ч. 13 Ярослава Сорокопуд, психолог зі Самбора Наталія Терговська, соціяльний працівник з Дрогобича Богдан Петришин.

Всі названі вище – переможці всеукраїнського конкурсу в ділянці випрацювання модерних програм навчання та адміністрації шкільництва. Ролю посередника між групою і американськими спонзорами успішно виконувала адвокат Уляна Баранська, а перекладачем був адвокат Борис Антонович.

Вчителі з України відвідали 15 чикаґських публічних шкіл – початкові, середні і коледжі, ознайомилися з комп'ютерними системами, які значно удосконалюють навчальний процес.

І звичайно побували в місцевих школах українознавства, в українських церквах, музеях, фінансових установах. Гості поїхали додому з накращими враженнями і щирою вдячністю чикаґським українцям, що заопікувалися учителями з України.

В.З.

Група учителів з України разом з представниками українських організацій Чикаґо.

Відвідини з присмаком ностальгії

– Зайдіть до нас до школи, погляньте, як тепер у нас все відбувається, – просить Наталя Дума, голова Товариства „Самопоміч" в Нью-Йорку, головний адміністратор суботньої школи українознавства при церкві св. Юра.

Отже, у суботу заходжу до будівлі школи св. Юра, де саме в цей день тижня шумить інакше життя. Під школою вже стоять батьки, які зблизька і здалека привозять своїх дітей на українознавчі лекції.

Скільки моїх споминів пов'язано з цією школою, скільки років доводилося привозити сюди дітей, скільки свят і концертів пережити разом із молоденькими виконавцями. Але тільки увійдеш у браму, забувається відстань років, шум дитячих голосів такий, як раніше, а в клясах проходить навчання зовсім „як колись".

В кімнаті директора школи Ольги Кекіш – повно життя, руху, діяльности. Ця простора кімната, яку так добре пам'ятаю, служить рівночасно як учительська і як бібліотека школи, з якої усі вчителі та учні незвичайно горді, а вже особливо її адміністратор і промотор Юрій Янчишин. Він вітає мене підготованими матеріялами про „свою" бібліотеку і з гордістю розповідає, що випозичили вони в тому шкільному році 1200 книжок.

– Чи діти в добу комп'ютерів ще зацікавлені читанням книжок?

– Така унікальна бібліотека, як наша, здатна приваблити учнів, адже ми маємо вже понад три тисячі книжок, всі вони систематизовані відповідно до віку дітей і комп'ютеризовані за темами.

Придивляюся до групи учнів, що стоять у черзі позичати книжки, та щиро радію з приводу такої високої організованости в цій важливій ділянці. Директорка вказує мені на стіну, на фотографії ґрадуантів минулих років, і тут знову з ностальгією впізнаю обличчя дітей з давніших часів.

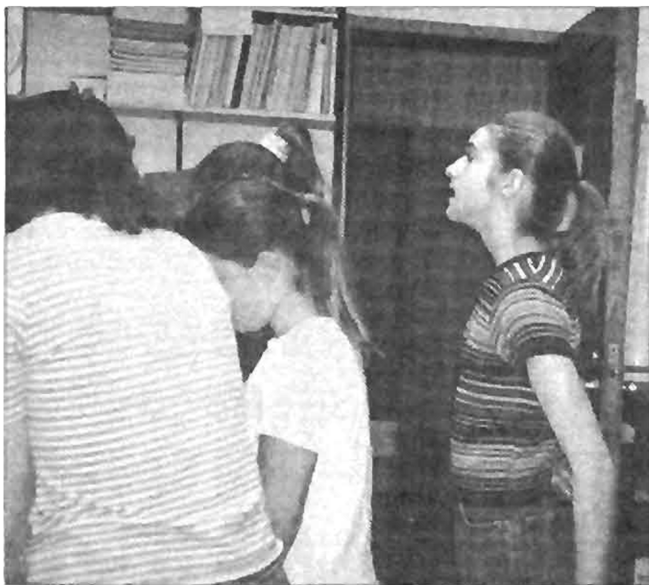
– А пам'ятаєте ці квіти? – питає п. Кекіш, і я, звичайно, пам'ятаю їх – це твір одного з членів моєї родини, що були учнями цієї винятковоï школи.

– Скільки років ви тут директором?

– Навчаю від 1980 року, а директором від 1986-го. Зараз працює тут 18 учителів, кожна кляса має плян навчання з 30 лекцій. Цього року у нас 160 учнів, багато з них – це вже діти з „четвертої хвилі". Недавно провели ми із великим успіхом свято в честь Тараса Шевченка, рівень його надсподівано високий. Здається, що допоміг в цьому натиск на читання книжок українською мовою, який ми зробили. Є у нас гарний звичай давати навіть нагороди за читання книжок – це також допомагає.

– А як із допомогою від „Самопомочі"?

– Розуміється, ми стараємося допомогти школі, але також шукаємо помочі в інших українських товариствах і серед нашої громади в Нью-Йорку. Я бачу, скільки корисного в існуванні цієї школи, бо ж приходжу сюди кожної суботи. Часто маю відчуття, немов сама я повернулася до школи, і це приносить мені вдоволення, – говорить Наталя Дума.

Учні випозичають книжки.

– Нашу школу перевіряє кожного року інспектор Шкільної Ради, – додає О. Кекіш, – і на підставі його звітування знаємо, що наша школа належить до найкращих в штаті Нью-Йорк, то ж треба допомагати її дальшому існуванню.

Слухаю і схиляюся перед самовідданістю, енергією та бажанням якнайбільше корисного дати цим українським дітям, що приїздять зблизька і здалека, щоб у суботні, вільні від науки для всієї дітвори дні, таки навчатись і читати про Україну – далеку і так близьку їхнім батькам Україну.

Може, саме завдяки цій школі її учні затримують Україну в серцях?

Ольга Кузьмович

На розмові в Школі Українознавства Нью-Йорку (зліва): Ю. Янчишин, О. Кекіш, Е. Слуцька, Н. Дума.

Загальні збори НТШ в Америці

Нова Управа НТШ і учасники зборів, в центрі – голова д-р Л. Онишкевич.
Світлила ***С. Андрушків***

Проф. Орест Попович,
голова Комісії преси НТШ

16-ті Загальні збори Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці (НТШ-А) відбулися 20 травня 2000 року у власному домі Товариства в Нью-Йорку. День розпочався діловими сходинами окремих секцій. Від історично-філософічної секції (історія, філософія, теологічні науки, педагогіка й психологія) відділилася секція суспільних наук, до якої увійшли право, соціологія, політологія, економічні науки, географія і демографія, історія і теорія журналістики. Головою ІФС став проф. Тарас Гунчак, а головою секції суспільних наук – д-р Марта Б. Трофименко. Першу частину програми засідань збагатили доповіді проф. Анни Нагірної з Массачусетського університету на тему „Структури економічних пов'язань та їх пристосування у транспортації, комунікації та фінансах" і гостя зі Львова, заступника голови і наукового секретаря НТШ в Україні (НТШ-У) проф. Олега Купчинського, якого темою була історія видавничої діяльности в НТШ.

Відтак почалися власне збори, що їх відкрив голова НТШ-А проф. Леонід Рудницький. Він закликав присутніх вшанувати пам'ять померлих членів і представив проф. О. Купчинського зі Львова. Останній передав зборам привітання від НТШ-У і виголосив свою другу доповідь, в якій простежив історію внеску НТШ в українську науку.

Присутні заслухали звіти членів президії уступаючої управи та голів секцій і комісій про їхню діяльність за останніх три роки. Голова проф. Л. Рудницький наголосив на співпраці НТШ-А з НТШ-У в рамках спільних наукових і видавничих проєктів, а також інформував про участь НТШ-А в американському і міжнародному науковому світі. Другою звітувала д-р Лариса Залеська-Онишкевич, екзекутивний заступник голови (яка також заступала голову під час його праці в Мюнхені) і голова видавничої комісії. Вона підсумувала успіхи видавничої діяльности Товариства, інформувала про участь членів НТШ-А в міжнародних наукових конференціях, про організацію наукових конференцій Товариством, зокрема про спонзорування в Україні правописних конференцій і наукових видань. Далі про наукову діяльність звітував проф. Володимир Стойко, заступник голови і науковий секретар, а про фінансову – заступник голови і фінансовий діловод д-р Володимир Рак; останній запропонував бюджет для Товариства на черговий рік. Від історико-філософічної секції та про стан видання ЕУД звітував її головний редактор, голова секції та заступник голови НТШ-А проф. Василь Маркусь. ІФС має сьогодні 70 дійсних членів, 20 кореспондентів і 6 звичайних. Д-р Ярослав Заліпський ознайомив присутніх з діяльністю осередку НТШ у Філядельфії. Проф. Іван Фізер склав звіт стипендійної комісії. Директор канцелярії НТШ, редактор М. Галів поінформував про свою нелегку й відповідальну працю.

У додатку до усних звітів були звіти письмові, в яких про свою діяльність розповіли проф. Роман Андрушків, заступник голови

(Закінчення на стор. 16)

Нехай і українці прийдуть на польське свято

Місцеві поляки добре знають складні польсько-українсько-литовсько-білорусько-жидівські взаємини минулого. Проте нинішнього року ми готуємося до унікальної польської Паради-2000, яка завершує історичний період першого повного тисячоліття існування Польщі, яка у найкращий період своєї історії була добре організованою багатонаціональною державою, прикладом для усього світу.

Нелегкі справи, чвари і упередження не повинні затьмарити гарної історії наших перших у світі „Сполучених Штатів Центральної Европи". Було б добре запросити на наше свято українців, білорусів, литовців і жидів.

Було б наївністю очікувати, що після такого спільного свята зникнуть усі упередження, проте цей жест свідчив би про добру волю усіх учасників зберегти усе краще, що ми мали в минулому і зробити сміливий крок у майбутнє. Спробуймо!

Фелікс Садовський,
Ратерфорд, Н.Дж.
З газети „Nowy Dziennik",
14 червня 2000 р.

УКРАЇНА І СВІТ

Жінка майбутнього. Якою їй бути?

У перших числах червня ц.р. в штаб-квартирі ООН в Нью-Йорку, проходила Спеціяльна сесія Генеральної асамблеї ООН „Жінки 2000: рівноправність, розвиток і мир у XXI столітті".

Міністер юстиції України Сюзанна Станік, яка очолювала нашу делегацію, у своєму виступі зазначила: „Військові засоби вирішення людських проблем цілком вичерпали себе. Зростає необхідність модернізації світу через звернення до глобальних соціяльно-політичних перетворень, які здійснюються на загальновизнаних морально-етичних та правових принципах: демократії, прав людини, рівности, справедливости, свободи та гуманізму. Саме жінка уособлює цивільний, морально-гуманістичний підхід до вирішення найскладніших проблем сучасности".

Глава української делеґації підкреслила актуальність для кожної країни питань, які розглядаються на Спеціяльній сесії, поінформувала присутніх про заходи, які вживають Президент і Уряд України щодо забезпечення та захисту прав жінок. Вона зазначила, що нинішнє становище жінки в Україні зумовлюється тими змінами, які переживає наша держава в процесі становлення ринкової економіки та кардинальних змін соціяльної структури суспільства, наголосила, що участь жінок в суспільному житті, їх досвід, інтелект та вміння і бажання працювати для добробуту своєї держави є важливою гарантією побудови демократичного громадянського суспільства. С. Станік висловила сподівання, що нинішній всесвітній форум всебічно проаналізує становище жінки у суспільстві, загострить увагу до проблем жінок, і в цьому зв'язку закликала учасників Спеціяльної сесії до консолідації жіночого руху у світі. Вона також зазначила, що завдяки активним діям міжнародних організацій, передусім Організації Об'єднаних Націй, на порозі нового тисячоліття суттєво розширилось уявлення про права людини, становище жінки в суспільстві.

Спеціяльна сесія має на меті здійснити огляд і оцінку проґресу, якого вдалося досягти у ході виконання перспективних стратегій у галузі поліпшення становища жінок, які були закріплені в положеннях Деклярації та Плятформи дій IV Всесвітньої зустрічі в інтересах жінок (Пекін, 1995 р.). Учасники цього міжнародного форуму, враховуючи набутий досвід та виявлені труднощі у процесі здійснення Пекінських рішень, мають виробити спільну стратегію, спрямовану на прискорення виконання дій та вжити відповідних заходів на міжнародному та національному рівнях у зв'язку з новими тенденціями у цій галузі.

Постійне представництво України при ООН

Звітує Академія Педагогічних Наук

20–21 квітня ц. р. у Києві відбулися Загальні звітні збори Академії Педагогічних Наук України. Міністер освіти і науки України, президент АПН України, доктор філософських наук Василь Кремень привітав новообраних дійсних членів та членів-кореспондентів Академії, зокрема вченого секретаря Української Вільної Академії Наук (Нью-Йорк), голову управи Шкільної Ради при УККА, головного редактора часопису „Рідна Школа", почесного члена АН Вищої Школи України, члена Національної Спілки письменників України д-ра Євгена Федоренка; дійсного члена УВАН та Наукового Товариства ім. Шевченка в Нью-Йорку, президента УВАН професора Українського Вільного Університету в Мюнхені, доктора літературознавства Альберта Кіпу, ректора Вищої школи педагогічних наук та розпорядливости в Риках (Польща) професора, Францішка Шльоска, доктора Ришарда Шведа (Польща); доктора Іолянту Віч (Польща); професора, віце-секретаря Китайської Асоціяції освітян імені Василя Сухомлинського Ву Панчемга (Китай); доктора філософських наук Ігоря Смирнова (Росія). У роботі зборів взяв участь Генеральний консул Польщі у Києві Казімєж Хиц. Серед новообраних дійсних членів та членів-кореспондентів АПН України – доктор історичних наук, дійсний член АН Вищої школи України, декан історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка проф. Анатолій Слюсаренко, доктор філологічних наук, професор Київського педагогічного університету імені Михайла Драгоманова Любов Мацько, доктор психології, завідуючий ляборaторією психології особистості імені Павла Р. Чамати Інституту психології АПН України проф. Мирослав Боришевський; доктор філологічних наук, завідувач катедри української мови Київського педагогічного університету імені Михайла Драгоманова проф. Арнольд П. Грищенко та інші.

Присутні заслухали доповідь головного академіка-секретаря АПН України Миколи Вашуленка. АПН України підтримує тривалі і плідні наукові зв'язки з науковими інституціями Польщі, Росії, Болгарії, Китаю, США, Німеччини.

У ході обговорення доповіді виступили: вчений секретар відділу АПН України, донька славетного українського педагога Ольга Сухомлинська; доктор Ігор Смирнов, доктор Францішек Шльосек та інші. Закордонні гості говорили своїми мовами, зокрема російською і польською, але, на жаль, ніхто не зажадав синхронного перекладу українською мовою.

20 квітня відбулося вручення дипломів та посвідчень новообраним дійсним академікам та членам-кореспондентам АПН України. Загальні збори АПН України стали важливою культурною подією у житті незалежної України.

Іван Пасемко,
науковець Інституту українознавства Київського університету ім. Т. Г. Шевченка

ВИДАВНИЧИЙ ПРОЄКТ

Все ще не досліджена тема: Україна в Другій світовій війні

Готується до друку англомовна історія участи України і українців у Другій світовій війні.

А. Григорович

Західні історики Другої світової війни загалом виключили Україну взагалі або обмежувалися незначними матеріялами, хоч Україна була одним із найбільш полів війни. Наприклад, є дві американські енциклопедії про Другу світову війну навіть не мають розділу „Україна". Така ситуація свідчить, наскільки занедбане це важливе питання. Совєтська історіографія подавала спотворені цензурою версії війни. Зокрема дезінформація і пропаганда з часів „холодної війни" закарбувала у свідомості Заходу, що українці були найбільшими „колябoрантами" Німеччини. А насправді було так, що шість мільйонів українських вояків воювали проти Гітлера і Сталіна, від 8 до 10 мільйонів українців загинули у війні, включно із 600,000 українських євреїв .

Проєкт видання цієї історії започаткували щедрою грошовою дотацією у вересні 1999 року канадські ветарани з Королівського канадського легіону, Український філіял ч. 360, Торонто. Відтак до проєкту приєдналися із своїми пожертвами й інші добродійні установи – Шевченківська фундація у Вінніпегу і „Прометей" у Торонто.

До здійснення проєкту було запрошено Андрія Григоровича, який уже шість років досліджує питання України у Другій світовій війні. У травні 1995 року він опублікував 25-сторінкову статтю „Друга світова війна в Україні" в українському англомовному журналі „Форум", якого він є редактором. Він також опублікував „Єврейсько-українську бібліографію", яка торкається одного аспекту війни, і зібрав підбірку цитат про Україну у Другій світовій війні. Андрій Григорович понад 30 років був головою департаменту у комплексі бібліотек Торонтського університету, членом Академічної колеґії при управлінській раді Торонтського університету і є членом Центру для російських і Східньоевропейських студій. У 1998 році Конґрес українців Канади нагородив його престижною Шевченківською медалею, а у 1994 році – званням „Українець року" у США. Він був головою торонтської Історичної ради і одержав медалю м. Торонто від тодішнього мера міста Арта Еґелтона. „Друга світова війна, – сказав п. А. Григорович, – мала спустошливі наслідки для України, які даються взнаки й півстоліття пізніше. Дещо із лжесвідчень і дезінформації про Україну, яка опинилася „між Гітлером і Сталіном", лиш тепер вияснюється завдяки новим дослідженням у незалежній Україні.

Здійснення цього проєкту заповнить велику проґалину стислою ілюстрованою історією, невідомою на Заході і призначеною для якнайширшого кола читачів та освітніх інституцій. Я пляную закінчити цю книгу до двох років. Дослідження відбуваються в архівах України, у Вашінґтоні та інших містах. Знаходяться все нові фотографії, записуються нові інтерв'ю з ветеранами і „остарбайтерами" в Україні, Канаді, США та інших країнах". Автор запрошує українських ветеранів різних армій та інших осіб, що пережили війну, допомогти у цьому проєкті відповідними інформаціями, споминами, фотографіями тощо.

У питаннях проєкту просимо звертатися до Андрія Григоровича (Andrew Gregorovich) на адресу Українсько-Канадської Дослідної Фундації: **Ukrainian Canadian Reserch Foundation, 620 Spadina Ave., Toronto, Ontario, Canada M5S 2H4. Tel.: (416) 966-1819. Fax: 966-1820.**

Пресова референтура УКДФ

Коли буде наступна лотерея?

Американська асоціяція іміграційних адвокатів поширила через Інтернет інформацію про те, що наступна лотерея, за якою можна набути право постійного проживання в США, почнеться опівдні 2 жовтня і закінчиться опівдні 1 листопада 2000 року. Вона має назву DV-2002. Не розглядатимуться анкети, які надійдуть до або після цих термінів (за поштовими штемпелями).

Оскільки обсяг заяв на участь в лотереї зростає, що вимагає збільшення числа працівників, її центр змінює місце розташування і працюватиме в Консульському центрі Кентаки у Вільямсбургу, Кентаки. Але анкети слід посилати на попередню адресу National Visa Center в Portsmouth, New Hampshire.

Не забудьте правильно вказати поштовий код, за яким листи сортуються згідно континенту, де живуть учасники лотереї.

Асоціяція інформує про випадки порушень умов заповнення і надсилання анкет на участь в лотереї. Загалом на лотерею 2001 року надійшло 13 млн. анкет – на 5 млн. більше, ніж очікувалося. При цьому було виявлено близько 800 тисяч подвійних анкет. Один з учасників лотереї заповнив на своє ім'я 4 тисячі анкет. Такі особи виключаються з лотереї наступних років. **Не надсилайте подвійних анкет, бо це перевантажує лотерейну службу і позбавляє вас можливости брати участь в наступних лотереях!**

Другою причиною відхилення анкет з лотереї була відсутність відповідної освіти чи професійної підготовки.

Ближче до жовтня ми нагадаємо читачам правила участі в лотереї DV-2002.

Кожен сотий українець є наркоманом

Через кілька років обговорювати проблеми леґалізації або більш жорсткої боротьби з наркотиками може бути запізно

Міжвідомчий центр клінічної та експериментальної наркології МОЗ і НАН України здійснив дослідження, результати якого мають змусити задуматися не тільки відповідні державні структури, але й усіх, кому небайдужа доля нації, оскільки мова йде, без перебільшення, про цю саму долю. Згідно з опитуваннями, кожний третій з-поміж молодих людей уживав наркотики.

Минулого року в країні було зареєстровано 86 тисяч наркоманів. Насправді ж цю суму треба збільшити у 8–10 разів, тобто сьогодні в Україні наркоманів десь 500–600 тисяч. Як повідомив керівник центру доктор медичних наук Валентин Синицький, в індустріяльних районах зареєстровано в три рази більше наркоманів, аніж у сільських. Щорічно кількість наркоманів у віці 12 – 30 років збільшується в геометричній прогресії.

– Значно погіршилася кримінальна ситуація, – сказав він, – до 11 тис. злочинів 1999 року скоєно в стані наркотичного сп'яніння. У той же час не існує засобів радикального лікування хворих наркоманією. Є лише можливість симптоматичного лікування. Куріння конопель та гашишу – це також наркоманія, хоч її не можна порівнювати з опійною. Вона розповсюджується. Дуже часто починають із вживання конопель, а пізніше«пересідають» на важчі наркотики. Це передусім пов'язано з бажанням отримати ще більше «кайфу», а також із легкою доступністю саме важчих наркотиків. Що стосується проблеми леґалізації деяких наркотиків, то я абсолютно впевнений, що ніяких наркотиків не повинно бути у вільному обігу. Унаслідок багатьох причин наша країна до такого не готова.

– Ми повинні визначитися в Україні із загальнодержавною політикою щодо наркотиків,– каже головний нарколог МОЗ України та м. Києва, голова Всеукраїнської наркологічної асоціації Анатолій Вієвський. – Порівняно з 1998 роком смертність від наркотиків зросла в півтора-два рази. Під леґалізацією нині розуміється, як мінімум, 8–10 різних видів суспільно-політичних дій. Самі наркотики ні в чому не винні, речовини не можуть бути винними. У нас дуже часто полюбляють казати, що наркотики – зло. Ні, наркотики – то не зло і не добро. Просто їх можна застосовувати по-різному: якщо користуватися ними реґульовано і в медичних цілях, то чому це зло?

Ставлення до питання леґалізації наркотиків також має бути дуже виваженим. Тут діє безліч чинників, які, знову-таки, не завжди відомі пересічним громадянам. Питання леґалізації наркотиків, у кінцевому результаті, вирішить громадська думка. Однак ця думка не завжди цілком враховує всі «плюси» і «мінуси» того або іншого вирішення. Тим часом у «гордіїв вузол» леґалізації наркотиків уплетено інтереси не лише суспільства, але й держави, точніше – різних держструктур, і ці інтереси далеко не завжди пояснюються захистом суспільства. Про використання якогось досвіду в цій сфері вести мову треба дуже обережно, – продовжує А. Вієвський, – а надто, коли ми беремо західній досвід, щоб застосувати до наших умов. Україна – це держава, яка не підходить для леґалізації наркотиків, більше того, Україна – це не країна для громадського обговорення теми леґалізації. Як можна виносити на громадське обговорення такі складні теми в країні, де не люблять читати книжки, де престижно погано вчитися?

За кордоном запроваджено так звані «метадонові програми». Це один зі засобів зменшення кількости наркозалежних громадян і водночас спосіб контролювати їх. Проте виникає враження, що наша держава чи то через консерватизм, чи то з інших причин у питанні боротьби з наркоманією над усе цінить не інтереси суспільства, але свій спокій, метадон – той аналог наркотика, який не зумовлює екстатичних станів. Хворі щодня приймають одну таблетку, що фактично є рівнозначним тому, що діабетик приймає інсулін.

– Метадонові програми мають певні позитиви, – говорить професор Синицький. – Перше, люди повертаються в сім'ю, друге, лікар може проконтролювати прийом метадону, який приймають не десь в антисанітарних умовах, а в централізований клініці, третє, прийняття метадону при вагітності дає змогу захистити плід від зараження наркоманією, четверте, при введенні метадонової програми різко поліпшується криміногенна ситуація. Декілька років тому метадонові програми почали запроваджувати у Польщі, Прибалтиці. Росія й Україна дуже насторожено ставляться до впровадження метадонових програм. Це пов'язано з тим, що у нас метадон також прийнято вважати наркотиком, і представники МВС не схвалюють таких програм, оскільки вважають це заохоченням наркоманії.

А на Заході всі хворі, що вживають метадон, перебувають на обліку і регулярно проходять обстеження на вміст у крові інших наркотичних речовин. Якщо інших наркотиків у крові не виявляють, то людину не примушують активно лікуватися, і вона продовжує брати участь у програмі. Однак і тут є певні проблеми. За словами А.Вієвського, метадон – засіб специфічний і має сенс лише для споживачів героїну. Тому в нас широко використовувати його не можна, оскільки на героїні «тримаються» тільки близько 30 відс. споживачів у Києві і біля 8—10 відс. в областях.

Фахівці впевнені, що наше суспільство ще не дозріло навіть для обговорення проблеми наркотиків. У держави, яка перебуває у перманентній кризі, видно, взагалі «руки не доходять» до проблеми. Тим часом щодня десятки наших співгромадян, в основному молодих і навіть неповнолітніх, вперше пробують наркотики. Практично ніхто з них не обмежується першим кроком.

Олександер Міхельсон,
Михайло Зубар
(„День")

„Нас виховують вчителі і Пласт..."

Ми віримо, що настануть для нашої України кращі часи, заживуть наші люди більш заможно і достойно, як це належить нашому великому народові.

А тим часом ми вчимося в гімназії, оволодіваємо основами наук, де виховують нас вчителі і Пласт на гідних будівників нової України. В нашому районі, де є 16 середніх шкіл, Пласт організовано тільки в нашій гімназії (завдяки колишньому директорові Б. Бандурі та вчителям Л. Зварчукові та В. Лукашові. Наші вчителі доклали дуже багато праці для організації Пласту та проведення всіх культурних заходів, походів і таборів для відпочинку під час літніх канікул. Ми краще розуміємо історію нашого народу та його боротьбу за державну незалежність.

Пласт прийшов до молоді України

Проводячи шкільні екскурсії „Пізнай свій рідний край", ми відвідуємо могили Героїв, які загинули в боротьбі з більшовиками у 1944–50 роках, буваємо на місцях бойової слави УПА, їздили на екскурсії у старовинний Галич, Бережани, де вели завзяті бої УСС з російською армією у 1916 році, відвідали Львів, духовну столицю України, де поклали свічки пам'яті на могилах першого директора нашої гімназії М. Галущинського, історика А. Лотоцького та відомих письменників І. Франка, М. Шашкевича та В. Барвінського. Відвідали ми також історичний та природознавчий музей у Львові, а ввечері були на виставі у театрі ім. М. Заньковецької „Ромео і Джульєта", яка нам дуже сподобалась.

Тим більше, що це твір, який ми вивчаємо зі зарубіжної літератури. Задоволені ми повернулися з цієї екскурсії в Рогатин...

Ірина Цибульська,
пластунка із Рогатинської гімназії ім. Володимира Великого,
Івано-Франківська область

Пластуни Рогатинської гімназії ім. Володимира Великого разом зі своїм упорядником Л. Зварчуком (третій зліва) вшановують пам'ять Січових Стрільців. Гора Лисоня (м. Бережани, Україна).

Пласт – це служіння Україні

Від імені пластового братства міста Борислава хочу щиро подякувати двом американським українцям – екзекутивному директорові ЗУАДК-у Степанові Гавришу і головному касирові Українського Народного Союзу Степанові Качараєві, які надали юним бориславським пластунам дуже відчутну моральну і матеріяльну підтримку.

Пласт у Бориславі сьогодні налічує вже 150 дійсних членів, 25 червня цього року ми будемо відзначати 10-річчя заснування скавтської організації в нашому місті. За цей час ми здійснили 15 подорожей по Україні, провели 12 місцевих і 15 мандрівних таборів, зібрали цікаву фільмотеку.

Наша діяльність згуртовує, здружує молодь, запалює її добрими прикладами, прищеплює увагу і повагу до світу, до людей, до рідної землі, відкриває перед ними красу ідеалів служіння батьківщині.

На жаль, за всі ці 10 літ ми ні разу не одержали ніякої допомоги з боку державних установ, навіть тих, чиїм обов'язком є дбати про молодь. Та й що дивуватися, коли скрізь панує хабарництво, корупція, величезна частина населення не має елементарного соціяльного захисту, а найбільше страждають діти, адже вони виростають в атмосфері розпачу, сварок, матеріяльної безвиході.

Тому кожна допомога з-за кордону, навіть маленька, дає можливість зробити щось добре, корисне для дітей і молоді. 500 долярів від ЗУАДК ми використали на влаштування літніх пластових таборів, включаючи харчування для дітей.

Ці гроші були передані через ньюджерзійську українку Ольгу Марин, яка постійно сприяє нам в розбудові Пласту. Через неї ми передаємо цього листа з сердечною подякою обом Степанам-українцям, які усвідомлюють значення скавтського руху для майбутнього України.

Ігор Пиріг,
керівник Пластової станиці
м. Борислава, Львівської области

Думки з приводу трагічної смерті Ігоря Білозіра

Щоб ми всі разом гуртувались не лиш у траурну стіну

Степан Герилів

..Ігор Білозір. Ще одна трагедія, ще одна смерть. Ще одна рана усім, хто слухав його пісні, хто знав його, поважав, любив...

... Ігор Білозір. Історія? Минуле? Та ні, він живе отут, в невеликій квартирі на Айві Гіл, у Світлани і Степана Цабаків, їхніх синочків Іванка та Віталія. Торік, під час гастролей по Америці, Ігор два місяці мешкав тут. У вересні, від'їжджаючи в Україну, він залишив свої кімнатні капці і рушник, сказавши з порога: "Я скоро знову приїду до вас в гості..." Не приїде. Не усміхнеться. Не напише на Степанові слова пісню про весну...

У ніч, коли дружина Білозіра – Оля зателефонувала і прошепотіла страшні слова:" Нема вже більше Ігоря...", –Степан довго-довго сидів у якомусь безпам'ятстві, а згодом сколихнулось його поетичне серце, рука намацала клаптик паперу, ручку, задріботіли рядки, перемішані з каплями щирої чоловічої сльози:

Ігор Білозір із своїми американськими друзями з Нюарку.

Тобі я шану віддаю
І поклоняюся таланту,
Нащадку славних козаків,
Тобі – прославленому анту.
"Піано" стихло назавжди –
Не доторкнуться твої руки.
А ти, такий ще молодий,
Узяв на себе такі муки...
Чому, скажіть мені, брати,
В своїй оселі забивають?
Чи буде так воно завжди,
Коли "москалики " співають?
Співають "біси" і сміються –
На наші землі ще вернуться,
Ще буде Русь – одна держава,
В якій хохол не має права...
Поволі котиться сльоза,
Від тих подій сивіють скроні,
Несе життя у небуття...
Ой, зупиніться мої коні!
Ой, зупиніться і скажіть,
Копитом вдарте в наші душі,
Щоби проснувся наш народ,
Щоб ми не були мертві туші.
Наше мовчання – наша смерть,
Бо не рахуються із нами.
О Боже праведний, порадь,
Як не згубить Вкраїни-мами.
Моя ж ти мати дорога,
Моя державо мила,
Чому в черговий чорний час
Ти знову легіня згубила?
Замовк навіки Івасюк,
Не буде більше Білозіра...
Як би не склалося в житті,
Не пропаде в героїв віра!.

Ці клаптики паперу з поетичними рядками Степан несміливо запропонував мені під час нашої недавньої розмови, коли і виник задум написання цього матеріялу. Степан багато розповідав про своє, ще львівське, знайомство з Білозіром, про Ігореві минулорічні гастролі в Америці, про добрі, щирі українські сім'ї, які радо приймали дорогого гостя з України.

Це родини Олі та Михайла Стащишиних, Галі та Романа Брухів, Оксани та Романа Ворохів. А Осип Федина своїм "веном" намотав на колеса не одну сотню миль, допомагаючи Ігореві вчасно прибути на черговий концерт. І кожний гордився, що мав приємні хвилини спілкування не лише з відомим українським співаком, композитором, поетом, а щирою, приємною людиною...

Степан Цабак говорив і говорив, а в очах бриніли така туга, такий біль, голос – немов не його – то появлявся, то пропадав.

...Про трагедію ми дізнались ще 12 травня, коли Ігорева дружина зателефонувала до його колеґ з Нюарку, вимовивши лиш декілька тривожних слів: "Сталася біда. Ігоря побили. Він в комі. Надія лиш на Бога. Хлопці, моліться..."

Офіс фірми "Роксоляна" став своєрідним штабом моральної та матеріяльної підтримки. Того ж дня в місцевій українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя відправлявся молебень за здоров"я Білозіра, оголошено збірку і відправлено на Україну кількасот долярів на його лікування, а в львівському помешканні композитора час від часу лунали телефонні дзвінки з Америки.

Друзі молились, надіялись, переживали, проклинали жорстоких нелюдів, які посміли підняти руку на Композитора...

Але травневий траур важким каменем опустився на наші безпомічні душі...

Затужила і моя Муза...

У Львові траур. Боже мій!
Та скільки можна?
Скільки можна!
Щоб з наших помислів і мрій
Знущалась завжди нечисть кожна?
Щоб серце тисло від жалю,
На очі сльози наверталились.
О Боже, я тебе молю:
Щоб ми всі разом гуртувались
Не лиш у траурну стіну,
Коли не стало Білозіра.
Веди щодня нас на війну
Супроти ката, вбивці-звіра.

Мейплвуд, Н.Дж.

... А всім так весело було: Оля Стащишин, Ігор Білозір, Галина Брух, Оксана Ворох в Нюарку у вересні 1999 року.

Ігор Білозір з сім'єю Цабаків.

Цвіль старих тенденцій

Петро Часто

Ньюйоркська російськомовна щоденна газета „Новоє Русскоє Слово", видаючи своє число, датоване днем 5 червня, цілком сміло могла назвати себе „старим русскім словом". Інтерпретуючи львівські події, пов'язані з насильницькою смертю популярного українського співака і композитора Ігоря Білозіра , „НРС" зробила це у дусі російського великодержавного шовінізму і антиукраїнства. Грубо тенденційна стаття, з претензією на політичний огляд усієї теперішньої української політичної ситуації, має назву „З чого росте 'національна ідея' ", а в підзаголовку стоїть готовий висновок, щоб читач, бува, не встиг подумати самостійно: „Побутове вбивство у Львові використали для боротьби з російською мовою". Мовляв, бачите – таке собі звичайне „побутове вбивство". Ніби не йдеться про смерть дорогої, близької для усіх свідомих українців особистости, втрату якої відчує вся наша національна культура. Ніби ця особистість загинула з якоїсь випадкової причини, а не вбили її розпаношені російськомовні україножери. Ніби Львів дуже чекав чогось подібного, щоб негайно розпочати „боротьбу з російською мовою". І ніби російську, а не українську мову треба боронити у фатально зросійщеній Україні, на дев'ятому році існування незалежної української держави.

Оскільки обставини смерти Ігоря Білозіра відомі усій Україні, то й „НРС" вже не може їх зфальсифікувати. Газета визнає: „...Його побили двоє молодих людей, яким не сподобалося, що композитор з товариством друзів у кав'ярні „Цісарська кава" співав пісні українською мовою". Однак після цього визнання „НРС" чи можна дивуватися, що український Львів закипів справедливим обуренням? Що люди вийшли на вулиці? Що цей антиукраїнський злочин витворив у Львові атмосферу стихійного протесту проти поведінки росіян, які продовжують вести себе щодо українців в Україні, як панівна нація? Що на вуличних мітинґах у Львові можна почути фразу, яку цитує „НРС": „Сьогодні вбивають за українські пісні, а завтра поженуть у Сибір за те, що ми розмовляємо по-українськи"? Як про щось нелогічне і антидемократичне газета пише про те, що „студенти Львівського університету намагалися перевести всі ці події у Львові в політичне русло". На те вони й студенти. А по-друге, переведення стихійного протесту, який справді міг перерости у некерований бунт – це кращий варіянт і для українців, і для львівських росіян, бо дає можливість спокійніше аналізувати ситуацію в місті і в Україні.

(Закінчення на стор. 16)

Допомогли хворій жінці

Прошу через газету „Свобода" висловити мою щиру подяку Злученому Українсько-Американському Комітетові (виконавчий директор Степан Гавриш) за пакунок з речами, який вони відіслали в Запоріжжя Таїсії П'янковій (**69120, м. Запоріжжя, вул. Вороніна, 9, кв.287. Тел. 68-39-24**). Їй 75 років, вона нездужає і живе на мізерну пенсію, бо не може працювати на землі за станом здоров'я.

Я бажаю благодійникам довгого жити, щоб вони могли й надалі людям добро творити. Я працюю в американській сім'ї, доглядаю хвору жінку, постійно посилаю гроші всім моїм родичам і друзям, трьом церквам Київського Патріярхату та „Просвіті".

Катерина Н.,
Лонґ Велі, Н. Дж.

За сім років – жодної вістки про дітей

Шановні українці!

7 років тому ми, жителі західних областей України, були схвильовані жахливою звісткою про зникнення 2 дітей: Ковальчук Дзвінки і Ковальчук Злати. Була порушена справа, почалося розслідування, по Львівському телебаченню багато разів показували їхні фотографії, були опубліковані ряд статтей, присвячених цьому питанню. В результаті розслідувань, проведених правоохоронцями Львова, було установлено, що дітей викрив їхній батько, Ковальчук Олексій Іванович, 1959 року народження, розведений, колишній житель Львова, а сьогодні громадянин Канади, який вже 5 років живе в тій країні.

На жаль, біда України в тому, що від комуністичного минулого нам залишилася дуже бідна країна, переповнена людиськами, які втратили національну гідність, порядність, честь, і які за кілька доларів готові навіть матір рідну продати. Ці канадські доляри призвели до того, що до сьогоднішнього дня бідна мати дітей, Марта Ковальчук, плаче. За сім років Марта Ковальчук не мала жодної вісточки від своїх рідних дочок, не знаючи, чи живі вони, чи з батьком, чи десь в приюті, добре їм чи погано. Невже вона не має права почути їхній голос чи побачити їхню фотографію?

Я дуже добре знав О. І. Ковальчука як людину непорядну, нечесну, такого собі хитренького чоловічка, який на перший плян завжди ставив свої особисті інтереси, не гребуючи способами для їхнього вирішення. Я також дуже добре знав матір дітей, Марту Ковальчук, як людину, яка б життя не пожаліла для своїх дітей, діти були завжди чисті, нагодовані, одягнені. Тому всілякі плітки, які йдуть від її свекрухи Р. В. Ковальчук і від нього самого, не гідні довір'я.

7 квітня „Свобода" опублікувала статтю про зникнення дітей, тому що Марта звернулася в редакцію газети з просьбою до діяспори допомогти їй. Вона вислала документи, вирізки з газет. Велика вдячність співробітникам газети, що ця стаття була опублікована. Мені розповідали люди, що коли Марта дістала від „Свободи" примірник газети, де була опублікована її стаття, то вона плакала, бо вже втратила була віру, що появиться хоч якась надія побачити дітей.

Сьогодні мені починають погрожувати невідомі люди. Звичайно, життя дороге кожній нормальній людині. Моя боротьба за справедливість може закінчитися тим, що в мене відберуть здоров'я чи просто фізично знищать. Я громадянин України, але тимчасово живу і працюю в Південній Америці (Бразилії), я вихований в чесній, патріотичній українській родині. В нас в хаті завжди зберігався портрет Степана Бандери, його життя нам з братом тато завжди ставив за приклад. Мій тато був в такій мірі патріотом, що навіть забороняв нам дивитися російське телебачення.

Я за Україну, але не за Україну злодіїв, аферистів, поганих людей, які сьогодні бльокують рефеорми, роблять все для того, щоб перетворити нас в рабів. Я за Україну чесних українців, за ту Україну, за яку вже віддали життя багато її вірних синів, включаючи Вячеслава Чорновола. Тому я помагав, помагаю і буду помагати Україні не на словах, а конкретними справами. Допомога Україні – це в першу чергу допомога її громадянам.

Я звертаюся до вас, українці Америки і Канади, будьте милосердні. Не проходьте біля чужого горя, допоможіть нещасній матері. Вона живе в Львові. Телефон Марти Ковальчук: **322-63-66-08**. Телефон її батька Степана Даниловича і матері Надії Михайлівни: **322-72-65-20.**

Євген Старосельський

П. С.** Я буду вдячний всім тим, хто захоче подзвонити чи написати мені. Мій телефон **55-41-99-03-01-79** і моя адреса: **Staroselskiy Evgen Ruo Delfino de Carvalho, 237, Bairro Ronda CEP 84051630, Ponta Grossa, Parana, Brazil.

Згадаймо Боплана

Цього року минає 350-ліття знаменного „Опису України", виданого в 1650 році Г. Л. де Бопланом. Француз з походження, служив у тодішнього польського короля, воюючи проти українських козаків та розбудовуючи польські фортеці на польсько-українському прикордонні. Однак, незважаючи на такі в основі своїй антиукраїнські заняття, він все таки знайшов час і об'єктивність не лише вперше в історії внести назву нашої батьківщини до світової картографії, але також і описати високий культурно-освітній стан тодішнього українського населення. Цей опис, виданий перед Переяславським договором, заперечує московські твердження про принесення Росією культури в Україну. Згадаймо, поставмо йому пам'ятник в Києві.

Василь Рождественський,
лікар,
Вудгейвен, Мишиґен

Чекаємо на статті, написані для „Свободи"

Огляд редакційної пошти

За два тижні червня до „Свободи" надійшло 140 листів. Така щедра пошта свідчить про зростаючий інтерес читачів до публікацій нашого тижневика. Це, врешті, стверджують і автори ряду листів. **Яків Яворівський** з Арізони пише: „Ця довголітня діяспорна газета займає одне з перших місць в закордонній українській пресі. Думаю, що українці поза рубежами рідної землі повинні дякувати Українському Народному Союзові, який доручив редагування газети патріотці і журналістці високої кваліфікації. З часопису зник поділ на „ми" і „ви", бо ми – одна нація, один народ, з однією культурою і одним історичним минулим. Цей патріотичний часопис по змозі читають українці в усьому світі".

Галина Бондаренко з Пенсильвенії тривалий час передплачує „Свободу" і вважає, що нинішні її публікації незрівнянно кращі в порівнянні з попередніми роками. Водночас вона мріє про те, щоб „Свобода" знову стала щоденною, а її доставлення передплатникам поліпшилось.

Володимир Левенець з Воррен, Миш., відмічає добре редагування „Свободи", об'єктивність і розмаїтість публікацій. Водночас він застерігає від опублікування статтей, які можуть зашкодити іміджеві України і діяспори.

Вікторія Новотна з Флориди має 84 роки і давно передплачує „Свободу", тож тепер дякує працівникам редакції за їхню титанічну, як вона пише, працю. Пані Вікторія має особисту проблему: вона запросила до себе на постійне проживання доньку з України і журиться тривалим розглядом цієї справи в державних установах, просить адвоката Тетяну Дурбак пояснити причини зволікання. З чемности подаємо для Вікторії Новотної та інших читачів телефон адвоката: **(518) 433-0580.**

Кілька наших постійних авторів діляться своїми спостереженнями щодо міжнародного життя. **Д-р Олександер Серафин** з Мишигену надіслав статтю „За – 237, проти – 197" про взаємини США і Китаю. У ряді листів розповідається про цікаві, значущі події громадського життя. **Йосип Бадинський** з Арізони написав про березневе Шевченкове свято у Фініксі. Д-р **Марина Полянська** з Висконсину надіслала розповідь про фотовиставку творів Адріянни Ковальської, яка відбувалася в березні – квітні ц.р. Вона робила свої світлини, зокрема пейзажі, в Індії, Туреччині, Франції, Ізраїлі, африканських країнах. **Д-р Олександер Домбровський** розповідає про своє перебування в Чернівцях, участь в першому Конґресі українських істориків і, зокрема, пише: „Гарна моя Україна, уся в зелені, аж душа радується. Якби ще економіка стала кращою, то було б справжнє Ельдорадо". **Федора Єфіменко** з Флориди відмічає усе зростаючу ролю „Свободи" у піднесенні духовности і національної свідомостинаселення України і схвильовано пише про необхідність відбудови Христової Церкви, як католицької, так і православної, незалежної від чужинських впливів. Пані Федора надіслала також внесок до пресового фонду „Свободи" з вибаченням, що скромний. Дякуємо за підтримку загальної справи і повторюємо, що завдяки навіть скромним, але щирим пожертвам наша газета стає усе цікавішою.

В окремих листах порушуються проблеми повсякдення. Звісно, редакція не має можливости втручатися у розв'язання цих нелегких справ, але дякує читачам за довіру і сподівається, що інші допоможуть їм бодай порадою. **Євдокія Мельник** з Fairfield, CT (тел. 203-362-1822) скаржиться, що іміграційний адвокат вже 5 років зайнятий її справою, проте кінця не видно, а дентист узяв 7.5 тисячі долярів за лікування зубів, які знову болять. Священик УАПЦ **о. М. Пишненко** з Великої Британії, який був передплатником „Українських вістей" нарікає на припинення випуску цієї газети і пропонує зменшити для літніх людей ціну на передплату „Свободи". **Наталя Штафірна** з селища Залізці, Зборівського району, Тернопільської області (вул. Жуковського, 11) розповідає, що її сім'я втратила при розтелі корову, а грошей, щоб купити іншу, бракує, троє її синів „штани друть безбожно", а вона сама не може купити ліки, проте чула, що можна осикові бруньки залити горілкою, настояти 21 день і пити, то допоможе. Одне слово, біда...

Вочевидь, з зацікавленістю ставляться до „Свободи" окремі читачі, які надіслали свої матеріяли ... у вигляді відбитків або публікацій в інших газетах. Приємно, що до „Свободи" пишуть, проте хотілося б, щоб писали лише для „Свободи". Хвилюючу розповідь „Я помирав серед хлібного моря з голоду" надіслав з Австралії **Іван Бринза**... у вигляді трьох газетних сторінок „Вечірнього Києва". Автор пише: „Без сумніву, таких спогадів ви ще не отримували". Але ж ні... Ми їх отримали у вересні 1998 року, коли їх опублікував „Вечірній Київ". **Ярослав Колодій** з Філядельфії надіслав свою статтю „Про Велику Вітчизняну війну і „побєду", надруковану в квітні ц.р. в газеті „Вільне слово". Варто сказати що тепер, коли немає „залізних завіс", люди читають газети в усьому світі, ширяться електронні видання газет, тому кожна газета особливо дбає про ориґінальність своїх публікацій.

Першою сходинкою до появи однієї статті в кількох виданнях є розіслання її копій. От і до „Свободи" надійшли відбитки оригіналів статтей від **д-ра Євгена Стецькова** з Фльориди („Лист до друга в Україні, ч. 13"), **Ірини Буць** з Кентакі („Україна у серці, у моїм!"). **Д-р Володимир Боднар** надіслав копію статті „Цікаве інтерв'ю в Україні з полковником, бувшим командиром УПА Ковалем-Куком і міркування в цьому контексті".

Дякуємо за ці матеріяли і просимо в майбутньому хоча б повідомляти, до якої редакції надіслано перший примірник, щоб була можливість уникати дублювання. А ще краще – посилати свій допис тільки до одного видання.

ЗВІДУСІЛЬ

У Франції карають за критику

Відому фільмову акторку Бріджіт Бардо визнано винною в „дискримінації та расовій ненависті". Вона мусить заплатити кару в сумі 7,150 долярів. Причина – її критика на адресу мусульманського фестивалю, на котрому вбивали овець. Акторка і оборонниця прав звірят у своїй книжці „Майданчик Плюта" (Pluto's Square) бідкається, що „мою країну, Францію, мою вітчизну, знову зайняли чужинці, зокрема мусульмани". Б. Бардо вже у 1996 році було суджено за подібні висловлювання.

Віруючі не ходять до церкви

Московська преса пише, що незважаючи на відродження релігії після 1990-их років, більшість православних не ходить до церкви. Згідно з вислідами опитування Всеросійського центру вивчення публічної думки, які подає газета „Время-Новости", в 1990-их роках майже подвоївся відсоток росіян, які визнали себе віруючими. Все ж таки, переважна більшість осіб, які уважають себе православними, не беруть участи в церковних відправах.

Заборона дитячої праці

На початку місяця в Женеві, Швайцарія, 27 країн підписали договір про заборону найтяжчих форм дитячої праці. Це найбільша кількість країн, що підписалися під будь-яким дотеперішнім договором Міжнародної організації праці. Серед підписаних США, Бразилія, Канада, Індонезія і Мехіко. Цей пакт забороняє дітям працювати в таких небезпечних ділянках, як гірництво, та таких професіях, як проституція, порнографія і торгівля наркотиками.

Мадярщина має нового президента

У розділеному парляменті Мадярщини потрібно було аж тричі повторювати вибори, щоб кандидат на пост президента Ференц Мадл був обраний, хоч в нього й не було суперників. Ф. Мадл, якому 69 років, в серпні прийде на місце Арпада Ґончі та офіційно перебере урядування. Аналітики кажуть, що дивна виборча ситуація витворилася внаслідок незгод між соціялістами – колишньою партією влади і коаліцією центристських партій. Хоч головні партії погодились на обрання Ф. Мадла, йому не вдалося здобути потрібних дві третини більшости, тому його обрано аж за третім разом, звичайною більшістю голосів.

Чеченські „камікадзе"

У Чечні ширяться вибухи авт в місцях розташування російських сил. Одне з авт вибухнуло, коли патруль російської міліції звелів водію відчинити багажник. Два міліціонери і водій (колишній російський солдат, який перейшов на бік чеченців) загинули. Вантажівка вибухнула на терені міліції, убивши двох росіян.

Досягнення жіноцтва...

(Закінчення зі стор.8)

бою не тільки світові війни, блискавичні зміни в усіх наукових дисциплінах, надзвичайний технологічний прогрес, але також революційні зміни у відношенні до прав жінки, зокрема у США". Вона підкреслила, що чим раз більше жінок четвертої хвилі вступає у ряди СУА. „Пригорнім їх – ходімо їм назустріч! Також не забуваймо наших дочок та внучок, і нехай ці два світи українок – з Америки та України йдуть спільним шляхом та продовжують діяльність СУА".

Слово голови СУА Ірини Куровицької зачитала заступниця голови Марія Томоруґ, бо голова якраз перебувала в Україні в справах СУА. Опісля Марія Томоруґ вручила грамоту від Централі СУА голові Округи Марії Полянській та усім головам Відділів Округи Нью-Джерзі. Заступниця голови СУА від організаційних справ Софія Геврик вручила грамоту та відзнаку з нагоди 50-літньої приналежности до СУА почесній членці СУА Ірині Левицькій. Це відзначення також одержали неприсутні почесна членка Софія Андрушків, Зиновія Воробець, Юлія Полянська та Мелянія Кривокульська.

Після святкового полуденку М. Полянська вручила грамоти вдячности усім колишнім головам Окружної Управи Нью-Джерзі за їхню понад 10-літню безкорисливу працю у проводі Округи.

Грамоти одержали: М. Полянська, Марія Химинець, Іванна Ратич, Олена Бобиляк, Олена Мельничук, Ольга Луків, Катерина Кузьма, Ольга Буртик, Л. Більовщук, Марія Герус, Олена Куса, Франя Стек та Дороті Лозова. Референтка Суспільної Опіки Округи Катруся Воловодюк відзначила Дарію Колатало та Юлію Полянську. 86-ий Відділ СУА одержав грамоту вдячности за перше місце у приєднанні спонзорів та найбільше число стипендіятів за останніх 20 років від референтки стипендій Округи Нью-Джерзі Л. Більовщук. Розвагова програма, окрім огляду фотодокументальних та мистецьких виставок, також мала музичну та поетичну частини. Таїса Богданська виконала „Рондо Капрічіозо" Мендельсона та „Токату" Косенка на фортепіяно, а Олена Мельничук зачитала три поезії, які дуже сподобалися всім присутнім – це були вірші Уляни Кравченко „На новий шлях", Зої Когут „Жінкам" та Олени Теліги „Мужчинам". Були зачитані привіти присутніх на святкуванні представників громадських організацій Нью-Джерзі, а також від наших організацій. Голова Окружної Управи СУА Нью-Йорку Надія Савчук особисто привітала Округу Нью-Джерзі зі святом.

Загальні збори НТШ...

(Закінчення зі стор. 11)

НТШ–А та голова комп'ютерної комісії і математично-фізично технічної секції. Ця секція нараховує 18 дійсних членів, 20 кореспондентів і 11 звичайних, має свою сторінку на Інтернеті під адресою (**www.shevchenko.org**) і єдина, яка регулярно відбуває свої засідання.

Про діяльність у сфері наукових доповідей, зв'язку і преси звітував заступник голови д-р Святослав Трофименко; д-р М. Трофименко доповідала про працю Статутової комісії, яку вона очолює; про Бібліотечну комісію звітувала її голова мгр. Тетяна Кейс. Найважливішим досягненням у бібліотеці за останню каденцію була її комп'ютеризація, із запровадженням електронного каталогу та перенесенням його на Інтернет.

Після дискусій над звітами збори уділили абсолюторію уступаючій управі. Для вибору нової управи Номінаційна комісія під проводом проф. І. Фізера представила зборам два списки кандидатів, що з них один очолював проф. В. Стойко, а другий – д-р Л. Онишкевич. Обидва кандидати на голову НТШ–А виголосили тоді свої програмні промови, після яких відбулося таємне голосування. Члени обрали головою д-р Л. Онишкевич та її список кандидатів до управи (відношення голосів 53:52).

Новообрана голова НТШ–А представила свою детальну програму на письмі. Найважливішими цілями НТШ–А є виявити провідну ролю в галузі українознавства, дати членам форум на проєкти в усіх ділянках, притягнути молодих науковців, також і з „четвертої хвилі", продовжувати тісну співпрацю з НТШ–У, зокрема у видавничій галузі, посилити співпрацю з іншими осередками НТШ та іншими науковими установами. У своїй внутрішній діяльності НТШ–А плянує відновити працю секцій і комісій, збільшити наукові видання українською та англійською мовами, далі модернізувати бібліотеку й архіви, запрошувати гостей-науковців з України.

До президії нової управи увійшли, крім голови: проф. Р. Андрушків – перший заступник голови; д-р С. Трофименко – заступник голови і науковий секретар; проф. Анна Процик і проф. В. Маркусь – заступники голови; д-р Юрій Слюсарчук – в. о. скарбника; ред. Ольга Кузьмович – протоколярний секретар. Головами комісій стали: Фінансової – д-р Ю. Слюсарчук (2 члени); Правничої – д-р Андрій Шуль; членства – проф. Дарія Дика (2 члени); преси – проф. Орест Попович (2 члени); осередків – д-р Любомир Романків; Видавничої – мгр. Марта Тарнавська (9 членів); Статутової – д-р М. Трофименко (2 члени); Зв'язків з науковими установами – проф. Мирослава Знаєнко (2 члени); Бібліотечної – мгр. Т. Кейс (2 члени); Стипендійної – проф. Роман Воронка (4 члени); Комп'ютерної – проф. Р. Андрушків (5 членів); Контрольної – проф. Л. Рудницький (4 члени); делегати до Світової Ради НТШ – проф. Р. Андрушків і д-р С. Трофименко, заступники – проф. А. Процик і д-р М. Трофименко. Резолюційна комісія в (складі д-р Л. Онишкевич, проф. Олекса Біланюк, д-р Сергій Левків, проф. В. Маркусь і проф. В. Стойко), випрацювала і проголосила на письмі такі резолюції:

1. Загальні збори вітають усі українські наукові установи і всіх українських науковців у світі, зокрема в Україні. Беручи до уваги сьогоднішні економічні обставини, збори заохочують усіх членів до співпраці у спільних наукових проєктах, які допомогли б науковцям в Україні.

2. Збори вітають усі крайові НТШ. Учасники зборів щиро радіють зі зростання та успіхів НТШ в Україні, зокрема видавничих, і висловлюють запевнення в нашій дальшій співпраці і підтримці.

3. Збори підтримують дальшу ділову і дружню співпрацю в Америці з науковими установами української діяспори та України, з українськими та іншими університетами світу, які займаються україністикою.

4. Збори висловлюють стурбованість призупиненням поширення української мови в Україні та підтримують повні права української мови як державної.

5. Збори підтверджують, що НТШ в Америці далі зобов'язуються сприяти праці над Енциклопедією Української Діяспори, щоб якнайшвидше закінчити цей важливий проєкт, і заохочують громаду його підтримати.

Цвіль старих тенденцій

(Закінчення зі стор. 14)

Насправді ж у цілком певне політичне русло – антиукраїнське – львівські події переводить саме „НРС", стверджуючи, нібито „студенти вийшли на вулиці з ідеями і лозунгами, які їм минулого тижня проповідував керівник Національного фронту Франції, французький націоналіст Жан-Марі Лє Пен". Ні українські, ні російські, і ніякі інші студенти так швидко не переймають з чужого голосу „ідей і лозунгів" – імпульсивність в студентської молоді завжди пов'язана зі схильністю до думання, до аналізи, до сумнівів. Білими нитками тенденційности „НРС" пришиває до події у Львові висловлювання президента Світового Конгресу Українців Аскольда Лозинського, депутатів Верховної Ради Тараса Стецькова і Юрія Костенка про те, що українську національну ідею сьогодні слід розуміти як відродження патріотизму, почуття національної гордости. Що тут небезпечного і для кого? Хіба для росіян, які не можуть змирится з думкою, що українці, бач, такі нахабні, що також хочуть жити як народ, як нація? Читаємо далі: „Ситуація ускладнюється ще й тим, що певні кола в Києві докладають максимум зусиль, щоб протягнути проєкт уряду „Про додаткові заходи з метою поширення сфери функціювання української мови як державної". А що, українська людина має бути приречена на довічне панування в Україні російської мови? І тут же, декількома рядками нижче, „НРС" переможним тоном повідомляє: „Як засвідчило недавнє опитування компанії „Українські опити і дослідження ринку", більшість мешканців України користуються російською мовою". Понад 80 років виходячи у вільному світі, „НРС" не один раз мало можливість довідатися, що російська мова запанувала в Україні після того, як російські імперії, царська і совєтська, звели з білого світу десятки мільйонів українців.

З правди росте українська національна ідея, тільки з правди.

Його муза – щедра й щира

До 75-ліття Володимира Біляїва

Петро Одарченко

25 червня 2000 р. минає 75 років з дня народження видатного українського поета Володимира Біляїва. Його діяльність широка і різноманітна: він є не тільки видатним українським поетом, а й літературним критиком, громадським діячем, блискучим журналістом, публіцистом, дослідником творчости українських письменників: Є. Маланюка, Г. Журби, В. Стуса, В. Гайдарівського, Є. Плужника, С. Караванського, австралійського поета Г. Морісона та інших.

В. Біляїв – автор монографії про оперну зірку Олену Шишацьку, автор цінних спогадів про Т. Осьмачку, Г. Журбу, перекладач з англійської мови, радіожурналіст, керівник Українського відділу „Голосу Америки".

В.Біляїв написав і передав до України десять радіонарисів про симпозіюм Оттавського університету, присвячений сучасній українській поезії, та інтерв'ю з учасниками цього симпозіюму (1985 р.).

Численні статті В. Біляєва друкувалися в українських газетах та журналах Німеччини, Австралії, США, Канади і України.

Про творчість Володимира Біляєва писали В. Гаврилюк, О. Керч, П. Кізко, Кмета-Ічнявський, Л. Луцків, А. Легіт, Є. Маланюк, М. Герасимович, І. Качуровський, Г. Костюк, А. Стебельська, М. Степаненко, Н. Пазуняк, В. Оліфіренко, М. Вінграновський, П. Одарченко, М. Француженко, В. Щербак, В. Гайчурський, Л. Полтава, О. Тарнавський та інші.

Володимир Біляїв народився 25 червня 1925 року в селищі Мосьпине, в родині гірничого техніка Івана Біляєва. Не зважаючи на те, що дитячі роки Володимира пройшли у зрусифікованому середовищі, його рідною мовою була українська, а не чужа російська мова. У своїй автобіографії В. Біляїв писав: „Моїм знайомством, з українським поетичним словом я завдячую матері і тітці. З ранніх дитячих літ, в умовах поспіль зрусифікованого Донбасу, вони зріднили мене не тільки з самою мовою, але й з українською піснею, казкою й звичаями, вірніше – переказами про звичаї стародавнього українського побуту. Моїми улюбленими піснями були „Стоїть явір над водою" та пісня про Морозенка...".

Середню школу В. Біляїв закінчив у 1941 році у м. Донецьку. Під час Другої світової війни В. Біляїв опинився у Німеччині. Після війни переїхав до Австралії, а в 1954 році – до США. Свою освіту удосконалював у Німеччині в школі журналістики УТГІ та в США – у Пенсильванському університеті.

Вірші почав писати в Німеччині. Першу збірку поезій „Поліття" надруковано у Філядельфії 1970 року, а другу „По той бік щастя" надруковано також у Філядельфії 1979 р. Незабаром вийде третя збірка поезій під назвою „Осіння обнова".

Тематика поетичних творів Володимира Біляїва різноманітна. Його поезії про Другу світову війну відзначаються уривчастою ритмикою, прискореним темпом:

Ніч
Розбурхану
Шматують трасуючі пасма,
Синій розбризк ракет.

Війна завдає найбільших страждань матері, яка розлучається із своїми синами:

В далеку путь ідуть твої сини,
За тридев'ять земель
чужих і невідомих,
І їм услід, прадавній і сумний,
Її руки трикратний хресний помах.

Тема матері займає особливе місце в оригінальній поезії, також і в його перекладах із творів італійського поета Сальваторе Квазімодо і шведського поета Вернера фон Гайденстама. До основних тем поетичної творчости В. Біляєва належить особиста лірика. Це, за словами Г. Костюка, „суб'єктивні вірші про внутрішні переживання – добрі, злі, сумні, веселі". Зразком такої тематики є вірш „Згадка":

Мій день на вечір ще не перецвів,
Хоч пелюстки вже в'януть
неповторно,
Та марево згадок,
як втомлених ловців,
Все кличе пам'яті
чаруюча вальторна...

Пекуча туга за рідним краєм проймає всю поетичну творчість В. Біляєва:

Стократ щасливий той,
хто зріксся благ і див,
Мандруючи по світі вбогім пішим,
Щоб тільки впасти
в буйний шелест нив,
До рідної землі
устами прикипівши.

З тугою за рідним краєм пов'язане оспівування рідної природи, пейзажна лірика:

Край дороги зелен вітер стелиться,

І тополя ніжнотонна гомонить,
А садів заквітчаних метелиця
Сонну заколисує блакить.
Десь кує зозуля на добро мені,
Колоски вклоняються тяжкі,
І лягають надвечірні промені
Золотом мінливим на стежки.

У другій книжці поезій В. Біляєва є розділ „Епітафії". Це поезії, присвячені видатним українським діячам: Симонові Петлюрі, Галині Журбі, Євгену Маланюкові, Тодосю Осьмачці, Оксані Лятуринській, пам'яті Івана Багряного.

У поезії „Розмова з ровесником" поет відгукується на тодішні події московського терору:

„...Нова доба почата!
Дніпропетровські хлопці і дівчата
В листі розвіюють чад!
Вже бліднуть лиця
кадебівських чат,
Коли приходять масою львов'яни
Туди, де слава не в'яне!
Й новітні бранки
у московському ясирі,
Скатовані, знеможені, безсилі,
У вірі опромінені святій,
Великою любов'ю з'єднані в'єдино,
Твоїм загоном вишили, Україно,
Без зброї з катом на двобій!
По їхнім білім тілі у Кінгірі
Двоногі в танках їздять звірі...
Поглянь!
З вершин Шевченкового гніву,
З глибин народної розпуки і журби
Он вже виходять на розлогу ниву
Не для покори, а для боротьби!

До ювілейної дати – 175-ої річниці з дня народження Шевченка – В. Біляїв написав поему „Заповіт Шевченка". А до 1000-ліття християнства на Україні – чудовий вірш „Предкам у Дніпрі хрищеним". На слова цієї поезії музику написав пан-отець Петро Будний. Як слушно зазначає Г. Костюк, Володимир Біляїв почав і продовжував свою поетичну творчість „у руслі довгої виробленої наймодернішої української клясичної школи Максима Рильського, Євгена Плужника, Миколи Бажана. Впливали на нього, з одного боку, Євген Маланюк, а з другого – Іван Багряний". Г. Костюк відзначив оригінальність і багатство художніх засобів поетичної творчости В. Біляєва.

Як літературний критик, В. Біляїв виявив себе в доповіді про Євгена Маланюка. Високу оцінку цієї доповіді дав сам Є. Маланюк у листі своїй колишній дружині Зої Плітас: „Вступне слово мав Біляїв – я його раніше не знав. Він мене вразив шириною уняття моєї творчости і особистости... Цікаво, що (як і я) не фаховий літерат. Але – є розум і відчуття, яких жодна школа (ані студії) не дають. Слово Біляєва було, власне, перший того прояв в моїм житті. Хіба окрім першої рецензії на „Стилет" ще бл. п. Миколи Зерова в „Житті й Рев"(1926 р.). Варто згадати статтю видатного літературознавця Ігоря Качуровського, передану через радіостанцію „Свобода" 1984 року. До кращих поезій В. Біляєва Ігор Качуровський зарахував вірш „Із життєпису", в якому автор згадує один епізод із свого життя – громовицю в степу. З великим художнім хистом поет описав цю громовицю, яка його, дванадцятилітнього хлопця, застала в степу:

Пригнувшися
до підстриженої гриви,
Немов насправді бойовий вістець,
Крізь віхолу води і вихорів порив
Жену гнідого чвалом
навпростець...

...Бо блискавки в степу несамовиті
Б'ють у стовпи, дерева й вітряки
І навіть тернів придорожніх віти,
У висохлі високі будяки...

...Десь, знаю, мати
молиться у хаті,
Як водиться, за цілий світ,
І ще за те, щоб громовиці сила
В степу її дитини не спалила.

Літературна творчість і політично-громадська діяльність Володимира Біляєва здобули високу оцінку з боку численних письменників, літературних критиків і громадських діячів. Виявом пошани і подяки були нагороди, які одержав Володимир Біляїв. За свою літературну творчість В. Біляїв у 1980 році став лавреатом Української Могилянської – Мазепинської Академії Наук. А посол України в США нагородив В. Біляєва 1995 року почесним дипломом Всесвітньої Служби Радіо України. Директор „Голосу Америки" висловив йому письмову подяку за його працю як керівника Українського відділу „Голосу Америки". А Державний Центр Української Народної Республіки нагородив його почесною грамотою.

Щиро бажаємо Володимирові Івановичу доброго здоров'я, довгого віку та великих успіхів в його літературній та громадській діяльності.

ЗВІДУСІЛЬ

Спільно обновлюють гирло Дунаю

Румунія, Болгарія, Україна і Молдова підписали договір про збільшення заповідної частини гирла ріки Дунаю – трясовинних і болотнистих теренів та постійно заливаних повінню степів, майже до 2.5 млн. акрів. Дунай, котрого притоки служать каналами для 11 країн по дорозі до Чорного моря, став впродовж минулого століття, через розвиток індустрії та гірничої промисловости на берегах, дуже занечищеним.

Церква закликає до протестів

Через декілька днів після того, як Грецька Православна Церква назвала прем'єр-міністра диктатором, вона почала закликати своїх вірних до вуличних протестів проти рішення уряду скасувати релійну приналежність з державних посвідчень особи. Архиєпископ Хрістодолоус і рада 79 прелатів погодились на таку дію після того як прем'єр-міністер Костас Сімітіс відмовився зустрітися з ними. Протести, підтримувані Церквою, почнуться в Салоніці.

Останній похід „Варяга"

З українського міста Миколаєва відійшов до Китаю один з найбільших літаконосців світу – крейсер „Варяг", спущений на воду в 1988 році. Через брак коштів його продано за 20 мільйонів долярів фірмі з Макао, яка має переобладнати крейсер під плаваючий готель і осередок розваг. Довжина крейсера – 300 метрів – не дозволяє йому пройти через Суезький канал, тому корабель пливе довкола Африки. Нагадаємо, що крейсер носить ім'я свого попередника, який уславився в нерівному бою з японцями під час російсько-японської війни 1904 року.

Президент Аргентини вибачається у Вашінґтоні

На пресовій конференції у Вашінґтоні під час візити минулого тижня президент Аргентини Фернандо де ла Руа, вибачався за свою країну щодо переховування нацистських воєнних злочинців. Він обіцяв дослідити дві протижидівські терористичні акції, котрі трапились в останніх десяти роках. Після Другої світової війни Аргентина дала притулок тисячам німців, включно з Адольфом Айхманом.

Перед „другим Нюрнбергом"

У литовській столиці Вільнюсі відбувся Перший світовий антикомуністичний конґрес, який створив Міжнародний громадський трибунал „Нюрнберґ-2". Він має підготувати звинувачувальний акт проти комунізму. Виступаючи на конґресі, колишній президент Польщі Лех Валенса сказав, що комунізм забрав жертв більше, ніж дві світових війни. Конґрес розглядається як вступ до великого антикомуністичного суду.

КОЛОНКА ПОЕЗІЇ

З віршів наймолодших поетів України

Анатолій Гаркавенко,
село Хрестителеве
на Черкащині

Пісня

Я українець – з голосом
і слухом,
І я прийшов у світ співати пісню
Правдиво й щиро, хоч би й тихо,
Продовжуючи родові буття.

Ось так один з усього роду я лиш
Співаю українську пісню,
Напружую перетинки у горлі,
Та пісня моя схожа на виття...

Березневий сніг

Білі змії зими –
через сірий асфальт...
Білі змії снігів
під колеса звиваються хижо,
І стрибають у рів,
світлом злякані фар,
В березневу цю ніч
як їм все таки хочеться вижить!
Снігові плазуни на нічному шоссе,
Вам втікати кудись вже даремно,
повірте – даремно!
Бо вже час надійшов,
вас весна віднесе
Тисячами струмків
на полів смарагдові рамена.

Нескорений

(В. Стусу)

І міг змиритися,
та не захотів (помер)
Дивитись дійство
у найбільшій з порнографій,
Коли писанням епітафій ненажер
Займуться неуки
закровлених джерел.
Дививсь душею на праморе сліз
– прозрів!
І очі плакали,
бо й козаки теж плачуть.
Якщо на Хрест
не візьмеш ти всіх слів.
Всіх слів та сподівань –
то ж йди на плаху!
Твій зойк і перший,
і останній до людей,
Що так глумилися
з твоєї віроправди (юди!)
Прощав розп'яття свого тіла –
знав,
Що воскресінням
твоя правда буде.

◆

Владислав Стольников,
аспірант Київського
університету

Ніжність

Переллється у Всесвіт
свічадо чуттєвої тиші –
і незвідана ніжність у ньому
віки перетне
в мить, коли чоловіча рука
ледь відчутно задише
під рукою жіночою,
ніби тяжіння земне.

Наслухаючи ерос молочний
Чумацького шляху,
чоловічу долоню –
жіноча долоня торкне...
Ледь засвітить у Всесвіт свіча
з-під затишного даху –
і одежу ніяково скине
тепло потайне.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Глина, вогонь і фантазія

В Українському Музеї-архіві Альберти 16–18 квітня цього року відбулася виставка творів двох мистців – батька Теда і доньки Йолани Дякових. Для салону Софії Скрипник, мистецтвознавця і ентузіяста українського образотворчого мистецтва, це вже 80-та з черги виставка з метою популяризації творчости українських художників.

Про життєвий і творчий шлях обох мистців докладно розповіла на відкритті виставки Христина Хом'як. Тед Дяків народився у Канаді, кар'єру у мистецтві розпочав у 1960 році як графік, однак все більше приваблювала його глина і вироби з неї, і він врешті відмовляється від графіки на користь гончарства.

Протягом 30 років відбулося понад 70 виставок художньої кераміки Т. Дякова – не тільки в Канаді, але й у США і Японії, і скрізь викликали жваве зацікавлення українським народним гончарним мистецтвом. Жаль, що вона стає рідкісною справою, оскільки процес творення кожного виробу – тривалий і трудомісткий.

Глину треба змочити, добре розім'яти, пропустити через гончарне коло, а потім витримати у печі при температурі 3,000 градусів за Фаренгейтом.

Відвідувачі виставки біля кераміки Т. Дякова.

Зліва: Христина Хом'як, Софія Скрипник, Йолана і Тед Дякови біля твору Йолани.

На цю останню виставку Т. Дяків подав речі, які справді захопили присутніх – тарелі і миски, глеки, амфори за давньогрецькими зразками, каструлі і підсвічники, і кожен витвір має ще на собі декоративний розпис у голубих, зелених та фіялкових кольорах. Не дивно, що було так багато охочих придбати той чи інший сувенір, щоб прикрасити своє житло.

Йолана Дяків представила на виставці чотири художні полотна, але і вони засвідчили її непересічний і неповторний мистецький талант. Яблуко від яблуні недалеко падає.

Юхим Красноштан

З ДІЯСПОРНИХ ВИДАНЬ

„Автобібліографія" Марти Тарнавської – звіт перед собою

Марта Тарнавська, „Автобібліографія", „Мости", Філядельфія, 1998 р. 245 стор.

Передо мною – „Автобібліографія" Марти Тарнавської, якою вона звітує „дітям, внукам, громаді зацікавлених читачів і дослідників – сьогоднішніх і майбутніх – але передусім самій собі".

Книга складається зі „Вступу" і трьох розділів: „Вірші, оповідання, статті, рецензії, бібліографічні праці", „Довідки, рецензії, критичні відгуки", „Автобібліографічний літопис"; трьох покажчиків, заголовків, іменно-предметного покажчика та покажчика журналів і газет; двох списків: „Вживані псевдоніми і криптоніми", „Окремі видання" та альбому „Документальні фотографії".

В „Автобібліографії" – 795 записів. У тому числі 581 власних творів (вірші, оповідання, статті) та переклади на чужі мови і 214 бібліографічних нотаток і критичних відгуків українською і англійською мовами про авторку та її працю. Усі записи упорядковані хронологічно та нумеровані. До кожного запису додана анотація.

„Автобібліографічний літопис", тобто коротка автобіографія (1930–1996), поданий у стислій формі, з переглядом найважливіших подій з життя авторки. Тут поданий також список авторів рецензій, загальних оглядів творчости в пресі, на радіо та під час авторських виступів. Серед них – знатні літературознавці, прозаїки, поети, публіцисти. Тут і згадка про два ширші критичні дослідження авторки, присвячені творчості Григорія Костюка та Ростислава Доценка.

Як професійний бібліограф, авторка використала дуже цікавий спосіб подання матеріялу. Щоб виконати це нелегке завдання, вона покористувалась технічною допомогою свого сина Максима Тарнавського, без його допомоги, як пише авторка, „автобібліографія навряд чи була б появилася окремою книжкою".

У книзі зібраний широкий матеріял і переданий економними засобами. У деяких місцях праця наближається до мемуарного.

„Автобібліографія" Марти Тарнавської є новинкою в діяспорі. Вона ілюструє багато цікавих думок і корисних практичних порад, як опрацьовувати автобібліографії. Вона є також прикладом, як полегшити наукову працю дослідників, тобто як економити час і енергію на шукання необхідних джерельних матеріялів.

Все це дає право сказати, що книга дуже потрібна. Нею зацікавляться науковці-дослідники, передусім фахівці у галузі бібліографії.

Володимир Жила

Конкурс на кращі підручники з історії України триває

Як уже повідомлялося, Ліґа українських меценатів разом з Міністерством освіти України оголосила конкурс на кращі підручники з історії України для всіх кляс середніх шкіл.

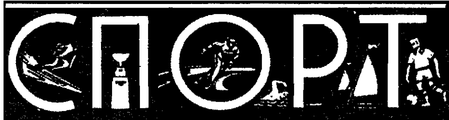
До складу жюрі, яке очолив письменник Павло Загребельний, увійшли вчені-історики Френк Сисин, Орест Субтельний (Канада), Ярослав Дашкевич, Ярослав Ісаєвич, Юрій Мицик, письменники Іван Дзюба, Роман Іваничук, Роман Федорів, група відомих педагогів.

Вже побачив світ перший конкурсний підручник для 5-ої кляси, авторами якого стало молоде київське подружжя Оксана Данилевська та Віталій Власов.

Директор Ліґи українських меценатів Михайло Слабошпицький вручив їм премію – 3,000 долярів. Конкурс триватиме, доки не вийдуть друком підручники для всіх кляс середніх шкіл.

Створення нових підручників з історії є справою державної ваги, тому що тепер діти вивчають історію за різними книжками, нерідко дуже застарілими, а йдеться про виховання свідомих громадян України.

Прес-служба Ліґи українських меценатів

Сторінку підготував
Омелян Твардовський,
спортовий кореспондент „Свободи"

В УКРАЇНІ

Успішний виступ гімнастів України

В німецькому місті Бремені закінчився чоловічий чемпіонат Европи зі спортивної гімнастики. В змаганнях взяло участь 140 гімнастів із 36 країн континенту. Україну представляли Олександер Береш з Херсону (тренер – Ігор Коробчинський), Олександер Світличний з Луганська, Руслан Мезенцев з Кривого Рогу, Валерій Перешкура з Черкас і Роман Зозуля з Запоріжжя. Це була остання міжнародна зустріч гімнастів Европи перед Олімпіядою – 2000 у Сиднеї.

Українські гімнасти довели високий рівень майстерности. Олександер Береш, нова гімнастична зірка України, зумів на змаганнях випередити гімнастичну „славу" Івана Іванкова з Білорусі на перекладині та в багатоборстві. До двох золотих медалів 22-річний Береш додав ще й бронзову за третє місце в змаганні на „коні".

Бронзову медалю здобув Олександер Світличний в опорному стрибку. В командному заліку збірна України зайняла почесне третє місце після збірних Росії і Румунії.

Медалі плавців України

Закінчилися міжнародні змагання з плавання за Кубок Середземного моря „Маре Нострум", які проходили в Монте Карло (Монако), Барсельоні (Еспанія), Кані (Франція) і Римі (Італія). Денис Силантьєв, якому в минулих роках фінансово допомагала УСЦАК, був першим в Монте Карло на 100 і 200-метрівках „метеликом" і у Кані на 200 м. „метеликом". 17-річна Яна Клочкова була першою на 200 і 400-метрівках змінним стилем. В другому етапі, в Барсельоні, до українських переможців „підключився" Олег Лисогор, який на 50 м. грудним стилем випередив рекордсмена і чемпіона світу росіянина Р. Слуднова. Яна Клочкова виграла 800 м. вільним стилем і 200 і 300 м. Володимир Ніколайчук виграв 100 м. горілиць і 200-метрівку.

Усі ці плавці виступатимуть на Олімпіяді – 2000 в Сиднеї.

Андрій Шевченко – кращий футболіст Італії

Зірка українського футболу, вихованець київського „Динамо" Андрій Шевченко блискуче закінчив свій перший сезон в складі італійської команди „Мілян" як король стрільців Італійської футбольної ліґи. Забивши 24 ґолі, 23-річний українець, який в 1999 році отримав визначення як третій футболіст Европи, побив усі рекорди Італійської ліґи. Спортовий журнал „Форца Мілян" опублікував інтерв'ю з А. Шевченком. А. Шевченко любить українську пісню, бо її співала йому мати. Улюблений поет – Тарас Шевченко, улюблена страва – борщ. Велику вдячність Андрій висловлює футбольній школі київського „Динамо", а зокрема тренерові Валерієві Лобановському. Найкращі футбольні стадіони і публіка, на думку футболіста, у Києві.

„Як ви уявляєте своє щастя"? – запитав репортер. „У перемогах" – відповів Андрій Шевченко.

ФУТБОЛ

УСК Нью-Йорк здобув бронзову нагороду

УСК Нью-Йорк – Ротенція, Руменіянс – 2:4
УСК Нью-Йорк – Гунґарія, Нью-Йорк – 3:0

Двома іграми перша футбольна команда УСКу закінчила черговий сезон. В півфінальній зустрічі наші футболісти зазнали поразки від клюбу господарів турніру, вислідом – 2:4. Ґолі для УСК здобули Ясин і Гарвей. Наступним суперником нашої команди був футбольний клюб Гунґарія, Нью-Йорк, в іграх за бронзову нагороду турніру. В цій зустрічі футболісти УСКу виявили більшу волю до перемоги і подолали суперників з вислідом – 3:0. Ґолі забили Ясин, Фреді і Гарвей. Тепер команда УСКу готується до виступу на Українській діяспорній Олімпіяді – 2000.

УСВТ „Ч. Січ", Нюарк – Олімпіякос, СК – 3:2

Це мали бути футбольні змагання з чемпіонату „Еліт"-дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґи, але вони стали товариськими – після того, як через непорозуміння між керівником дивізії і суддівською колеґією не прибули на зустріч судді змагань. Тепер, щоб закінчити сезон, чергова зустріч між цими суперниками відбудеться за ставку 6 точок (одні змагання за два).

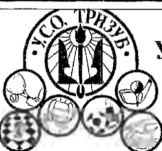
Переможні ґолі для „Ч. Січі" в цій грі здобули Ґулевич, Єрмоленко і Петрик.

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу: **680 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106.**

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

1-4 липня	– Олімпійський турнір, „Тризубівка";
5-6 серпня	– Подвійні ігри, „Союзівка";
2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка";
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка".

В ДІЯСПОРІ

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРНА ОЛІМПІЯДА – 2000
Філядельфія, 1 ого – 4 ого липня, 2000

UKRAINIAN DIASPORA OLYMPIAD – 2000
Philadelphia, July 1st – 4th, 2000

ПІД ПАТРОНАТОМ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Футбольний турнір Олімпіяди – 2000

Правила і процедура змагань

Ігри проходитимуть за круговою системою (2 х 25 хвилин)
Перемога – три точки, нічия (реміс) – одна точка
Нагороди: 1-ше місце – золоті медалі, 2-ге – срібні, 3-тє – бронзові.
Кількість точок визначає місце в табелі ігор.
Карні стріли будуть визначені у випадку рівности точок за перше, друге і третє місця.

До уваги провідників команд:
У понеділок і вівторок окремі площі будуть надані для товариських змагань. Зацікавлені мають порозумітися з директором футбольних турнірів Євгеном Чижовичем.

Вища дивізія

Команди	Провідники
1. Збірна Львова, Україна	Юліян Кордіяк
2. УСО „Тризуб", Філядельфія	Михайло Юрчак
3. УСК, Нью-Йорк	Стефан Коваленко
4. УСВТ „Чорноморська Січ", Нюарк	Ярослав Твардовський
5. УСТ „Черник", Дітройт	Християн Шалай
6. УФК Йонкерс, Нью-Йорк	Марко Гованський

Розклад змагань

Субота, 1 липня

Перше коло:
УСО „Тризуб" – Збірна Львова – 8:30 ранку (товариська гра);
УСК, Нью-Йорк – УСВТ „Чорноморська Січ", Нюарк – 9:30 ранку;
УСР „Черник", Дітройт – УФК Йонкерс, Нью-Йорк – 10:30 ранку;

Друге коло
Збірна Львова – УСК Нью-Йорк – 11:30 ранку;
УФК Йонкерс, Нью-Йорк – УСВТ „Ч. Січ", Нюарк – 12:30 по полудні:
УСТ „Черник", „Дітройт – УСО „Тризуб", Філядельфія – 1:30 по пол.

Третє коло:
УФК Йонкерс, Нью-Йорк – УСК, Нью-Йорк – 2:30 по полудні;
УСВТ „Ч. Січ", Нюарк – УСО „Тризуб", Філядельфія – 3:30 по пол.
Збірна Львова – УСТ „Черник", Дітройт" – 4:30 по полудні.

Неділя, 2 липня

Четверте коло:
Збірна Львова – УФК Йонкерс, Нью-Йорк ранку (товариська);
УСВТ „Ч. Січ", Нюарк – УСТ „Черник", Дітройт – 11:15 ранку;
УСО „Тризуб", Філядельфія – УСК, Нью-Йорк – 12:15 по полудні;

П'яте коло:
Збірна Львова – УСВТ „Ч. Січ", Нюарк – 1:15 по полудні (товариська)
УСО „Тризуб", Філядельфія – УФК Йонкерс, Нью-Йорк – 2:15 по пол.
УСК, Нью-Йорк – УСТ„Черник", Дітройт – 3:15 по полудні.

Вівторок, 4 липня

Золоті медалісти проведуть 90-хвилинні змагання із збірною Львова о 4- ій годині по полудні.

Дивізія сеньйорів (віком понад 30 років)

Команди	Провідники
1. СТ „Україна", Торонто	Богдан Липка
2. УСТ „Леви", Чикаго	Тарас Яворський
3. УСО „Тризуб", Філядельфія	Тарас Козак
4. УСТ „Львів", Клівленд	Левко Голубець
5. УСТ „Черник", Дітройт	Володимир Гнатюк

Розклад змагань

Субота, 1 липня
СТ „Україна", Торонто – УСТ „Леви", Чикаго – 9:00 година ранку;
УСО „Тризуб", Філядельфія – УСТ „Львів", Клівленд – 10:00 ранку;
УСТ „Черник", Дітройт – УСТ „Леви", Чикаго – 1:00 по полудні;
СТ „Україна", Торонто – УСО „Тризуб", Філядельфія – 2:00 по пол.;
УСТ „Львів", Клівленд – УСТ „Леви", Чикаго – 4:00 по полудні
УСТ „Черник, Дітройт – СТ „Україна", Торонто – 5:00 по полудні

Неділя, 2 липня
УСТ „Львів", Клівленд – УСТ „Черник", Дітройт – 11:00 ранку;
УСО „Тризуб", Філядельфія – УСТ „Леви", Чикаго – 12:00 по пол.;
СТ „Україна", Торонто – УСТ „Львів", Клівленд – 2:30 по полудні;
УСТ „Черник, Дітройт – УСО „Тризуб", Філядельфія – 3:30 по пол.

Золоті медалісти проведуть товариські змагання із збірною Львова в понеділок, о 2-ій год. по полудні

Юнацькі команди (19-річні)

Команди:
1. УСО „Тризуб", Філядельфія;
2. УСВТ„Чорноморська Січ", Нюарк;
3. УСК, Нью-Йорк;
4. Збірна.

Змагання відбудуться в неділю за круговою системою (2 х 25 хвилин).

Розклад змагань:
УСО „Тризуб", Філядельфія – УСВТ „Ч. Січ", Нюарк – 11:00 ранку;
УСК, Нью-Йорк – Збірна – 12:30 по полудні;
УСО „Тризуб", Філядельфія – УСК, Нью-Йорк – 1:45 по полудні;
Збірна – УСВТ „Ч. Січ", Нюарк – 3:00 по полудні;
УСО „Тризуб", Філядельфія – Збірна – 4:15 по полудні;
УСВТ „Чорноморська Січ", Нюарк – УСК, Нью-Йорк – 5:25 по пол.

ВАШ ВИХІДНИЙ ДЕНЬ

Хоча ярмарок і не Сорочинський...

Тяжко жити українцеві без ярмарку, на якому можна не тільки щось корисне дешево купити, а й подивитися на людей і їхні товари, зустріти знайомого і випити з ним... ні не горілочки, а холодного соку. Але ярмарки проводяться і в Америці. Наш кореспондент Левко Хмельковський минулої суботи побував з фотоапаратом на такому ярмарку в місті Інґліштовні, Н. Дж. і підготував цей фоторепортаж. На велетенській площі кожної суботи і неділі зустрічаються тут купці з усіх усюд і розкладають свої товари. Тут можна дешево придбати не тільки одяг чи взуття, інструменти чи запасні частини, а й уніформи та військові реалії будь-якої з армій світу, антикваріят, документи часів національно-визвольної війни в Америці і багато різних див, про котрі важко оповісти, а легше їх побачити.

Сьогодні на ярмарку завізно...

Пам'ятки історії теж продаються

Помідори майже як в Україні

Потомилися...

З дітьми завжди весело

– Діти, сьогодні станеться затемнення Місяця і ви повинні це побачити.

– А на якій програмі?

◆

– Мамо, якщо ти вгадаєш, скільки я маю горіхів, то я тобі віддам обидва.

◆

Коли хлопчикові подарували великого собаку, він запитав:

– То його дали мені, чи мене – йому?

◆

– Як зветься цей рогатий звір?
– Олень?
– А малий олень?
– Оленя.
– А його мама?
– Олена!

◆

– Юрку, я вчора залишила в буфеті два медяники, а сьогодні там лише один.

– Бо було темно і я другого не побачив.

З журналу **„Лис Микита"**

ЦІКАВО

Освідчення на фасаді

Не традиційними сільськими візерунками, а. .. освідченнями в коханні до наймилішої жінки на цій землі розписав фасад свого нового будинку коваль з невеличкого угорського села під Дебреценом. 35-річний майстер, який прославився в окрузі не лише сильними руками, але й безмежним гумором, вирішив у такий спосіб розповісти про захоплюючу історію свого кохання до місцевої дівчини, яка стала нещодавно його законною дружиною.

У нас немає секретів від земляків", - стверджує коваль, цілком упевнений, що відтепер кожний, проходячи повз його будинок, неодмінно зупиниться та з задоволенням прочитає про те, як майстер закохався в блакитнооку красуню, які вірші читав їй ночами, які задушевні пісні співав, прагнучи підкорити її серце.

Нехай історія цього кохання буде повчальною для молоді. До того ж, говорить щасливий молодий чоловік, якщо кожний з сельчан розпише стіни своїх будинків короткими історіями про своє життя, то перехожі відразу ж можуть зробити для себе висновок, які люди живуть у будинку, і чи можна покластися на їхню допомогу чи підтримку.

Мешканці села сприйняли витівку земляка як ще один жарт, посміхнувшись і побажавши молодятам щастя.

Стародавня статуя в незвичній ролі

Працівники британського музею Саутгемптона навіть не могли собі уявити, що велика кам'яна брила, яку вони використовували як підставку для велосипедів, виявиться при інвентаризації ні чим іншим, як практично найдорожчою у світі статуєю. Британські археологи були шоковані, коли з'ясували, що "велопаркувальнику" цього музею виповнилося вже... 3 тис. років. Працівники музею розповіли, що статую привезли в музей вже дуже давно. Про те, що археологічна знахідка є практично безцінною для науки, охоронці музею, природно, не мали ні найменшого уявлення. Тому невдовзі після її "прописки" у музеї вони пристосували скульптуру як підставку для своїх велосипедів. "Ніхто з нас не мав навіть найменшого уявлення про казкову цінність статуї, - заявили вони журналістам. - Всі ми шоковані".

Єдиною втіхою для "невдах-велосипедистів" залишається те, що кам'яний релікт не постраждав від використання його для паркування велосипедів.

Найбільша колекція цеглин – в Угорщині

40-річний мешканець містечка Фертед в Угорщині вже більш як 10 років колекціонує... цеглу. Інтерес у поліцейського за професією до будівельного матеріалу з'явився з падінням Берлінської стіни, коли друзі привезли йому шматочок бетону від "історичної споруди". Саме тоді він і загорівся бажанням створити колекцію, завдяки якій діти, а потім і онуки змогли б вивчати світову історію і доторкнутися безпосередньо до свідоцтв історичних подій.

Сьогодні число експонатів його унікального зібрання перевищило вже тисячу. За твердженням поліцейського, в його колекції можна навіть знайти важкі цеглини, яким вже більше тисячі років. Вони привезені з Греції, Єгипту, Китаю, Італії, з держав Латинської Америки. Місця для цінної колекції стає все менше, тому найближчим часом колекціонер плянує побудувати просторе підвальне приміщення. Друзі поліцейського знають, що найкращий зарубіжний сувенір для їхнього колеґи - не пляшка відмінного вина або листівки з краєвидами міст, а... старовинна цеглина.

Жінка, яка бачила майбутнє

Гітлерівці вивезли з Польщі до концентраційного табору Аґнєшку Пільх і там в 1944 році стратили. Перед цим її за розпорядженням Гітлера відвідали в містечку Віслі високі чиновники СС і мали тривалу розмову. Вочевидь, вона повторила їм те, що написала в часописі „Гейнал" у 1934 році. А було там таке: „Я бачу величезні задротовані простори, повні ненависти, насильства і спалюваних трупів. Дим пекельних вогнищ затьмарює небо. Доля людства – на терезах. Пробила година Карми... Тисячі вампірів, які повстали з помордованих більшовицькою революцією людей, сповнені жаги помсти, втілилися в Гітлера і підсичують його до удару на сталінську Росію. Я бачу свастику, яка прямує на Схід, де зіткнеться з рабською державою Пентаграми масою зброї і ордами невільників. І земля здригнеться під їхніми ногами".

Ще раніше Аґнєшка Пільх писала про перемогу Пентаграми (п'ятикутньої зірки) і нові кордони Польщі. Писала також про обрання слов'янського Папи.

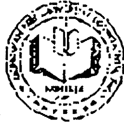
Аґнєшка Пільх (з дому Висоцька) взагалі було дивною жінкою. Вона народилася 14 грудня 1888 року і з дитинства мала незвичайні магнетичні властивості. Аґнєшка спершу не могла усвідомити свої здібності, розповісти про них, бо вважала, що усі люди володіють ними.

Коли ж почала безплатно діяґностувати і лікувати навколишніх селян, то виявила свою незвичайність. Вона бачила довкола людини її ореол, котрий у кожного – інший. Гарні, добрі люди мають світлий, великий ореол. Злі – бурий, брудний, а у декого він просто піниться бульбашками і смердить. Аґнєшка написала кілька книжок, видрукувала у пресі чимало провіщень, які здійснилися з великою точністю.

(З преси)

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ В НЬЮ-ЙОРКУ

15 квітня 2000 р. відбулися річні збори Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) у приміщенні власної домівки при 136 Друга Авеню в Нью-Йорку.

Голова Фундації УВУ проф. Петро Гой відкрив річні збори, привітав членів Управи і гостей, відчитав прізвища тих членів Фундації, які відійшли в звітовому часі у вічність. Попросив однохвилинною мовчанкою вшанувати їх пам'ять.

Річними зборами провадила президія у складі: предсідник – проф. Володимир Стойко, заступник – мгр. Іван Буртик і – мгр. Теодор Воляник секретар.

Голова прочитав порядок нарад, який присутні прийняли так, як був прочитаний. Звітували члени управи. Фінансовий звіт відчитав інж. Богдан Качор. Голова у своєму звіті подав короткий перегляд праці Фундації УВУ за звітний час. Голова інформував про переведену працю Фундації УВУ та пляни на майбутнє. У звітовому часі вислано 62 пачки книжок в Україну, які подарували УНСоюз і поодинокі особи. Уділено стипендії для студентів з України, які студіювали в УВУ, на суму 131,000 дол., вліті 1999 р., а прямо в Україну вислано 11 стипендій на суму 5.500 дол. для студентів, які студіюють в Україні.

Частинно фінансовано „Во ім'я Твоє" – автор Анна Байлак, „Історія української літературної критики" – автор проф. Роман Громяк. Разом на ті два видання уділено 2,800 дол. Спільно з НТШ у Львові перевидано „Змагання за українські університети в Галичині" – автор Василь Мудрий і на цю працю Фундація УВУ уділила 5,000 дол.

Голова пригадав, що від 1990 до 1999 року Фундація УВУ уділила на стипендії студентам з України і діяспори, які студіюють в УВУ, 1,300,000.00 дол. (один мільйон триста тисяч долярів). Це в першу чергу заслуга наших шановних жертводавців, які мають при Фундації УВУ свої Постійні Стипендійні Фонди, відсотки з яких вживаються на стипендії, а зложений капітал залишається ненарушеним.

Голова інформував про хід праці і бюро Фундації, зв'язки з УВУ в Мюнхені та університетами в Україні.

Після вичерпних звітів відбулася жвава і корисна дискусія над порушеними проблемами в праці.

Відтак голова Контрольної Комісії мгр. Евген Гановський дав звіт з контролі Фундаційних фінансових книжок, та дав внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі, при тому висловив признання для управи за проведену працю.

З черги голова Номінаційної Комісії мгр. Іван Кобаса представив список нової управи з малими змінами на слідуючі три роки.

НОВА УПРАВА: голова – проф. Петро Гой
1-ий заступник – мгр. Теодор Воляник
2-ий " проф. Леонід Рудницький
3-ій " проф. Евген Федоренко
4-ий " мгр. Евген Гановський
секретар – мгр Теодор Воляник
Фінансовий референт – Марія Решітник
члени: мгр. Іван Кобаса
мгр. Іван Буртик
Оксана Луцька
Марія Пятка
проф. Олександра Ткач
мгр. Лідія Матіяшек
д-р Володимир Рак – голова Контрольної Комісії
д-р Андрій Зєлик – правний дорадник.

Тому, що не було другої листи, запропоновану листу управи присутні прийняли одноголосно.

На кінець присутні висловили корисні думки, щодо проведеної праці, а також пропозиції, щодо праці Фундації УВУ на наступні три роки.

Переобраний голова проф. Петро Гой подякував всім за участь і конструктивне переведення річних зборів.

ПРЕСОВЕ БЮРО ФУНДАЦІЇ УВУ

УПРАВА і ГОСТІ НА РІЧНИХ ЗБОРАХ ФУНДАЦІЇ УВУ

Зліва: голова проф. Петро Гой, ректор УВУ, проф. Леонід Рудницький, проф. Леся Ткач, проф. Евген Федоренко, Леся Гой. Другий ряд: інж. Богдан Барабаш, Олена Бобеляк, мгр. Іван Кобаса, Марійка Решітник, мгр. Іван Буртик, мгр. Теодор Воляник, мгр. Евген Гановський, інж. Богдан Качор, мгр. Богдан Гаргай.

КНИГА ПІД ЗАГОЛОВКОМ „ІРИНА ЗАХАРКІВ – ЗІБРАНІ ТВОРИ"

одержала признання від Університетів „Манітоба" й „Оттава" – Канада

Ірина Захарків

THE UNIVERSITY OF MANITOBA DEPARTMENT OF GERMAN AND SLAVIC STUDIES Winnipeg, Manitoba Canada R3T 2N2

Tel: (204) 474-9370
Fax: (204) 474-7601

Вінніпег, 9 березня 2000

Вп. Пані Ірина Захарків
31823 Blair Drive
Warren MI 48092-1468
U.S.A.

Вельмишановна Пані Захарків!

Книгу Вашу я одержав, перечитав Ваші статті, яких перед тим не бачив, переглянув інші матеріяли й передав голові Славістичної секції на Манітобському університеті п-ні Невенці Косцевич, як Ваш дар бібліотеці. Вкоротці вона повідомить Вас про одержання книги.

Хочу Вам поґратулювати за Ваше велике зусилля зібрати Ваші статті й інформаційні матеріяли про Вас, Вашого шановного чоловіка й Вашу родину, яка так багато постраждала від різних непрошених гостей на наших землях.

Це не тільки документ Вашої родини, але й документ нашого народу й нашого часу. З таких праць складатимуть історію нашого 20-го сторіччя, яку треба буде переписувати, бо дотепер написане це тільки однобічні історії диктаторів і ідеологій. Історії людини й потерпілих народів 20-го сторіччя ще не написано.

Я також щиро вітаю Вас і Вашого покійного Мужа, як меценатів нашої освіти й культури в діяспорі і ґратулюю Вам за здетермінованість не піддатися напастям нечесних спекулянтів, що старалися морально знищити Вас, будучи нечесними слугами.

Остаюся з пошаною до Вас і побажаннями багато Вам сил і здоров'я,

Ярослав Розумний
Ярослав Розумний

Université d'Ottawa • University of Ottawa

Chaire d'études et de recherches ukrainiennes Chair of Ukrainian Studies and Research

Mrs Irena Zacharkiw 27 травня 2000
31823 Blair Dr.
Warren, MI 48092-1468

Шановна Пані Захарків,
Вашу цінну книжку „Ірина Захарків. Зіб-
рані Твори" отримав. Щире спасибі за такий
дарунок. Простудіювавши Ваш твір, я його пе-
редаю до бібліотечного фонду Кафедри Українсь-
ких Студій Оттавського Університету. Наша бібліо-
тека відкрита до загального користування читачів
і дослідників. У нашій бібліографії таких праць,
як Ваша – небагато. І уже хоча б тому ми її
дуже цінуємо. Ще раз висловлюю Вам вдячність.
З пошаною
Теофіль І. Кіс
Екзекутивний директор Др. Теофіль І. Кіс

559, av King-Edward C.P 450, Succ A Ottawa (Ontario) K1N 6N5 Canada 559 King Edward Ave., P.O Box 450, Stn A Ottawa, Ontario K1N 6N5 Canada

(613) 562-5800 poste/ext 3692 • Téléc /Fax (613) 562-5730

ПОЖЕРТВИ НА ВІДБУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ в ГДАНСЬКУ, ПОЛЬЩА

Щиро дякуємо усім жертводавцям, які склали свої датки на відбудову Української Греко-Католицької Церкви в Гданську, на місці костела, що його отримали від Митрополита Гданського Архиєпископа Тадеуша Гоцловського на руки Вроцлавсько-Гданського Владики Теодора Майковича. Окрему подяку складаємо Анні Юрків, що зібрала пожертви серед приватних осіб і організацій.

1.	Український Народний Союз в Парсиппані, Н. Дж.	200.00 дол.
2	Відділ 234 Українського Народного Союзу	200.00 "
3.	Іван і Марія Дробенки	200.00 "
4.	Іван і Марія Дробенки (мол.)	100.00 "
5.	Відділ 130 Українського Народого Союзу	100.00 "
6.	Адам Галай	50.00 "
7.	Іван Стасюк	50.00 "
8.	Ярослав Нестор	50.00 "
9.	Славко Дусанівський	30.00 "
10.	Юрко Солтис	25.00 "
11.	Ігор Декайло	25.00 "
12.	Григорій Полчі	25.00 "
13.	Міля Балабан	25.00 "
14.	Ярко Баландюк	25.00 "
15.	Відділ 5 Українського Народного Союзу	25.00 "
16.	Анна Лемп	25.00 "
17.	Юрко Василинюк	20.00 "
18.	Михайло Бабяк	20.00 "
19.	Ева Савка	20.00 "
20.	Катерина Мінько	20.00 "
21.	Йосиф Галатин	20.00 "
22.	Павло Галатин	20.00 "
23.	Стефанія Гуда	10.00 "
24.	Михайло Рудик	10.00 "
Разом		**1,295 дол.**

Просимо про дальшу допомогу у відбудові церкви. Пожертви висилати на адресу: Parafia p.w. sw. Bartlomieja i Opieki NMP Obrzadku Grecko-Katolickiego w Gdansku, Zaulek sw. Bartlomieja, 1, 80-847 Gdansk, Polska, BIG-BG S.A. IV O/Gdansk, nr 10401211-676133-139-117. Тел.: (058) 301-6696.

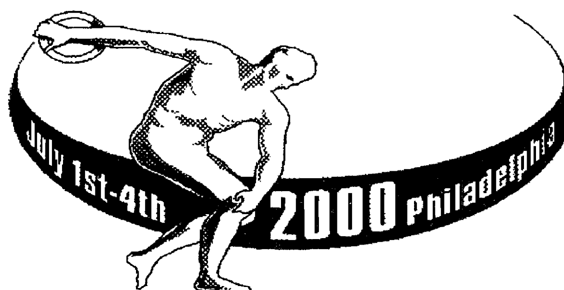
УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРНА ОЛІМПІЯДА - 2000

відбудеться у Філядельфії

під патронатом Української Спортової Централі Америки і Канади

1, 2, 3, 4 липня 2000

З нагоди ювілейного 2000 року і 50-ліття Українського Спортового Осередку "Тризуб"
Lower State Road & County Line Road
Horsham, Pennsylvania (215) 343-5412

ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОНЦЕРТ
Кожного дня
Тризубівка-Горшам, Па.
Виступають:
Танцювальний ансамбль "Волошки"
Танцювальний ансамбль "Сизокрилі"
"Тріо Голубка"
Музичний ансамбль "Львів'яни"
Музичний ансамбль "Карпати"
Музичний ансамбль "Обереги"

ОЛІМПІЙСЬКИЙ БЕНКЕТ
Субота, 1 липня - 6:30 веч.
Williamson Restaurant
Route 611 & Blair Mill Road
Horsham, PA
Вступ: $35.00 від особи

Вступ: $10.00 від особи денно
$20.00 від особи за всі 4 дні
Діти (до 13 літ) - вступ вільний

Відвідайте нас на www.UKIENET.com

ПОЧЕСНИЙ ГІСТЬ
Микола Жулинський
Віце-прем'єр-міністер України

НАДЗВИЧАЙНА АТРАКЦІЯ:
Дружина копаного мяча
і тенісисти зі Львова

ОФІЦІЙНЕ ВІДКРИТТЯ
Неділя, 2 липня - 1:00 по пол.

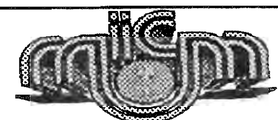
СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ
Субота, 1 липня - 9 ранку до 5 по пол.
Неділя, 2 липня - 10 ранку до 5 по пол.
Понеділок, 3 липня - 9 ранку до 3 по пол.
Вівторок, 4 липня - 4 по пол.
Матч копаного мяча-
дружина зі Львова

РОЗДАННЯ МЕДАЛІВ
Неділя і Понеділок

ЗАКРИТТЯ
Понеділок, 3 липня - 4:30 по пол.

ОЛІМПІЙСЬКА ЗАБАВА
Неділя, 2 липня - 8:30 веч.
Williamson Restaurant
Route 611 & Blair Mill Road
Horsham, PA
Оркестри: "Львів'яни" і "Обереги"
Вступ: $15.00 від особи

Генеральні і Громадські Спонсори Олімпіяди:

МІСТ - АМЕРИКА

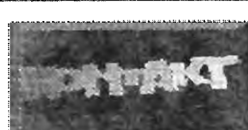

ПИВО НАЙКРАЩИХ ЧАСІВ

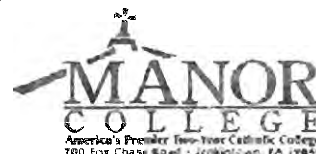

КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ", ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)

РАДІО "НИНІ", ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641 FAX 914-626-4638

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ

ЛІТО 2000

П'ятниця – 30 червня 10:00 веч. оркестра *„Бігус"*; *„Трембіта"*

Субота – 1 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
„Бараболя" – Торонто
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестри: *„Буря"* і *„Забава"*

Неділя – 2 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
„Бараболя" – Торонто
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Буря"*

Субота – 8 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Дует *„Люба і Микола"*
10:00 веч. ЗАБАВА

Субота – 15 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Вокальний Ансамбль *„Промінь"*
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Бурлаки"*

Субота – 22 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
„Черес",
Український Фолкльорний Ансамбль
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Водограй"*

Субота – 29 липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Чоловічий Хор *„Прометей"*, Філядельфія
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Монтаж"*

Субота – 5 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Луна"*

Неділя – 6 серпня **ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ**

Субота – 12 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Хор *„Думка"*, Нью-Йорк
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Темпо"*

11:45 веч. ВИБІР МІС СОЮЗІВКИ 2001

Субота – 19 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ

ВІДЗНАЧЕННЯ ДЕВ'ЯТОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Учасники Майстерні Українського Народного Танцю на Союзівці

10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Світанок"*

Субота – 26 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
СОЛОМІЯ ІВАХІВ – скрипка
ХРИСТИНА АНУМ-ДОРГУСО – піяно
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Відлуння"*

1, 2, 3 вересня „ВІКЕНД" З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

концерти, забави, тенісові і плавацькі змагання

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬЩУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ – мін. 10 фунтів
ЛІТАКОМ – 2 - 3 тижні – мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ – Висилка та доства
ЕЛЕКТРОНІКА – 220 В

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ
до Західної України

Будь-який харчовий пакунок з нашого каталогу
10% OFF з цим купоном

ТІЛЬКИ У НАС! **ВСІ ХАРЧІ З АМЕРИКАНСЬКИХ КРАМНИЦЬ**

ВІДПРАВКА КОМЕРЦІЙНИХ ВАНТАЖІВ

Є ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД $88 ДО $248

SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDMESDAY NOON
ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M.
OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED

All general advertising: 1 inch, single column ____ $12.00
Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column ____ $7.50

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	7 1/4" X 2c	$165.00
1/4 Pg	14 1/2" X 1c	$165.00
1/4 Pg	3 5/8" X 4c	$165.00
1/8 Pg	7 1/4" X 1c	$85.00
1/8 Pg	3 5/8" X 2c	$85.00
1/8 Pg	1 13/16" X 4c	$85.00
1/2 Pg	7 1/4" X 4c	$310.00
1/2 Pg	14 1/2" X 2c	$310.00
1 Pg	14 1/2" X 4c	$600.00

Quantity discounts:
1-9 ads ____ $12.00 per inch/Sc
10 or more ads ____ 20% discount
24 or more ads ____ 25% discount
52 ads ____ 30% discount

NOTE:
1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Oscislawski
Advertising Manager
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

• ЗНАЙОМСТВА •

МАКСИМЧУК ІГОР, 17 р., навчаюсь в 11-ій клясі, захоплююсь фотографуванням, машинами та мотоциклами, збираю монети, люблю читати, слухати музику. Хочу знайти друга чи подругу для листування. **Україна, Київ-164, вул. Ушакова 34-128. Ігор**

Гарненька україночка, 38 років (синові 12 років), бажає познайомитись з добрим і надійним чоловіком, з відповідною різницею у віці, приємної зовнішности, для спілкування (листування). Можливий шлюб. За характеристиками про добру господиню зателефонувати **(909) 678-7170 або 011380523652838** Антоніна.

• РІЗНЕ •

Українське подружжя шукає жінку, українку-католичку, яка б погодилася стати для цієї родини донором яйцеклітини. Допоможіть нам мати дитину! Ми готові заплатити за цю допомогу 5,000 дол. Просимо тел. до Rhea в NYU Medical Center: **(212) 263-0054** при цьому подаючи чис-ло **8642**.

• НА ПРОДАЖ •

Хата на продаж – 7 умебльованих кімнат, басейн, 5 хвилин від Союзівки.
Тел.: 973 740-1414

Large 2 family house in country setting. 3 & 4 bedrooms, family room, den, dining room, 3 baths & 2.5 baths, 2 fireplaces, 2-car garage. 9 level acres $174.900.
L. Hand REALTOR
Tel.: 845-647-8020

• ПРАЦЯ •

Гантер, Н.Й. Потрібний кухар-фахівець в гірському будинку, близько Нью-Йорку. Забезпечуємо проживанням, харчуванням. Вигідні умови праці.
Тел.: (518) 263-4391

Українка шукає працю по догляду за дітьми або особами похилого віку. Володіє українською, російською, польською, на по-бутовому рівні – англійською мовами.
Тел.: 718 847-7388

Garfield, NJ
Потрібна жінка для догляду за 8-місячною дівчинкою.
Tel.: 973 253-8035

Шукаю особу до помочі, яка провадить авто, любить звіряток. Неконечно із замешканням. Платня за домовленням.
Тел. 973-471-2275

КУПЛЮ
„Малу Українську Енциклопедію" Евгена Онацького.
Тел. "Collect" 503 393-3738

П О Д Я К А

23 січня 1999 р. з волі Господа Бога відійшов від нас у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

бл. п.

д-р ОЛЕКСАНДЕР ЧЕРНИК

В нашому горі ми зустріли надсподівано багато доброзичливости, співчуття, готовости допомогти й розрадити від дуже багатьох осіб і організацій. Всім їм подякувати особисто ми просто не в силі. Тому цією дорогою з глибини серця хочемо подякувати всім рідним, приятелям і знайомим за вислови співчуття усні, телефоном і листами, які приходили протягом довшого часу, за участь у похоронних відправах, за квіти, за пожертви на Служби Божі і різні благородні цілі. Зокрема щиро дякуємо:

Високопреосвященнішому Митрополитові Стефанові Суликові за відправлення похоронного Богослуження і прощальне слово; Преосвященнішому Владиці В. Пасці й о. монсіньйорові Я. Мельникові за відслуження панахиди; о. монсіньйорові Дмитрові Стефанюкові, о. Іванові Кащакові, та о. дияконові Т. Старухові за участь у похоронних обрядах; хорові „Прометей" і його диригентові Несторові Кизимишинові за звеличання співом похоронних відправ у п'ятницю й суботу в катедральному храмі.

Наша велика подяка представникам уряду України, які особисто прибули, щоб заманіфестувати присутність України в похоронних обрядах. Це були: Наталія Зарудна, Олександер Ващенко, Геннадій Надоленко і Олег Шевченко. Засобами телекомунікації передали вислови співчуття: Преосвященніший Владика Єфрем Кривий з Бразилії, який там відслужив св. Літургію й Панахиду, посол Антін Бутейко та попередній посол д-р Юрій Щербак, генеральний консул України Юрій Богаєвський, колишній міністер охорони здоров'я д-р Юрій Сердюк, д-р Петро Шпак від Академії Наук України, народний депутат України проф. Василь Костицький, Головний редактор газети „Літературна Україна" Василь Плющ, Іван Васюник – директор Інституту „Реформи", Орест Чебеняк від представництва Української Федерації в Україні і Бронислав Омеціньский з родиною, президент Федерації Лижного Спорту України.

Вислови співчуття також прислали: Ігор, Віра й Богдан Гиричі, о. Мар'ян Процик з родиною, The American Jewish Committee, Philadelphia Chapter; The American Jewish Committee, Belfer Center in Washington; Банк „Певність" у Філядельфії, Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, Holy Redeemer Hospital and Medical Center, Manor Junior College, Mercy Suburban Hospital, Молода Фамілія Великого Племени „Лісових Чортів", Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ у Філядельфії.

Щиро дякуємо колишнім конгресменам Charles F. Dougherty і Jon D. Fox за вислови співчуття, участь у похоронних відправах і за прощальні слова.

Наше велике спасибі організаціям: Українській Федерації Америки, Українському Освітньо-Культурному Центру, Пластові, Товариству Українських Сеньйорів, 90-му Відділові Союзу Українок Америки з допомогою членів інших відділів, а зокрема: Росі Гарасимович, Дарії Федак, Христі Масюк, Ані Клос, Марті Турчин, Звені Романів, Марії Данилів, Ані Гаврилюк, Тані Левицькій, Оксані Фаріон, Христині Їжак, Доріс Лютий, Марії Тимчук, Вірі Кліш, Христині Турченюк, Марійці Циган, Тосі Мельничук, Вір Френд, Оксані Татунчак, Марії Гринюк, Марії Кондрат, З. Ґардецькій та Петрові Гурському, Левові Кушніреві, Романові Андрейчикові, Іванові Даниленкові та Методію Борецькому. Всі вони зайнялися організацією похоронів і тризни. Ми безмежно вдячні членам куренів старших пластунів і сеньйорів „Лісові Чорти" за таку численну участь в похоронах з прапором і за опіку домовиною друга, а зокрема дякуємо Юліянові Крижановському за глибокі, зворушливі і сердечні слова прощання від друзів з куреня під час Панахиди.

Дякуємо д-рові Альбертові Кіпі за зразкове ведення тризни. Дякуємо представникам організацій, які прощали Покійного під час тризни. Це були:

Конгресмен Jon D. Fox, конгресмен Charles F. Dougherty, Michael Slotnick і Dr. Carrol Weinberg від American Jewish Committee, д-р Олекса Біланюк від УВАН, д-р Степан Ворох від УЛТПА, д-р Василь Саляк від філядельфійського відділу УЛТПА, Микола Лютий від Українського Освітньо-Культурного Центру, д-р Євген Новосад від Товариства Українських Сеньйорів, інж. Богдан Турченюк від Пластової Станиці, Богдан Коженьовський від Української Федерації Америки, інж. Ігор Чижович від Спортового Осередку „Тризуб", д-р Ярослав Залінський від НТШ, інж. Борис Павлюк від Крайової Пластової Старшини, Роман Савицький мол.

Дякуємо всім організаціям і особам, які в пам'ять покійного жертвували:

НА ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ:

Tony, Linda & Matt Anastasi, Mr. & Mrs. John M. Atkins, Ольга й Андрій Білики, Mary Ellen Bishop, Mrs. Margaret Brady, Sister Dorothy Ann Busowski, Anita & David Burkle, Сестри Чину св. Василія Великого, Tony Cagliol, Elena d'Aquili, John & Lorraine Fleming, Bill & Martha Flennery, Theresa J. Forgione, Dr. & Mrs. Richard Hale, The Homa Family, Dr. Brian & Rita Chaykowsky-Kelly, Орися, Юрій та Андрейка Кизими, Dr. & Mrs. Joseph V. Koehler, Joe & Agnes Lichtner, Michael & Diane Lucca, Rosalie Manfredi, Manor Junior College, Анна Марків-Хром'як і Йосиф Марків, Тереса Марків, Alfredo & Gracinta Melchiore, Марта Винницька-Морачевська, Thomas & Susan Paparella, Mr. & Mrs. M. Mario Rullo, Betty Ulmer.

НА ПЛАСТ:

	200 дол.	Данилів Юрій;
по	100	Балтарович Оксана і Юрій Гудь, Біланюки Олекса і Ляриса, Біласи Мирон і Слава, Бойки Андрій і Ірена, Голубці Лев і Галина, Грициви Теодозій і Лукія, Кавка Володимира „Перші Стежі", Працьські Анатоль і Олена, Сеники Богдан і Христя, Сірі Богдан і Роксоляна, Старухи Льонгин і Віра, Турченюки Богдан і Христина, Федорів Ігор;
	60	Павлюки Борис і Ніля;
по	50	Богачевські Юрій і Ірена, Веремієнки Микола й Оксана, Воттерси Давид і Мотря, Гаврилюки Орест і Анна, Голіян Микола, Гнатчук Всеволод, Голубець Зенон, Даниліви Тетяна, Надія й Роман, Ісаїви Ириней і Оксана, Кравціви Микола і Христина, Колибабюки Ярослав і Дарія, Крижановські Юліян і Лідія, Кушнір Стефан, Кульчицькі Данило і Ліза, Раковські Юрій і Олександра, Рудакевичі Лев і Оксана, Рудницькі Лев і Ірена, Ставничі Ярослав і Марта, Тарасюки Юрій і Міка;
по	40	Чижовичі Ігор і Марія, Чорнодольський Володимир;
по	30	Когути Роман і Рома, Подоляки Мирослав і Євгенія;
по	25	Білики Олександер і Іванка, Горбачевська Дора, Гури Юрій і Христина, Кернз Мартуха з родиною, Корнага Володимир, Левицькі Роман і Таня, Леськів Марійка, Онуферки Маркіян і Люба, Оранські Юрій і Надія, Пак Віра, Подоляк Юрій, Ратичі Єфрем і Дарія, Рудакевичі Аскольд і Марія, Федики Роман і Іванка, Шатинські (Білик) Туня і Теодор;
по	20 дол.	Головчаки Юліян і Галя, Голубець Орест, Дяків Таня, Івасиків Леся, Ільницька Орися, Касяніни Микола і Марія, Квіки Іван і Анна, Марківи Євген і Марія, Німиловичі Осип і Надія, Петрики Григорій і Надія, Траска Ярема, Угорчак Теодор і Марія, Шумило Дмитро, Цигани Роман і Марія, Чайківські Зенон і Людмила;
	15	Квіт Зеновій;
по	10	Длябоги В. і М., Ґеґедош Томас, Маринович Роман В., Урста Йосип і Татунчак Оксана.

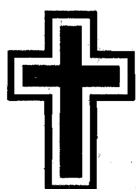
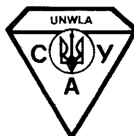
НА УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР:

	300 дол.	Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч";
по	250	д-р Всеволод і Лідія Когутяки, Петро і Марія Кондрати, Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ у Філядельфії, Українське Лікарське Товариство Північної Америки, Товариство Українських Сеньйорів, Філядельфія;
по	100	Anne Baxter, д-р Еміль і Віра Беї, д-р Андрій і Ірена Бойки, Дана Вонторська, інж. Борис і Дзвінка Захарчуки, інж. Євген і Стефанія Зиблікевичі, інж. Володимир Кріль, Ліга проти Знеславлення Українського Імени, Теофіля і Ліда Мельничуки, д-р Василь і Галина Паламарі, д-р Тарас і Олександра Пенкальські, д-р Юрій і Ярослава Рибаки, д-р Олег Тритяк і д-р Рената Голод, д-р Роман Цибрівський, інж. Ігор і Марія Чижовичі, д-р Ярослав і Марта Яримовичі;
по	60	д-р Володимир і Марія Вірщуки, Борис і Ніля Павлюки;
по	50	д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі, Христина Бак-Бойчук, Маргарета Боржаківська, Вікторія і Маріянна Вакуловські, Оксана Ванчицька, Стефанія Вовчак, Володимир і Іванна Возні, Мотря і Давид Вотерси, Анастазія Ганусяк, Марія Данилів, д-р Роман і Євгенія Дикий, Данило і Ксеня Захарчуки, Ед і Боні Зетики, Орися Ільницька, Іриней і Оксана Ісаїви, Іван і Анна Квіки, Ніна Климовська, д-р Ярослав і Марія Колибабюки, інж. Іван і Марія Куземські, інж. Богдан і Христина Кульчицькі, Данько і Ліза Кульчицькі, д-р Лев і Ірена Кушніри, Юрій і Маруся Літинські, Микола Лютий, Марія Максимюк, Meehan & Santilli Cardiovascular Specialists, Маркіян і Люба Онуферки, Йоан Ракочий з дружиною, Люїс і Деніс Родрігези, Володимир і Зеня Романіви, інж. Юрій і Петруся Савчаки, інж. Лев і Олександра Стадниченки, Марта і Максим Тарнавські, д-р Юрій і Марія Чатирки, Українське Гуцульське Товариство „Черемош", Христина Чорпіта, Марта Шиприкевич, Олександра Яцкевич;
по	40	Тарас і Ірена Ванчицькі, Оксана Гораєцька, Тарас Левицький, Ірена Мадай;
	35	Роман Дяків;
по	30	Роман Савицький, Ярко Скальчук;
по	25	Олег і Марта Бобаки, Ірина Бойко, Микола Бойчук з дружиною, Микола і Марія Бойчуки, Український Танцювальний Ансамбль „Волошки", Тарас і Лариса Галушки, д-р Петро і Орися Гевки, Володимир і Галя Горбові, Юрій і Христина Гури, інж. Петро і Ольга Гурські, Анастазія Жилава, д-р Ярослав Залінський, Микола і Ірена Зваричі, д-р Ярослав і Віра Качаї, Іван і Леся Крих, Марія Леськів, інж. Мирослав і Христина Лисобеї, Михайло і Роксоляна Луціви, Николіс Максимюк, Стефан і Анна Макухи, Олександер і Ірена Михалюки, д-р Євген і Ірена Новосади, Богдан Одежинський, Анна Олійник, Василь і Марія Панчаки, Іван і Надія Савчуки, Василь і Йосифа Сороки, Спілка Української Молоді Америки, Олександра Стасюк, Дмитро і Оксана Ткачуки, Стефан і Наталія Фірки, інж. Роман і Марійка Цигани;
по	20	Степан Гавриш, Анастазія і Джім Ґар, Тоня Катрук, І. і С. Колодії, Адріян Левицький, Софія і Микола Леськіви, Надія Лоцуняк, Іван і Марія Тимчуки, Іван Турченюк;
по	10	Наталія Ґеґедош, Дмитро Кіт, Роман Маринович (підпис нечіткий), д-р Іван Скальчук, Оксана і Йосиф Урсти.

НА УКРАЇНСЬКУ ФЕДЕРАЦІЮ АМЕРИКИ:

	5,000 дол.	Д-р Зеня Черник;
по	1,000	Христина і Михайло Ринасевичі, Маріян і Іванна Коці;
	250	Thomas Forstyth, Jr.:
по	200	Володимир і Ніна Бандери, Internal Medicine Associates Norristown, Богдан і Ксеня Коженьовські, Володимир і Богданна Кульби, Стефан Кушнір, Володимир і Ірина Марущаки, Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч", Ярослав і Ольга Ставничі, Юрій М. Фаріон і Христина А. Стасюк;
по	100	Роман і Віра Андрейчики, д-р Зенон Бабяк, Банк „Певність", д-р Андрій і Ірена Бойки, д-р Степан Ворох, Herbert Auerbach & Lisa Flaherty, Лев і Галина Голубці, Теодозій і Лукія Грициви, Іван і Наталія Даниленки, Іван і Анна Квіки, Галина і Стівен Келлер, Віра і Володимир Кліші, Ярослав і Калина Козаки, д-р Іван і д-р Наталія Коропецькі, Степан і Олюнька Кушніри, д-р Роман і Анна Максимовичі, Віра Пак, д-р Юрій і Христина Перфецькі, Jerry & Jami Bassman Pitkow, Христина Рейтарівська, Charles & Florence Struthers, Suburban General Hospital, Борис і Марійка Татунчаки, Богдан і Христина Турченюки, Оксана і Євген Фаріони, Таня і Андрій Хархаліси, д-р Роман Цибрівський, Ігор і Марія Чижовичі, Dr. Michael Zappitelli;
	75	Henry David Unger;
	70	Сидір, Євгенія і Мирослава (Волошин) Новаківські;
по	50	Раїса Андрейчик, Богдан і Теофіля Артимишини, д-р Любомир і Надія Бабяки, Христина Бак-Бойчук, Марія Барабах, Мотря і Давид Вотерси, Юліян і Олена Головчаки, The Medical Staff of Holy Redeemer Hospital, Лідія і Юрій Дихдали, Борис і Дзвінка Захарчуки, Володимира Кавка, Іван і Дана Качураки, Альберт і Оксана Кіпи, Ігор і Соня Конради, Марія Кульчицька, Надя Кузьма, д-р

Закінчення на стор. 30

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 18 червня 2000 р. після довгої тяжкої недуги, відійшла у вічність на 61-му році життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.
СТЕФАНІЯ ПРИШЛЯК
з дому КРАСІЙ

Покійна народилася в селі Криволуки, Західня Україна. Приїхавши до Гартфорду, Конн. від молодих літ була дуже активною в українському громадському житті. Довгі роки очолювала хор „Діброва", Пластприят, 106 Відділ Союзу Українок і корпорацію „Бобрівка". Також була основницею хору „Євшан" і місцевого Відділу Допомоги Дітям Чорнобиля, членом і керівником танцювальної групи „Тирса" та учителькою дошкілля Школи Українознавства. Любителька мистецтва, музики, співу і природи.

ПАНАХИДУ відслужено в середу, 21 червня 2000 р. в похоронному заведенні Талярського.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 22 червня 2000 р., вранці, в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Гартфорді, а відтак на парафіяльному цвинтарі в Ґластонбері, Конн.

Залишені в глибокому смутку:
муж – ПЕТРО
дочки – ДАРІЯ ПРИШЛЯК-ДеЛАЛІО з мужем СТІВЕНОМ
– ХРИСТИНА ФАРЛІ з мужем БРЕДОМ
син – АДРІЯН ПРИШЛЯК з дружиною МЕРІ
внуки – МИХАСЬ і ПЕТРУСЬ ДеЛАЛІО
внучка – АЛЕКСАНДРА ПРИШЛЯК
сестри – МАРІЯ ОСТАПА з мужем РОМАНОМ і численною родиною
– ЮЛІЯ СТЕРЕНЧАК з родиною
– АННА КРИВОНІС з родиною
– ЯРОСЛАВА ВІНЯРСЬКА з мужем ВОЛОДИМИРОМ і родиною
брати – БОГДАН КРАСІЙ з дружиною ОЛЕЮ і родиною
– МИРОН КРАСІЙ з дружиною ІРЕНОЮ і сином
ближча і дальша родина Красіїв і Пришляків в Америці, Канаді та Україні.

Просимо згадати покійну Стефанію у своїх молитвах.

Пожертви для вшанування пам'яті Покійної можна складати на одну з вибраних цілей:

- Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля – CCRF, P.O. Box 340278, Hartford, CT 06134
- Фонд 50-ліття Пласту – Plast, 125 Chatham Hill, S. Glastonbury, CT 06073
- Український Музей в Нью-Йорку – Ukrainian Museum Fund, 203 Second Ave., NYC 10003.

Вічна їй пам'ять!

З великим смутком повідомляємо приятелів і знайомих, що 1 червня 2000 р. по довгій і тяжкій недузі, на 91-му році життя, відійшов у вічність

бл. п.
РОМАН ГРИЦІВ

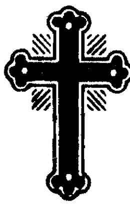
ініціятор і один з чотирьох основників спортового товариства „Сян" в Перемишлі – Вовче, член і секретар хору „Думка" в Нью-Йорку в роках 1952 – 1955.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 5 червня 2000 р. в катедральному соборі Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці у Філядельфії.

На бажання Покійного його тлінний порох буде перевезений в місце народження Перемишль-Вовче і похований на могилі батьків Дмитра і Катерини з Лавецьких.

Опечалені в смутку:
сестра – ОЛЬГА і її син ЯРКО з сім'єю
брат – ТЕОДОСІЙ з дружиною ЛУКІЄЮ та дітьми РОМАНОМ, ЯРЕМОЮ і ОРЕСТОЮ з їхніми сім'ями
ближча і дальша родина в Польщі і в Україні.

Нехай рідне Вовче пригорне його до себе!

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 31 травня 2000 р., відійшов у вічність

бл. п.
ТОМА ОЛЕСІВ

нар. 4 лютого 1912 р. в Братишеві, Івано-Франківської обл., Україна

ПАНАХИДА відбулася в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніоні, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

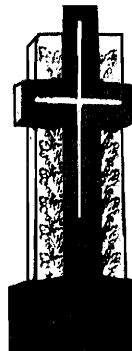
У глибокому смутку залишилися:
похресниця - ДАРІЯ КУЛИНИЧ
родина в Україні
та приятелі і знайомі в Америці.

Вічна йому пам'ять!

Шановні читачі,

за добрим звичаєм "Свобода" вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминів і світлин. Проте існує добрий звичай пожертв на пресовий фонд "Свободи". Редакція буде щиро вдячна за Ваш внесок у підтримку нашого тижневика.

П О Д Я К А
бл. п. д-р ОЛЕКСАНДЕР ЧЕРНИК

(Закінчення зі стор. 29)

Лев і Ірена Кушніри, Dr. Michael і Diane Lucca, Марія Максимюк, Володимир і Ірена Медухи, Богдан Одежинський, Євгенія і Мирослав Подоляки, Олесь і Ліда Пясецькі, Степан Романко, Орест і Наталія Руді, Stephen & Susan Sacks, Люба Сілецька, д-р Христина Стасюк, Наталія і Омелян Татунчаки, Український Спортовий Осередок „Тризуб", Abraham & Christine Wilson, Дарія Федак, д-р Олександр і Дарія Якубовичі;

по 40 Rich & Barb Pickering, Марта Сенишин з родиною;
по 30 Denis M. Guiniven, Орися Ільницька;
по 25 Володимир і Люба Артимишини, Марко і Маргарета Бандери, Оксана Бак-Бойчук, Марта і Олег Бобаки, Танцювальний Ансамбль „Волошки", William & Martha Flannery (in memory of Mildred Della Pietra), Адріян Гаврилів, Петро і Ольга Гурські, Тарас і Любомира Калити, Анна Клос, Христина Масюк, Jossip Oursta і Оксана Татунчак, Ігор і Люба Паки, Іван і Надія Савчуки, Дмитро і Оксана Ткачуки, Марта Турчин, Роман і Марія Цигани, Юрій і Анна-Марія Цигани;
по 20 Марія Бачинська, Антін Бегей, Методій Борецькикй, Методій і Марія Гринюки, Василь і Раїса Євтушенки, Юрій і Катря Ковалі, Осип і Надія Німиловичі, Ірена і Петро Шотурми;
15 Paul D. & Tish M. Palumbo;
по 10 Thomas Hegedosh, Lori Ann Heinlein.

Загальна сума пожертв в пам'ять Покійного 21,350 дол.

Мистець Андрій Мадай з висловами співчуття прислав чудовий малюнок ікони. Квіти прислали: Роман і Віра Андрейчики, Dottie, Wayne and Pat Volger та Українська Федерація Америки.
Всім їм складаємо нашу щиросердечну подяку!

Д-р ЗЕНЯ ЧЕРНИК з дітьми МАРТОЮ, ІГОРЕМ і ОЛЕГОМ
сестра ХРИСТИНА з мужем МИХАЙЛОМ.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
Ділимося сумною вісткою з нашими членами та приятелями, що у вівторок, 13 червня 2000 р. по короткій недузі відійшов у вічність на 65-му році життя, наш довголітній член та колишній член Управи нашого товариства

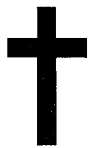
св. п.
інж.
ТАРАС ХАРХАЛІС

Горем прибитій родині складаємо щирі вислови співчуття. Всевишнього просимо винагородити Покійного за його жертвенну працю та любов для нашого народу.

УПРАВА ТОВАРИСТВА
УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
Ділимося сумною вісткою з нашими членами та приятелями, що в четвер, 11 травня 2000р., по довгій недузі відійшов у вічність на 75-му році життя, наш довголітній член та колишній член Управи нашого товариства

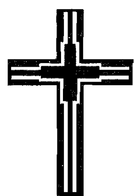

св. п.
інж.
ЗЕНОВІЙ М. ҐЛОВЯК

Горем прибитій родині складаємо щирі співчуття.
Вічна йому пам'ять!

УПРАВА ТОВАРИСТВА
УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 27 травня 2000 р., проживши 53 роки, відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, СИН, БАТЬКО, БРАТ і ПЛЕМІННИК

бл. п.
ЗЕНОН А. ПІДГАЄЦЬКИЙ

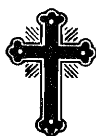
нар. в Engelstadt, Німеччина

Покійний закінчив Pace University зі ступенем бакалявра з математики. Служив в армії під час В'єтнамської війни.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 31 травня 2000 р., в St. Joseph's Roman Catholic Church в Millstone, NJ.

У глибокому смутку залишилися:
дружина – ІРИНА „RENEE"
мама – КАТЕРИНА
син – ДАМОН
пасербиця – ДЕНІС КАССІК
брат – ІВАН
сестра – НАДЯ
один племінник.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, з нашими приятелями, що 1 червня 2000 р. в Рочестері, Н.Й., упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ , БАТЬКО і ДІДО

бл. п.
д-р ветеринарії
ЗЕНОН МИХАЙЛЮК

нар. в Коломиї в 1909 р.

Залишені в глибокому смутку:
дружина – ІРИНА
доньки – ОЛЕСЯ МАРРІС з мужем ЕДВАРДОМ
– ЛІДА СУХІ з мужем МІСЬОМ
внуки – ТІЯННА і ПЕТРО МАРРІС
– МИКОЛАЙКО СУХІ
кузени – ОЛЕКСАНДРА МЕНЦІНСЬКА
– ЮРІЙ ВЕЛИЧКО
та родини – БІЛЯКІВ,
– ГОРОДИСЬКИХ, (Дітройт)
швагерка – МІРА МАЦЮРАК

Вічна йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
ділиться сумною вісткою з членами і з українським громадянством, що 13 червня 2000 р. відійшов на вічний спочинок

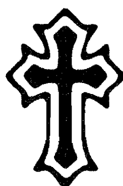
бл. п.
інж.
ТАРАС ХАРХАЛІС

нар. 24 жовтня 1935 р. в Галичині

Висловлюємо щиросердечні співчуття синові АНДРІЄВІ з родиною і ПЕТРОВІ (Пухові), сестрам ОЛІ СУШКОз родиною та ІРЕНІ ТРАСКА з родиною.

Вічна йому пам'ять!

ДИРЕКЦІЯ

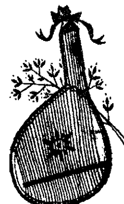
Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 17 червня 2000 р., на 78-му році життя, відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.
ІЛЬКО СЕРЕДА

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 19 червня 2000 р.
ПАРАСТАС у вівторок, 20 червня 2000 р.
ПОХОРОН в середу, 21 червня 2000 р. з церкви св. Юра в Нью-Йорку на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені в глибокому смутку:
дружина – АННА
син – БОГДАН
дочка – МАРІЙКА з мужем ҐРЕҐОМ і сином ДЖОНАТАНОМ

Вічна йому пам'ять!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
3 липня 2000 р. невіджалуваного МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ, ВУЙКА, великого громадського, культурного діяча, директора школи Кобзарського Мистецтва в Нью-Йорку і редактора журналу „Бандура"

СВ. П.
МИКОЛИ ЧОРНОГО-ДОСІНЧУКА

будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ
із ПАНАХИДАМИ

неділя, 2 липня 2000 р., год. 8-ма ранку
в церкві св. Юра, в Нью-Йорку;
в церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.;

понеділок, 3 липня 2000 р., о 9-ій год. ранку
в православній церкві Всіх Святих, 206-208 Е. 11-та вулиця, Нью-Йорк;
у Стемфорді, Ґлен-Кові, Торонто;
Києві, Львові, Івано-Франківському, Солотвині – Україна;
в Бразилії і Аргентині.

Всіх знайомих просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина – СТЕФАНІЯ ЧОРНА-ДОСІНЧУК
з дітьми

ВАШІНҐТОНСЬКА ГРУПА
Української Вільної Академії Наук в США повідомляє, що 7 червня 2000 р., помер

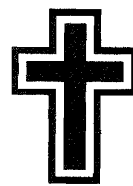

бл. п.
МИРОСЛАВ НИКИФОРОВИЧ ГРИГОР'ЇВ

відомий українськиих художник.

Вічна йому пам'ять!

ПЕТРО ОДАРЧЕНКО

Ділимося сумною вісткою, що 6 червня 2000 р., відійшла у вічність

бл. п.
МАРІЯ КУШНІР

нар. в Золочеві, Україна

ПОХОРОН відбувся 10 червня 2000 р. з церкви св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в глибокому смутку:
брат – БОГДАН САВРАС з родиною
швагри – МИРОН МАСЛОВСЬКИЙ
– ЮРІЙ КУШНІР з родиною
сестрінок – М. ІГОР МАСЛОВСЬКИЙ з родиною
швагерка – СТЕФАНІЯ БАБ'ЯК з родиною

Дуже дякуємо усім, що зложили пожертви на Служби Божі і на сироти в Україні в пам'ять Покійної.

Вічна її пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344
E-mail:matawan96@aol.com

MARIA C. WYNNYK-GERULA
SALES ASSOCIATE
1996-98 NJAR Million Dollar Club
1999 NJAR Million Dollar Club Silver Level
REALTOR
(973) 778-7432 (ext. 150)
Fax: (973) 778-9307
Res.: (973) 773-4481
Pager: (973) 458-2397
RESIDENTIAL BROKERAGE
935 Allwood Road
Clifton. NJ 07012
COLDWELL BANKER
Independently owned and operated by NRT Incorporated

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні європейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

ХОЧЕТЕ КУПИТИ ХАТУ?
Зверніться до
ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
VASYL KAVATSIUK
SALES REPRESENTATIV
MORRIS PLAINS
PARSIPPANY OFFICE:
1625 STATE ROUTE 10
MORRIS PLAINS, NJ 07950
OFF: (973) 984-1400, Ext. 3603
EVES: (908) 790-9240
PAGER:(973) 817-1340 • FAX: (973) 984-4075
WEICHERT ONE STOP.
Weichert, Realtors®
Ask About Weichert's One-Stop Shopping Services

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870; (732) 627-0517

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

ФІРМА „МІСТ"
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

ДРУКАРНЯ COMPUTOPRINT CORP.
Established 1972
МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи
- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярійні друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computorpr@aol.com

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

EUROPEAN WOODART CORPORATION
на Фльориді потребує майстра з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **(904) 740-7740 (Vasyl Boychuk)**
1 (407) 574-7796

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 50 дол.

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 730 дол. + tax
(round trip)
Нью-Йорк/Львів – 850 дол. + tax
(round trip)
420 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

APON
VIDEO TAPES • COMPACT DISCS
AUDIO CASSETTES
NEW FROM UKRAINE
WRITE OR CALL
APON MUSIC, P.O.BOX 3082
LONG ISLAND CITY, NY 11103
718-721-5599
We convert video from European to American and Vice-A-Versa

CABLE INSTALLERS
Exp in voice, data, video, fiber
Also coring, boxing & piping
Tel.: 718 937-1181 • Fax: 718 706-7633
E-mail: ottinc@worldnet.att.net

10 років чесно і солідно служимо українській громаді

KARPATY
Export-Import
DELIVERY
доставка

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
Для нас не існує відстаней – наші клієнти є всюди: в Канаді, Америці, Європі, Австралії та інших країнах

KARPATY
TRAVEL
Найкращі ціни на квитки
на всі авіялінії світу

МИ ҐАРАНТУЄМО:

Швидку і конфіденційну доставу долярів до рук адресата

Вчасну доставу продуктових пачок з каталогу (великий вибір, високоякісні продукти)

До 35% знижки на сільськогосподарську техніку

А також:

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі, Росії

PASSPORT

Пам'ятайте, як посилати чи літати – то тільки через знану у світі фірму КАРПАТИ!